

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 26 Şubat 1994 Sayı: 86

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Memurlardan iktidara 1 Mart uyarısı

İşte Grev!

GREV HAKKI İÇİN HÜKÜMETE SON ÇAĞRI

Kamu emekçileri 22 Şubat'ta yaptıkları bir günlük grevle hükümete adım atması için 1 Mart'a kadar süre tanıdıklarını açıkladılar.

DAHA YAYGIN, DAHA KİTLESEL

Grevli-toplu sözleşmeli sendika talebinin yanı sıra özelleştirmeye ve terör yasasına karşı muhalefetin de dile getirdiği eylemler, 13 Ocaktan daha yaygın ve daha kitleseldi.

"MEMURLAR BURADA, DELİKANLI NEREDE?"

Ankara'da yine Sakarya Caddesi'nde toplanan memurlar, 13 Ocak eyleminde "Delikanlıysanız gelin burada slogan atın" diyerek saldırıyı yöneten Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar'a seslendiler. Orhan Taşanlar ortalıkta gözükmedi.

CEZAEVLERİNDEN DESTEK

Sağmalcılar, Bursa, Malatya, Diyarbakır cezaevlerindeki Devrimci Sol davası tutsakları ile Buca Cezaevi'ndeki tüm tutsaklar 22 Şubat'ta bir günlük açlık greviyle memurlara destek verdiler.

DEP Genel Merkezi bombalandı

Bombalayan kontrgerilla sözcüsü hükümet

SEÇİM TERÖRÜNÜN ÖNCÜLÜK HEDEFİ DEP Genel Merkezinin bombalanması hükümet düzeyinde "üstlenildi".

DİCLE: "DEP DÜZENE PA-YANDA OLMAYACAK". "Biz de diğer partiler gibi bu kokuşmuş, çözülmüş sisteme, bu 70 yıllık inkara, asimilasyona, şiddete dayanan sisteme payanda yapmak istiyorlar. DEP payanda olmayı reddediyor."

REBER: "DÖKÜLEN KAN YERDE KALMAZ". Halkın kanı üzerine politika yapan düzen sözcüler, burjuvazinin kalemlerinden bir şeyi unutmamalıdır... Halklara karşı işlenen suçların hecbin unutulmaz ve bir gün mutlaka hesabı sorulur.

Yerel yönetimler üzerine

Düzen partileri için aralık... Devrimciler açısından demokratik bir mevzi

- Yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesi, siyasi özerklik, ekonomik bağımsızlık ve halkın yerel yönetimleri denetleyebilmesinden geçmektedir.
- Mahallelere, sokaklara kadar inen halk komiteleri devrimci bir yerel yönetimin organik işleyişinin temel gücünü oluşturacaktır..

- İşçi-memur sendikaları ve Kürt sorunu
- Söyleşi: "Görev devrimci işçilerin"

MERHABA

Gazetemiz Kürdistan'da okurlarımızın fedakarlığı, sabrı ve yaratıcılığıyla haika ulaştı. Diyarbakır cent merkezinde uzun süredir gazette baykile gazete satan yapıyorlar. Burjuva basın geyirde bulan karakollarda poliler tarafından satılıyor. Bunun yanı sıra devrimci-demokrat yayımlar da dahlil gazetemizin dağıtım ve satışı olguları tarafından fidi olgan engelleniyor.

Buna rağmen gazetemiz Mücadele, Diyarbakır'da ve Malatya'da gerek çalanlarımız, gerekse de okurlarımız aracılığıyla edlen dağıtılıyor. Gösterilen bu çaba ve sabırlı çalıma engellenmiyor değil. Gazetemizin dağıtımını yapan inşaatçı peşiti baskı, gözetli ve tehditler-

le karşı karşıya kalıyorlar. Bunun en son örneği geçtiğimiz hafta Malatya'da iki okumunuz gazete satıpından gözaltına alınmaları oldu.

Antakya muhabirimiz Metin Alhas 22 Şubat'taki memur eylemlerini izlerken poliler tarafından fotoğraf çekilmesi için tehdit edildi. Daha sonra muhabirimiz poliler tarafından fotoğrafının çekildiği gerekçeyle gözaltına alındı, 7 saat gözaltında kalan muhabirimiz akşam saatlerinde filmleri alınarak serbest bırakıldı.

Kontingilla ve onun pıyonları sıvı faşistler Eskişehir temsilcimize yönelik yeri tezgahlar ve senaryolar düzenlemeye çalışıyor. Temsilcimize telefonda

ölümle tehdit ediliyor. Gazetemize ve çalışanlarımıza yönelik saldırılara her gün bir yenisi daha eklenerek engellenmeye çalışılıyor. Gözetiltiler, ölüm tehditleri, toplatmalar ve para cezaları atılıyor; geliyor. Her şeyde rağmen bugüne kadar gazetemizi her hafta düzenli olarak çıkarttık. Engellenemediler, engellenemeyecekler.

Bu hafta da memurların, işçilerin, öğrencilerin eylemlerini sayfamızda doldurduk. Kürdistan'da "seçim terörü" sürüyor. Kürt halkının yalnız olmadığını saldırıların hesabının mülaka sorulacağını bir kez daha tekrarlıyoruz; "Akan Kar Yerde Kalmayacak"

Yeni sayımızda görüşmek dileğiyle...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

Vatan hainliği ve oligarşi	3
Ve o bir halk adamıydı	4
"Özgürlük bazen asırlar boyu susabilmektedir"	5
DEP Genel Merkezi bombalandı Saldırı hükümet düzeyinde "üstlenildi" ... "Kürt sorunu" sarı sendikacıları korkutuyor...	6-8
Dersim'de devrimci dostluk ve birliğe adım	9
22 Şubat: Kamu emekçileri grevdeydi İktidara 1 Mart uyarısı	10-11
Yerel yönetimler üzerine...	12-13
Şehitlerimiz onurumuzdur	14
TÜSİAD, TOBB, TİSK ... Ve hükümetler... Yönetmenler ve başrol oyuncular	15
Kredislini dolduramayan öğrencilere ek ders...	16
Öğrenciler polise karşı direniyor... Daha kararlı mücadele	17
Faşist saldırılar devrimci dayanışmayla boşa çıkartıldı	18
Anti-demokratik iç yasalara karşı DISK eyleme geçiyor	19
Filipinler gerçeği değişmedi... Fransız baskıların isyanı...	20-21
Medyanın seçim atığı	22
"Öğretmenimiz Rifat Ilgaz olacak" ... Grup Yorum Avustralya'da...	23

OKURLARDAN

Merhaba,

Düşünceleri dostluğa paylaştığımız bütün Mücadele çalışanlarına başarılar dilerim.

Dostlar, ben bir askerim. Evet bir askerim, yanlış okumadım. Duygusallığın faturası olarak çürümeye yüz tutmuş bir düzene askerlik yapıyorum. Askerliğin vatan borcu olduğuna tabii ki inanmıyorum, çünkü bizim üç şerefsiz borcumuz yoktur. Diğer yandan da burada bırakmak şeyler öğrendim. Evet düznen ne kadar aciz ve çıkmazda olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Aynı zamanda ne kadar ikizlülüş usaklarını olduğunu da gördüm. Bir yandan "kimse sizi zorla buraya getirmiyor, yapmak istemeyen değil" deniliyor, diğer yandan da asker çakaklarına cusa üstüne cezalar geliyor ve terhisler erteleniyor. Bu da düznenin diğer bir acizliği. Durdurulan terhislerden sonra asker tam bir psikolojik bunalım içine giriyor, firarlar artıyor ve bu kendini vurma olayına kadar varıyor.

İşte düzen ve ikizlülüşü. Yorumu dostlara bırakıyorum. Tekrar yazmak dileğiyle hoşçakalın...

Yaşasın Yeni Birtan'ların ve Ali Rıza'ların Omuzları Üzerinde Yükselen Mücadelemiz

SENİN DE DAĞLARIN VAR KEŞAN DAĞLARINDA ŞAHANLARIN

İsmisiz Bir Okur İleride Tanışmak Dileğiyle

İNGİLİZCE DEVRİMCİ SOL DERGİSİ CIKTI

İngilizce Devrimci Sol (Revolutionary Left) dergisinin Ocak 1994 tarihli

2. sayısı çıktı.

Kapitaka Meksika

haritası üzerinde

bulunan Zapata ile

Türkiye'deki kitle

gösterilerinin

görüntüler yer

alırken, kapak başlığı

"Tüm dünya,

sömürülen kitlelerin

emperyalizme karşı

bağımsızlık

mücadelesinin savaş

alanları DEVRİM

YÜKSELİYOR" şeklinde idi. Devrimci Sol'un

açıklamaları, politik görüşlerinin yer aldığı dergide;

Türkiye ve dünyanın birçok ülkesinden haberler yer

alıyor. Derginin iç sayfalarında bulunan yazıların

başlıklarından bazıları şunlar; "Savaş, Savaş Örgütü

ve Savaşın Yasaları", "Küba'dan izlenimler,

ERNESTO'YA BİN SELAM", "Safianımızdaki Küçük

Burjuva Eğilimleri Yaklaşıyoruz", "Filistin Halkı

Mücadele İçinde Çaba Gösterdi ve Sınadı; ASLA

TESLİM OLMAYACAKLAR..." Dergide ayrıca Devrimci

Sol Dersim İbrahim Erdoğan Kır Birliği ile yapılan bir

röportaj, Avrupa'da devrimcilerle karşı saldırılar, işçi

eylemleriyle ilgili haber ve yorumlar yer alıyor.

BÜROLARIMIZ

Sahibi: Hatirani Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti.

Adana: Gülsen ŞEŞEN

Yeni İleri Müdürlüğü: CATER ÇAKMAK

Yönetim ve Yazışma Adresi: Bismillah Mah.

Mah. Teraziha Sok. Kalemhanı İhan No: 11

Kat: 1 Şişlihanet-İstanbul

Tel: 518 84 71-518 68 57/ Fax: 516 24 14

Baskı: Serdar Matbaacılık

Yayıncı: 50.000 TL. Abonemizi 4 DM

Yayıncı: 15.000 TL. İletişim: 4.50

Hollanda: 4.00 TL. İngiltere: 4.50

Abone Kopyaları

Yayıncı Abone: 600 TL. 1 yıllık: 720.000 TL.

Yayıncı Abone: 600 TL. 1 yıllık: 45 DM.

1 yıllık: 170 DM

Hesap No: Gülsen ŞEŞEN, T. İ. Bankası

Akarsay Şubesi 100 44 44

Adana: İnceli Cad. 7. Sk. Kızılay İhanı arkası Özen Ap 47/A Kat: 1

Tel: 351 97 25

Ankara: Maras Sok. Kırım Ap. No: 12/17 Sahibiye Tel: 434 10 92

Antakya: İnceli Cad. Asi Sok. Osmangazi Paşa No: 213 56 06

Bursa: Hacılar Mah. Konaklı Sok. Asım İhanı (Hıyıklı) No: 8/408

Tel: 224 40 80

Bolus: İzzet Beyazal Cad. Menekşe Paşası No: 1/8

Denizli: Delikli Çınar Meydanı, Çınar İhanı Kat: 3

Dişli: İzzet Beyazal, Güçlü Paşa No: 300 Tel: 221 85 89

Elaazığ: İnceli Mah. Hacılar Sok. Şifa Han No: 4/1 Tel: 212 45 19

Eskişehir: İzzet Beyazal Kat: 3 No: 122 Tel: 231 16 44

İstanbul: Gaziler Cad. Karatula Mah. Yenişirki Sok. No: 27 Kat: 5 Daire: 10

Tel: 232 18 59

İzmir: 853. Sok. No: 27/501 Bilen İhanı Konak Tel: 441 95 86

Karşı Karan Karakolu İhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25

Konya: Karaman Mah. De. İsmail Yavaş Cad. Park Oteli yanı No: 4-D

Konya: İnceli Cad. Hacı Şirki Sok. Demiryolu İhanı Kat: 5 Tel: 325 75 35

Konya: Kırkçıl Mah. Ahıyevan Kardeşler Sok. Semah İhanı 14/A Kat: 2

No: 201 Tel: 350 30 77

Malatya: Pak Kazanç İhanı Kat: 4 No: 121/122 Tel: 325 28 45

Mardin: Mahmutiye Mah. 118 Sk. Çay İhanı Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhanı Cad. Bonaçolu İhanı Kat: 3

Tel: 435 59 81

Sarı Sarı Mah. Beldeyici Sok. Şenayit Siteni No: 508 Tel: 222 20 22

Trabzon: Çarşı Mah. Urhan Sok. Koloğlu Çarşı Kat: 3 No: 80

Tel: 326 10 70

Tunceli: Moğlaya Mah. Okullar Cad. Boray Sok. Deyir-Yeğen İhanı No: 11

Tel: 212 51 89

Zonguldak: Mithatpaşa Mah. Okul Sok. Kılıç Paşa No: 14 Kat: 2

Tel: 253 99 65

Duisburg: Allee 37, 47166 Duisburg/Almanya

Tel: 0203/458825

Amsterdam: Kinkersstraat 48 BG 1053 DX Amsterdam/Nederland

Tel: 0031/20667 61 745

Athina: Vassiloustr. 5 3rd Floor No: 7 Platin Keningon (Keningon Square) 10677

Athina-Greece Tel: 3648051

London: 2/B Trinc George Road London-N 16 Tel: 00 44/71/499378

Paris: 18 Rue De Mazarin 75010 Paris Tel: 00 33/1/4666254

Vatan hainliği ve oligarşi

"Vatan haini" diyolar kendileri gibi düşünmeyenleri. Kendi politikalarına uymayan, devletin -elbette oligarşik devletin- bekasını gözetmeyenlerin boyuna asarveriyor bu iki sözcüğü... Son olarak İçişleri Bakanı Nihat Metin'in DEP Genel Başkanı Hatip Dicle'ye yönelik bu iki sözcük, Meteğiyle ağızlaştıran burjuva basının kâğıt puntolarıyla gazete sütunları üzerine dokundu bir kez daha.

Hatip Dicle'nin nezdinde öncelikle DEP'li milletvekilleri ve tüm DEP'lilere yönelik bir yıkımdır, DEP Genel Merkezi'ne bombalı saldırıların saldırmış hâmi aradıkları yapıldıyorsa üstelik.

Çarpıtma ve demagogi üretme konusunda ustalığı onaylı olan oligarşinin sözcüleri, "vatan haini" demagogilerini ilk defa kullananlar. Özellikle halkın yanında olan kişi, kurum ya da gruplara ağıtılan bir saldırı kampanyası yürütürken, oligarşinin sözcüleri her "vatan haini" çarpıtmasına sarılmışlardır. '60'ı yıllarda Nazım Hikmet'i an "meşhur" "vatan haini". 1970 ve '80 dönemlerinde tüm devrimi, demokrasî, yurtseverliği karamaklama, onlara yönelik baskı, "meşhur" "vatan haini" kullanıldı aynı sıfat. Tarihimiz tanıtılır, bu ülkeden hiçbir zaman eksik olmadı "vatan hainleri". Olgarşi kimsen korkuyorsa, onları bu sâfeta anar hale geldi.

Uluslararası alanda "Paul Hanzénin çocukları" olarak bilinen 12 Eylül generalleri de devrimcileri "vatan haini" çarpıtmasına saldırmışlardır. Mit'in, sayışa polisin işkencileri, talakları, "Filitin" asaklıları devrimcileri "vatan hainliği"nin senaryolarını yazıyorlar. 12 Eylülün savcı ve yargıçları da iddianamele ve gerekçeli hükümlerle devrimcileri "vatan hainliği"ni kantarlaya koyuyorlardı.

Karşı karış satılık topraklardan sözcü ediliyor. İşkence, öldürme ve acıların yoğunluğu bu toprakları Araplara, Amerikalılara, Almanlara, Japonlara, İngilizlere, uluslararası tekeli şirketlere, hem de oğu pahasına satılan satıcı kendeni değiştirdi. Devrimci hareketleri "yabancı işkenciler işbirliği" suçlamalarıyla, "İçişleri" talakları ile işkencilerle meşur çarşılar, IMF, CIA, OECD, NATO, BM gibi kuruluşlara işli ve işbirli içindeydiler. Sağa sola "vatan haini" diye saldırırlarken, Türkiye halklarının daha fazla sömürülmesi için emekçi kitlelerin boğazına her geçen gün daha fazla bağımlılık dokundu atıyorlardı.

Deniz, Hüseyin ve Yusuf asanların, Mahir Gayan ve THKP-C önderlerinin katledilmesini davamızı "Amerikan" 12 Eylül cuntası, oluşturdıkları mahkeme kürsülerinde devrimciler için kalemleri kırarak ve onlara yili mahkumiyetleri karara bağlarken yine her "vatan haini" çarpıtılmasını kullandı. Emperyalizme ve faşizme karşı savaşan, emekçi halkların yanında olan ve onlar için ölümleri, işkencileri seve göze alan devrimcileri, yurtseverleri, "terörist", "anarist", "bölcü", "vatan haini" edebiyatı saldırıdır. Evet, karşı karış satılık topraklardan söz ediyorlardı. Vatan diye...

Olgarşi her halkın yarıncı devrimi yurtseverler amellerinde, yapıldıkları olduğu gibi, kullandıkları literatürde de taban tabana zıtlıyorlar. Vatan hainleri, kendilerini "vatansever", yaptıkları da "vatanı kurtarmak" olarak ifade ederken perçektan vatansever olan devrimci ve yurtseverleri olan şahıslarında yok etmek, işkencehanelerde, cezaevlerinde boğmak, çürütmek istiyorlardı.

Nedir Vatanseverlik? Kimlerdir Vatansever?

Yurtseverlik, vatanseverlik emekçilerin ülkelerine duydukları bağlılıdır, haklı davalarına olan inançtır, bu uğurda can feda ederlerdir. Emperyalizme karşı bağımsızlık için savaşmakdır yurtseverlik.

Devrimciler, yurtseverleri "anavatanları" Anıtkabir önleri doğrultusunda "vatan haini" karamaklamaya kekeleye çarşılar, Reagan'ın yâkân dostu Evren'er, Bush ile bir telefon kâğıd yâkân ödünce övünerek söyleyen Özal'lar, Clinton'la bir şeret parmağıyla bağlaşıp kâğıd "sarımlı" olan Çillerler, Ülkemiz NATO üsleyle donatılan, Çek'öğ için emperyalizmin Ortadoğu'daki çâkırılanı taşeronluk yapıyorlar. "Vatanı korumak" için TC armak askerleri Kore'ye, Somali'ye gönderiler, Kürt halkını katledilerdir!

Vatanseverlik Alman tanklarını, Amerikan bombalarını Kürt halkının katledilmesinde kullananların kendilerine işkütüyle yakıştırdıkları ifadedir. Onlar, sömürgelemleri paylaşımış işin birbiri yâkân ve halk kitlelerini savaşa sokmak için "vatanseverlik" kullanan emperyalizmin müdârecileridir. Ama onları vatanseverlikleri "irâkçilik", "sovenizm" ve "insanlık dümanlığı" olarak şekillendirmiş. İrâk-çöven ögeleleri milliyetçiliği kullananlara vatanı hanelerini örtmeye çalışırlar onlarıdır. Bağımsızlık sözcüğü, onların literatüründe bile yoktur. Yıllarca emperyalizmin artıklarıyla beslenirkenler bağımsızlık düşüncesini hayal bile edemezler, anlayamazlar.

Özellikle emperyalizmin kâynaklarını yâkân şirketlere ve işbirlikçilerine satıyor oligarşi.

İşbirlikçileri, köylülerin emeklerini yâkân emperyalizme sermayeye sömürler, latânlıların tepelerini kırıyorlar Arap geyherine peşkeş çekenler, düzen bir parçası olan genellemleri Amerikan askerleri geliyor diye pembeye boyatıyor onlarıdır.

"Gelin, ülkemizi ucuz emek cenneti" diye yâkân sermayeye çağırıyor yâkânlar, "öğâ açılacak çağ atama" çağırıyor dillerinden düğümleyenler, ne olduğunu bile bilmedikleri Çek'öğ için "ülkede kâlsın" diye öy kullananlar, IMF'nin di-

rektilerini sektirmeden uygulamaya sokanlar onlarıdır. Onların cumhurbaşkanları, başbakanları, "milletvekilleri"...

Devrimciler, yurtseverleri "vatan hainliği" ile karamaklamaya çalışılanları anlatıyor, en fazla kır ettikleri yâkân. Vatanseverlik, işbirlikçilerle olan parâsıdır. Çâkırılan için satılmayacakları hiçbir şey yoktur ve "vatan" da buna dahildir.

Amerikan üsleri ne kadar üslâsı ise, Çek'öğ ne kadar vatanı korumak içinse oligarşi de o kadar üslâsı ve vatanseverdir. Amerikancı faşist cuntanın "vatanı kurtarmak" ordusu ne kadar vatansever, haklı sındırması, devrimcileri, yurtseverleri katletmeye yönelik oldu da o kadar "ulusal ve vatani korumaya yönelik".

Vatanseverlik adına Kürt halkına saldırılar, bünleride yurtsever kurum ve kuruluşlara yönelik baskıları yoğunlaştırmaya çalışıyorlar. Üke ekonomisi, siyaseti, kültürünü emperyalizmin donemi sokanlar "vatan haini" yâkânını yurtseverlere yapıpırmaya çalışıyorlar, açıldıkları demagogilerle örtmeye çalışmakta ve kendi ağıtlarını başkalarına yakıştırmak istemektedirler... ②

Politikada Bu Hafta

"İmha" savaşı ve sorumluluk

Olgarşi, Türkiye halklarına karşı açtığı topyekân savaşın yenil bir döneminde.

Cumhurbaşkanı Demirel, Başbakan Çiller ve Genelkurmay Başkanı Gürer, geçtiğimiz hafta varan protokolü, hatta kendi geleneklerini bile hiçe sayıp, koalisyona ortak ve Başbakan Yârdımcısı Karayâkân'ı dışlayarak bir araya geliyorlar. Günderimlerinde "terör yâkânı"nın bir an önce çıkarılması var ve bu noktada SHP'nin kamuoyu baskılamasıyla kaçıldığı ufak tefek pürüzleri bile tahammül etmiyorlar. Olgarşinin koalisyona aracılığıyla halka karşı uyguladığı baskı ve terör politikasının koltuk değneği olan SHP, gelinen noktada oligarşinin ihtiyâclarına bire bir yanıt veremiyor. Oysa egemen sınıfların bekleyecek, kaçabilecek zamanı yok.

ANAP iltidarı sonrasında halkı beklentilere sokarak uytuna uytunun bağırlı uytuncusu SHP'ye ihtiyâç duyan oligarşi, DYP-SHP koalisyona ile gelişen toplumsal müdâreceleri önünü kesmeyi planlıyorlar. Ama birlikteliğin uytunu olarak yürümesi pek uzun sürmüdü. Maskelerin düşmesi, bu partilerden herhangi bir beklentinin de kalmaması, daha önce "ihtiyâç" olan SHP'yî şimdî en kısa zamanda devreden çıkarılması gereken bir "ayakbağı" haline getirmiş durumda. İki yıl önceki "sosyal uzlaşma hükümeti", "millet mübâkât" sloganları inandırıcılığı ve geçerliliğini tamamen yitirdi. Şimdî aranan, ihtiyâç duyanın GÖK'ün tam yetkili olduğu bir "mütâbâkât". Olgarşi böylece bir "mütâbâkât" a uym gösteremeyenler, doğrudan ya da dolaylı pürüz çâkırarak, siyasal yaşamda destalamaları politikasını yapıyor.

Düstalamaya çalışılanların başında kuşkusuz bugün DEP var. Peş peşe DEP'ye yönelik gözaltılar, bombalamalar devletin bu "mütâbâkât" hangi uytunlerle sağlamaya çalıştığı ve çâkıracağı da ortaya koyuyor. Kürt halkına yönelik saldırıların DEP üzerinde odaklaşmasını ardından, saldırının Meclis'e de yansımaları güdümler. DEP'i yok etmek için ellerinden geleni yapacakları söyleyen Çiller de bunu açıkça ifade ediyor. Yüzlerce DEP'linin gözaltına alınarak işkencilerden geçirilmesinden, tutuklanmasından sonra, DEP Genel Merkezi binasına yâkânı kongrelerle saldırı üzerine "hak etmişlerdi" anlamındaki sözlerle saldırmış adeta üslenilmiş, benzeri saldırıların daha da yoğunlaşabileceğini gösteriyor.

Egemen sınıfların halklarımızın karşısına "ya bitecek ya bitecek" diyerek dikimleleri karşısında, tüm üslenlerden, milliyetlerden, mezheplerden emekçilerin birliktedir demek. Birliktelik savunmak başka yöre yoktur. Ne SHP'nin, ne DEP'in -kendî çizgileri açısından- oligarşiyi verdiği tavizler dü oligarşiyi yâkân, bütün yâkân etmektedir. Egemen sınıfların "doğal" karakteridir: tavizlerin, boyun eğmelerin, uzlaşmaların hiçbir boyutuyla yetinmezler.

Ellerinde hemen her türlü yetki ve her türlü "kırıl" iş yapma olanağı varken, üstelik bir seçim arifesinde olunsamın, klasik seçme dönmelerinin tersine, umursamadan, "Terörle Mücadele Yasası"nın çıkarılması için gösterilen özel gayret ve devletin, saldırının sorumluluğundan kaçınmaya çalışması çok açık olmasına karşın, tüm kamuoyunun gözlerini işine baka baka DEP Genel Merkezi'ni bombalaması, devrimci hareketin savâçlarına yönelik "infaz"ların sürdürülmesi, egemen sınıfların üslâk kurtuluş müdârecelerinde devrimci mücadeleyi tam anlamıyla bitirme isteğidir. Uygulanmaya çalışılan bir "imha" politikasıdır. Devrimcilerin, yurtseverlerin, Kürtlüğün adı bile kalmaması istemektedirler.

Son süreçte özellikle DEP nezdinde Kürt halkına, Kürt halkının iradesine, tercihlerine yönelen ve aracıları kesin olan da saldırıları karşı, devrimcilerin destek ve dayanışması geliştirecek çâkırılmaya yönelmesi acil bir sorumluluk durumundadır. Yurtsever güçlerin politikalarındaki ya da eylem çizgisindeki hata ve yanlışlara yönelik devrimci eleştiriler, Kürt halkının taleplerinin sahiplenilmesi sorumluluğuna önüne geçmemeli, oligarşinin özellikle Kürt halkı üzerinde yoğunlaştırdığı saldırılarına karşı potansiyel olarak gelişme eğilimi gösteren dayarsızlık tehlikesinin önü tıkanmalıdır. ③

(...)

Evet, vatan hainiyim, siz vatanperverseniz, siz yurtseverseniz, ben yurt hainiyim, ben vatan hainiyim.

Vatan çiftliklerinizize, kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,

vatan, şöşe boylarında germekçe açtıkları, vatan, soğukta iç gibi tıremek ve sıtmadan kıvrınmaksa yazın,

fabrikalarınızda ol kanımız içmekse vatan, vatan tırnaklarıyla ağalarınızın, vatan, mızraklı imtihaile, vatan,

polis copuysa, ödeneklerinizse, masalarınızsa vatan,

vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,

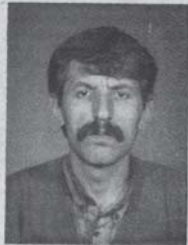
vatan, kurtulmamaksa komsu karanlığınızdan,

ben vatan hainiyim.

Nazım Hikmet

O, inandığı davayı zafere götürmek isteyen bir komutanı

8 Şubat'ta Ordu'da katledilen Bahattin Anık'ın ilgili olarak geçtiğimiz günlerde 60 No.lu Devrimci Sol Haber Bülteni'nde bir açıklama yapıldı. 21 Şubat tarihli bültende Bahattin Anık'ın devrimci geçmişli, kişiliği anlatılarak şunlar belirtildi:

Bahattin ANIK

lük ateşlerini söndürdüğünü sanmamalıdır.

Karadeniz dağlarına kanını aktırdıkten bize bizleri yıl gösteren Yılmaz yoldaş, gerilimin en önemli kısmını tamamlamış olmanın huzuruna toprağa düşmüştür.

Nedenle üzülmüyoruz...

Üzülmüyoruz... Karadeniz'de bir gerilim yaratmak ve geliştirmek onun en büyük hayalidir. Komutan Yılmaz, bu hayalini kendi emeliyle gerçekleştirmek için kendini bir komutan olarak birliği kurmak için kendini feda ederek bayrağını daha da yükseltmekle dağladır, ömek oldu.

Bu kahramanca davranış komutan Yılmaz'ın devrimci yaşam anlayışının doğal sonucuydu. Onun bu tür kahramanlıkta dolu yaşıyor ve anısı önünde saygıyla eğiliyor, onur duyuyoruz.

Bahattin ANIK (Komutan Yılmaz) yoldaş, 1962'de Trabzon Çarşabağ'ında doğdu. Laz milliyetinden emekçi bir ailenin çocuğuydu.

1976-77 yıllarında daha çocuk denilecek yaşta devrimci mücadelede katıldı. Başlangıçta DY safatında mücadele sürdürdüken, 1978'de hareketimizin kurulması ile DY tasfiyeciliğine tavır olarak safını belirlemekle tereddüt göstermedi. Karadeniz'de DY tasfiyeciliğinin tefehri ve devrimci mücadelenin yükseltmesi için militanca galeşti.

1980'de Giresun'da Tirebolu ve Espiye liselerinde ve çevresinde örgütlenme çalışmalarını yapmakla görevlendirildi. Bu görevini sürdürürken birçok anti-faşist eylemler katıldı. Birçok kez gözaltına alındı.

12 Eylül döneminde tutuklanarak yıllarca tutsak kaldı. Ama 12 Eylül zindanları çöktüğü günleri bir o kadar biletti. Tutsaklığı bittiğinde devrimci ailesini bularak daha yüksek kime mücadeleye sarıldı.

1988'de hareketimizin silahlı örgütlenmelerinde yer aldı. 1990'da Silahlı Devrimci Birlikleri'nin kurulmasıyla ilk üyelerinden bir oldu.

Hareketimizin atılım yıllarında birçok eylemlere yer aldı. Yararlılık ve kahramanlık gösterdi. Bu nitelikleriyle şehir birliklerinde komutan yardımcılığına yükseldi.

1992'de bir gerillanın görevlendirilene Yılmaz yoldaş, Sivas-Tokat Ahmet Karalpaç'ı Gerilla Birliği'ne sıradan bir savaşçı olarak katıldı. Ama kısa sürede kimi eksiği ve zaafırları aşarak, bir komutanla

adapte olarak yine komutan yardımcılığına yükseldi.

1993 sonlarında Karadeniz dağlarında bir birliği kurmak ve geliştirmek görevi ile Karadeniz Birlikleri Komutanlığı'na atandı. Bu onun en büyük hayalidir. Büyük bir coşku ve heyecanla kısa sürede görev bölgesine ulaştı. Yeni savaşçıları yetiştiriyor, program ve planlar geliştiriyordu. Şehit düştüğü ana kadar bu heyecanından hiçbir şey kaybetmeden çalıştı.

Olgarşın kiralık katilleri bir operasyon sonucu bir birliği faaliyetinden haber aldığında komutan Yılmaz görevinin en önemli kısmını yerine getirmiş, birliği eğitmiş olmanın huzuru içindeydi. O iyi bir öğretmen ve iyi bir öğrenciydi. DEVRİMCI SOL'culuğun öğrenmek, yaratmak ve yaktan var etmek olduğunu iyi bilirdi. Bu özellikleriyle kısa sürede genç ve tecrübe zın insanlardan bütün olanaksızlıklara karşı bir birlik yaratmayı bildi. Düğman gerilla birliğimizin faaliyet yürüttüğü bölgeye büyük bir kuvvette saldırmasına karşın beklediği sonucu alamadı.

O, gerçek bir devrim savaşçısıydı. Kırdan ve ghereke savaşın ustalarındı... Yaşamında korku, tereddüt, bedensel isteklere yer yoktu. Soğukkanlı ve dölme meydan okuyarlardı. Savaşın, yaşamın ölümün ağzından çekip almak demek olduğunu biliyorlardı. Eylemlerde yoldaşlarına siper, hedefe sözlül piden bir kartaldı. Her eylemde en riskli noktaları terici edere, patlamada en son yoldaşı çekilmesini bekliyordu.

Komutan Yılmaz, bir komutanla savaşın diğer boyutu olan amansız doğa koşullarında da yığı bir savaşçıydı. Günlere aş ve susuz kaldığı oldu. Bir kez yakınlarda, kendi direncini yoldaşlarına ağırlıklı için gabaletti.

Eksik ve zaafırları yenilgiyi, geri koma düştüğü anlar da oldu. Şehir birliklerinde komutan yardımcısı iken, sıradan bir savaşçı olarak bir birlikleri gitmesi bu nedenleydi. Ama zaafırları aşmayı, düştüğü yerden yükselmeye geçmeyi ve daha hızlı yenilmesini biliyorlardı. Çünkü o, sorumlu olduklarıdan kaçan, gerekçeler peşinde koparılandan değildi. Bir eleştiri özeleştiri raporunda şöyle diyor:

"Kendi kişilik çıkarılmamış ön planda olduğunda hemen haklarımızı sarılır. Ama örgütümüzün sorunları söz konusu olduğunda bu haklarımızı ve görevlerimizle nedense hatırlamayı."

O, bu kavrayışıyla eksik ve zaafırları karşı acımasızdı, ama her eksiklikte önce kendine yönelen, kendi yanlışları arayan, Kendini yenilemekle zorluk çekmesini de bu nedenleydi.

Komutan Yılmaz bir laz uşadıydı. Espinleri, sıcağıkanlığı, coşku ve atılanlığıyla, hatalar ve zaafırlar karşısında tahammülsüzlüğüyle bir milliyetinin özelliklerini devrimci kişiliğiyle birleştirmiş, tüm birliğin moral kaynağı, azadlığı olmayı başar-mıştı.

Ve o, bir halk adamıydı. Halkın acılarını, derdlerini yörüngeinde hissedilen, halkın diinden konuşmasını bilirdi. Çocukla coşku, gençle gerçe, yaşlıyla saygıydı. Bütün yaşamını halkın kurtuluşuna adayarak gerçek bir halk önderi, halk örgütçüsüydü.

Yoldaşlar, Emekçi Halkımız, Karadeniz'in Yoksul Üreticileri, Fındık, Çay ve Tütün Emekçileri... Devrimcileri yok etme hayalyle yagayan, tüm yagam umudunu devrimcilerin yok olmasına bağlayan bir düğmanla savaşıyoruz.

Savaş bizim tercihimiz değildir. Fağızım, devrimcim, demokrasi hatta halıdan yanayım diyenlere bakarak yagam karşı tanımaktadırlar. Savaşmak zorundayız.

Ülkemizde insanlığın şahıdamları savaşmaya başlanmışlardır. Savaşmamak yagı olmaktadır.

İnsanlık için savaşmak zorundayız.

Yagamak için savaşmak zorundayız.

Ve onuru bir yagam için savaşmak zorundayız.

Savaşmak ve fağızımı yenmek, bugün insanım diyen hıçkimsenin kaçamayacağı bir görevidir.

DEVRİMCI SOL bunun için savaşmakta, tüm varlığıyla halkın savaşını geliştir-meye çalışmaktadır. DEVRİMCI SOL savaşçıları Laz, Türk, Kürt, Çerkez, Arap her milliyetten halkın evlatlarıdır. Savaşçı geliştirmek, güçlendirmek ve halk düğmanları yenmek için tüm milliyetlerden emekçiler DEVRİMCI SOL safatında birleşmektedir.

Bugün oligarşi Kürdistan'da ve ülkemizin dört yanından terörü azgıncı tiranıyor. Onümüzdeki milliyet, terörün daha da boyutlanacağı önlemler olacaktır. Devrim ve karşı-devrim arasında ki amansız çatışma daha da geliştirecektir. Biz yok etmek isteyen bu saldıran ülkemizin en kararlı savaşçıları olan halk, savaşçı yagmak ve geliştirmek zorundayız.

Komutan Yılmaz, bunun bilincinde olan komutanlarımızdandı. Savaşçı geliştirmek, yagmak ve güçlendirmek için Karadeniz dağlarına ayak bastığında, karşı-sında olanaksızlıklar ve yokluklar, çözüm bekleyen dağ gibi sorunlar vardı. Ama aşılması, başla yolu yoktu. Yagam pahasına asılması ve savaş Karadeniz dağlarında da geliştirilmeydi. Bu bilince sahipti. "Silah yok, memi yok" demedi. Birliğine eli sopası savaşçıları kattı. Umutla, tutkuluyla zafere yürüdü... O, inandığı davayı zafere götürmek isteyen bir komutanıydı.

Ve biz yagamak, davamızı zafere taşı-mak uğruna çok Yılmaz'ları şehit verdik. Daha da vereceğiz... Bu savaşta ülkemizin tüm dağları bir Karadeniz dağlarıdır da gerilla nazarlarıyla, makinalı tüfek sesleri ile inileyecek, düğmana amansız darbeler vurulacak günler de gelecektir. Yılmaz yoldaşın, Lazlı'nın kanı üzerine and içiriz ki, tüm başaracağız. Onun Karadeniz dağlarına kanı kanını vererek bırakmayacağı. Onun şehit düşerken yükselttiği bayrağı özgürlüğün taşıyıcısı olan gerillamızın savaş nazarları ile se-lamlayacağız...

KOMUTAN YILMAZ'A SÖZÜMÜZ VAR, KARADENİZ DAĞLARINDA DA SAVAŞI GELİSTİRECEĞİZİ... KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI, FAŞİST KATİLLERİ... YAŞASIN DEVRİMCI SOL SAVAŞÇILARI...

Malatya... Sivas... Darsım dağlarından sonra, şimdi de Karadeniz dağlarından bir selam gönderdi gerillalarımız.

Bu kez, komutan Yılmaz selamıyla hakımız. Umudu, özgürlüğü, adaleti, geleceği selamıyla komutan Yılmaz. Hırçın, dalgalı Karadeniz suları gibi coşku, kararlı, direngen selamını aldı Yılmaz yoldaş.

9 Şubat 1994'te Karadeniz Birliği Komutanı Bahattin ANIK (Komutan Yılmaz) yoldaşı şehit verdik.

Ordu'nun Kumru ilçesine bağlı Eski-çökdeğirmen Köyü'ne girenken oligarşın kiralık katillerin kurduğu pusuya düştü. Komutan Yılmaz, kahramanca direnerek şehit düştü.

Kinliyz. Yoldaşlarımız katledilenlere, can-sız bedenine eziyet edecek kadar alçaklan-ıran yörünge için edoludur.

Bir doktor ki, cenazenin ambulansı kir-letileceğini düşünecek kadar alçak ve insa-na saygısız.

Bu yoldaşın başkanı ki, yoldaşlarımızın cansız bedenini çok arabasına koyacak kadar gözü dönmüş bir cani, bir halk düğ-manı...

Bir savcı ki, gerekçeleri söyleme cesareti bile göstermeyecek kadar, hukuktan, haktan ve ahlaktan uzak...

Kimin için, neyin oluruna? Kimdi katledilen, katledilen kimlerdi? Katledilen bir devrimciydi, katledilen ise halk düğmanları.

Katledilen bir Karadeniz çocuğudur, katledilenlerin memleketi, soyu soğu belir-siz...

Katledilen, tüm Türkiye halklarının emeği, Karadeniz halkının fındığı, tütünü, çayı, sömürülmesin diye elile alışı savaş-çılar, katledilen sömürücüleri, tefecileri, n. fahuş yuvalları, halkın ekmeğine göz dikemeleri körünyarlar.

Katledilen, halkın geleceğine, dinine, namusuna, kültürüne saygı gösteren sa-vunandır. Katledilen, camii imarını tehdi etcip minarenden atıp açacak kadar alçak saygısız, ayyaş, rüsvetçi, namus ve ırz düğmanları...

Katledilen özgürlüğün savunucuları DEV RİMCI SOL savaşçılarındandı, Karade-niz 'Ki Gerilla Birliği Komutanı Yılmaz'dı. Katledilenler, içkencilerce, baskı ve terör uzmanları...

İş kencecileri, oligarşının kiralık katilleri-ni, halk düğmanlarını yanyörüz ve onlara karşı: savaşıyoruz. Yılmaz yoldaş bu bu-nun için Karadeniz dağlarındaydı. Karade-niz 'i halkının, emekçilerin haklarını elinde z s ilahıyla savunmak için savaşıyordu.

Ama bu doktor, bu belediye başkanı, bu savcı kimdi? Kimden yanadırlar?

Bu ar-namut tanımayan, meslek onuru nedir: bilmeyen, insanlığın nasibini alma-mış vatan, halk, emek nedir: bilmeyen hayvan soyundan beter canlar kimdirler, kime karşı kiminlerdir? Niçin, kimin için yasaırlar?

Böyleleri yaşamayı hak etmiyor. Böyle-lerini yaşamayı ve yaşatılmayı suçtur. İnsan-lık suçudur.

Böylelerini insanlık adına ortadan kal-dırmak boynumuzun borcudur.

Hırcın halk düğmanı Yılmaz yoldaşı katlemlerle Karadeniz dağlarında özgür-

Yoldaşları Ali Efeoğlu'nu anlatıyor: "Özgürlük bazen asırlar boyu susabilmektir"

Evete, özgürlük bazen kumsallar boyu koşabilmek, insanlığı geleceğe dair hayaller kurabilmek, meydana dalar koşma bağrabilmekten, bazen de asırlar boyu susabilmektir. Ali Efeoğlu özgürlüğün boyuylese sezen bir devrimci... Tıpkı Yusufkar, Birtanlar, Hüsamettin ve Ayhanlar gibi.

İnsanlığın umutlarını yitmediği bir geleceği, Ali Efeoğlu gibi özgürlüğün boyuylese sezen devrimcinin ellerine kuruyoruz. Bu geleceği kurarken, ailemizin bir parçası olan yollarımızı kaybetmek, belki de acıların en büyüğü... Ancak emekle ölen, ölümlü bile paylaştığı yoldaşlarıyla arasındakı o bağ, onları geleceğe, hak emelleri tarfımızdan en güzel yerine taşıyacaktır.

Çünkü mücadele alanlarında kurulan dostluklardan daha sıcak, daha hasasız ve daha yalın dostluklar kurabilmek mümkün mü? Bu dostluk ve bağ öyle güçlü ve sarsılmazdır ki, ölümlü bile karşısında yenilgi düşmüştür. Ve onlardan bir parça bizimle yaşamaya, yüreğimizin en sıcak yerinde var olmaya devam edecektir. Belki sıkça söylediği bir söz kelimelerine de mirasından bir eşiğimize düşmüşse de... Belki bakışları, gülümseyişi gözlemlerin önüne gelecektir ya da sık sık yaptığı bir espiri duruşlarından yüzümüzü yayılayacaktır. Ve en önemlisi bizlere bıraktığı değerler karşısında bizi biraz daha bileyecektir. İşte bu yüzden acılarının ne kadar büyük olsun da, unutmaz, gücümüz, inancımız biraz olsun eskimiyor, azalmıyor. Aksine pehillerimizin mirasına sadık kalabilmek için her geçen gün biraz daha artıyor. Bunun için Ali Efeoğlu'nu anlatan tutanak yoldaşları "Ali sandı kapıp, mezarı yok diyorlar. Oysa onun için yüreğimizin en güzel yerinde kocaman bir yer ayırdığımızı bir bilebilir," diyorlar.

Ali, sadetli, mütevazılığı, sevecenliği, söğütkenliği, kendinden emin hareketleri, ideolojik sağlamlığı ve savasçılığı ile temiz ve coşkulu bir yaşamın en güzel örneklerinden biridir.

Harekete ve kendine güveni, görev adamlığı, sokakları rahatsızdan, halk işlerine kadar her şeyine yansırı. Başsızlıklar, olumsuzluklar karşısında işi kolaylaştırma na kapı, fatırayı başkalarına, kendininki etkenlere çıkarmak yerine, kendisiyle ilgili sonuçları çıkarmasını bilen ve buylan kendisiyle tartışabilen özellikleriyle insanlığın görevini kolaylaştırıcıydı. Rahatlığı ve söğütkenliğiyle besleyen ideolojik sağlamlığı ile çoğu oportünist ve reformist gruplara sempati duyan, bu pehvellerin dergilerini okuyan insanlarla Ali birlikte olanakları bize aktarmaya başlamıştı.

"DEV-GENÇ içinde kalışın, arada bir kalışın, merhabalaşın."

ALİ EFEĞÜLÜ

"O bir savasçıydı. Mütevazılığı ve ağırbaşlılığı ile bir devrim emekçisiydi. Konumunu kullanma, kestirip atmamak, popülizm onun kişiliğinden kırınıtı düzeyinde bile yoku. Yaptığı her işi sabır ve emekle ör, böyle biçim verirdi."

dık. Bu karşılaşmalarımızda ya bir kitap, gazete okur, ya da bir konu hakkındaki benzerlikle sesizce tartışır olurdu. Tanık olduğum birkaç tartışmada onun çabuk kavrama ve inayeta açıklığı özelliğini hemen hissetmişim. Tartışmıyormuş gibi tartışan, konuları uzatmaya çalışmıyormuş gibi tartışan, yanlışla ısrar eden, mat emek için konuşan soyut teorilerle ilgili değildi. Teorileri kavrayıp, derinleştirmeye çalışan ama bunu sade ve inayeta açık şekilde yapma mütevazılığı vardı. Çok kısa zamanda mütevazı ve sade kişiliğiyle herkes tarafından sevilen, dinlenen bir olmuştuk.

"Okumak çok severdi. Bu yüzden teorik ve entelektüel binikini oluşturma çabası vardı. Kendi birikimlerini bizlere aktarırdı gibi, bizleri de okumaya zorlardı. Özellikle güncel okumak için gazeteleri sürekli takip ederdi."

"Diğerleri karşısında derin sınıf kınası sahipti. Tehlike karşısında söğütkenliğiyle koruyordu, en kötü anlarda bile esprisizce peşine morali verebilirdi, güçlü bir kişiliğe sahipti."

O bir savasçıydı. Mütevazılığı ve ağırbaşlılığı ile bir devrim emekçisiydi. Konumunu kullanma, kestirip atmamak, popülizm onun kişiliğinden kırınıtı düzeyinde bile yoku. Yaptığı her işi sabır ve emekle ör, böyle biçim verirdi."

çim verirdi."

(...)

"Ali olanaksızlıklar emektar yapı ve fedakarı yanı sıra aşırılık hep bizlere örnek oldu. Aramızda olduğumuz günlerde kalılabilecek yerler çok sınırlıydı. Kimi zaman geçtiği evlerde ne tür testislerle karşılaştığını, bazen gördüğü tepkilerle rağmen nasıl ıkna etmeye çalıştığını neşeye anlatırdı."

Yine bir görüşmemizde mevzime göre ince olan güzelleri sırsızlıkta ve neşeye "Biliyor musun bugün kendi rekorumu kırardım. Tam beş defa ıslanıp kurdum," diyorodu. Daha sonra ise devrimci iradenin ve motivasyonun, hastalıklar ve olanaksızlıklar nasıl aştığını uzun uzun anlatırdı."

(...)

"Ali ile çalışmak ve savaş arkadaşlığımız esas olarak daha sonra süreçte rastlamıştık. Darbecilerin tek tarafı aktarmaları devrimci hareketi ihmal etmişlerdi. Ali hareket insanı olduğunu bir kez daha kanıtlamıştı ve darbecilere tavır almıştı. Darbecilerin tutuşları olanakları söylemişdi ki şey, darbecilerin kendine güvenen küçük burjuvazinin yönemi olabileceği, hareket içinde bunu kabul edilemeyecek ve suç oluyordu. En yakışıklı darbeci ağzından tek tarafı anlatmalarına karşı derinlikle bak kuma ve tartışma işlevi tekrarlama Ali'de darbeciler bu olanakları sunmayınca, kendisi DEV-GENÇ ile ilişki kurmaya çalıştı. Tesadüfen kurduğu bir bağ ile önderlikle ilişkiye geçmiştir. Ali'nin ihnet karşısındaki bu tavır onun politik kavrayışı ve kendine güveni kişiliği ile ilgilirdi."

(...)

"Darbe ihneti yaşamaya ve devrimci hareket üst üste operasyonları yapıyor, yoldaşlarımız şehit düşüyordu. Güçlü bir karşılık vermemiz gerekiyordu. Ve bu süreçte bir araya gelirdi. Eylem hazırlıklarını yapıyor, darbecilere ve dümana besledikimiz kinle hedefi vurdu. Geni çekilirdi, çatışma çıktı. Bu arada Ali yere düştü. Ben arın için yaralandığını sandım. Bir yandan ateş ediyor, bir yandan da gen çekiliyordu. Fakat Ali ikide bir yere düşüyordu. Meğer Ali yere düşme çabasında olduğunu düşünmüştük. Gözlemlerimizde rahat olduğunu tahmin ediyoruz. Stahlarımızı susturup, çatışma bölgesinden uzaklaşmaya çalışıyorlardı. Fakat Ali'nin hal perisidir. Pantolonun her iki dişi de yırtılmış, ellerinin içi sıyrıkla ıyırıldı. Yola çıktı ve dolmuşa bindi. Ali dolmuşta iş insanlarla durumumuzun sıkı etirmeye işi bana dönerek kavda emetir havası vererek "Niye yarımadı etmedin" dedi. Ben de eylemin psikolojisiyle "ateş ettim ya" diye cevap verince az kalsın bir cıvalı kırın berbat oluyordu. Daha sonra "ateş ettim ya" deydim Ali ile aramızda espi konusunu olmuştuk."

Ali ve Bahattin özgürlük ateşlerinde yaşıyor

Trabzon-İnönü mahallesinde Köy Hizmetleri araçları 17 Şubat günü yakılarak tahrip edildi. Büro-muzu arayan bir kişi, eylemi Devrimci Sol adına istenerek, "Eylem Ordu'da katledilen Bahattin yoldaşın anısına gerçekleştirildi. Eylemimiz devam edecek. Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadeleniz-Yaşasın Devrimci Sol-Yaşasın Sosyalizm" dedi.

Bolu ve Düzce'de ise Bahattin Anık anısına 25 Şubat günü pankartlar asıldı. "Devrimci Sol Gerillalı Bahattin Anık Yaşasın, Devrimci Sol Savasçısı" yazılı bir pankart Düzce Ticaret Lisesi duvarına asıldı. Bolu'da ise Devrimci Sol Güçler imzalı "Bahattin Anık Ölümsüzdür" ve Dev-Genç imzalı "Şehitlerimiz Yolunuzu Aydınlatıyor" yazılı pankartlar asıldı.

Ankara-Dikmen Sınan Sokak'ta 14 Şubat günü "Bahattin Yoldaş Katledilenler Hesap Soracaktır" şeklinde Devrimci Sol Güçler imzalı yazılamalar yapıldı. Dikmen Sokulu'da ise 15 Şubat sabahı "Yaşasın Ordu Direnişimi" yazılı, Devrimci Sol Güçler imzalı bir pankart asıldı. Aynı saatlerde Öveçler ve Keçiören'de benzer içerikli yazılamalar yapıldığı öğrenildi. Batıkent'te ise 16 Şubat günü Bahattin Anık anısına çok sayıda bildir dağıtıldı.

Ankara Devrimci Sol Güçler, Ali Efeoğlu'nun gözetiminde kaybedilmesine karşı eylemler gerçekleştirdiler. Öveçler, Balgat, Keçiören ve Mamak'ta 16 Şubat akşamı Ali Efeoğlu için kuşlamalar yapıldı ve özgürlük ateşleri yakıldı.

Kastamonu'da Devrimci Sol Gerilla Komutanı Bahattin Anık anısına yapılan yazılamalardan sonra, şaşına dönen ve sakırganlaşan polisler, 16 Şubat günü birçok kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan Serhat Demirel, Fahri Cansever ve Yılmaz Balıktutuk, Nafiz Baykal, Faruk Din, Bekir Baturcu ve Songül Daldız ise serbest bırakıldı.

Zonguldak Mücadele ve İşçi Hareketi gazeteleri temsilcileri ise Kastamonu'daki gözaltı ve tutuklamaları, 19 Şubat günü yaptıkları bir basın açıklamayla protesto ettiler. Açıklamalarında ayrıca bütün devrimci, demokrat, ilerici insanları tepki göstermeye çağırıldı. ☐

◆ ◆ ◆

Ankara ÖZGÜR-DER mühürlendi

ÖZGÜR-DER'in mücadelesini kapıları mühürlemek engelleyeceklerini sananlar yanılıyor...

"Oursu bir yaşam, özgür bir gelecek için" 14 Temmuz 1991'te kurulan Ankara Haklar ve Özgürlükleri Derneği (Ankara ÖZGÜR-DER) 21 Şubat günü mühürlendi. Dernekler Masası polisin tutarından itibaren belgibattı. Dernekler Yasası'nın 5. ve 37. maddesine aykırı hareket edildiği gerekçesiyle derneğin süresiz kapatıldığı, belirtiliyor.

Ankara ÖZGÜR-DER'liler yaptıkları açıklamada ÖZGÜR-DER fobisi yaşayan iktidar, şüpheci kadar ondan fazla ÖZGÜR-DER'i kapattı. Şimdi ise Ankara ÖZGÜR-DER'in kapısını mühürlüyor. Ancak kapalı kapalı da olsa ÖZGÜR-DER mücadelesi yaşıyor. ÖZGÜR-DER'li mücadeleni sürdürüyor. Bizler de mücadelemizi sürdürüyoruz. Yine yaşıyoruz," denildi.

İstanbul'daki TİYAD ise Ankara ÖZGÜR-DER'in kapalımasın protesto ederek, ÖZGÜR-DER'in mücadelesini halkın içinde kök saldığını ve onu engellemeye kimse-inin gücünün yetmeyeceğini belirtti. ☐

Rüzgâr eken firtına biçer!

Genelkurmay'ın "kay operasyonu" planı çerçevesinde ve Çiller'in "75. hâfızca bir hâfızca" sözleriyle ifadesini bulan kasıtlı, hükûmeti boyatmalar, bombalamalar, işkence ve katliamlar tırmanarak sürerken, bu saldırılara bir süredir, Ankara'da DEP'in il ve ilçe binâları ile genel sekreterine yapılan saldırılar eklendi. Ve son olarak genel merkezinde patlatılan bomba ile bu saldırıların birer öçölere kadar varabileceği ortaya çıkmış oldu.

Saldırıdan kısa bir süre önce Cumhurbaşkanı ve İçişleri Bakanı'nın gazetelerde yer alan ve DEP'i hedef gösteren demerçeri DEP Genel Merkezi'ni bombalayan saldırıların kimliği tartışmaya yer olamayacak kadar açıklıkta ortaya koydu. Kontrgerilla birer zaman olduğu gibi sahte insan arama çabası bile göstermedi. Uzun zamanlar olağanüstî hal bölgesinde her istediğini rahatça yapan kontrgerilla, TC'nin başkentinde, İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ne çok yakın mesafede de istediğini rahatça yaparlar rejimin altında bir kontrgerilla rejimi olduğuna bir kez daha gözleri önüne serdi.

Seçimleri aşgari koşulların yerine getirildiği gırece rahat bir ortamda yapılması, Türk halkının yitmiş iradesinin açığı çıkması için bir zemin olabirdi. Bu ise devlet politikalarının iflasının teskil edildiği meclis olduğu kadar, yürüttülen ileri savaşta diğerkamyonu nezdinde payı-meşru duruma düşürüldü. Böyle bir sonucu yaşamamak için, yede 87'nin "devlet karışı" olduğu Genelkurmay istatistiklerine seğıpten olan Türk halkının, seçim platformunda değeriendirilecek istisya tercihi ve topla iradesini ortaya koymasını engelleyemiy amacıldır.

Ve rejim aşından hayati bir sorun durumuna gelen bu amaçların gerçekleştirilme için süratle bir terör politikasına hareketle geçildi. Halkınma yönünde işlenime operasyonları seçim süreciyle birlikte hız kazandı. DEP de parti olarak hedeflerden biri haline geldi.

"Rüzgâr eken firtına biçer" deyişini su aralar herkes birbirine hatırlattı. Düzen politikacıları da bu sözlerle kontrgerilla eylemleri için tehdit olarak, halkların maddetleri karışına dikiyorlar.

Ancak unuttukları bir şey var. Bu düzen kurulduğundan birer buz rüzgâr ektili. 1921'de Kocgiri aşiretinin talepleri karışi ordularla cevap verdi. 1925'te Şeyh Said hareketini bastırmak için on binlerce insan katıldı. 1929'da, 1930'da Ağrı'da Türk insanının kanıyla sulandı. 1938'de bu kez Derdim'de Münzur suyu kapıldı oldu.

Devlet rüzgâr ekimleyi bir çekim emdi. Son bir yıl içinde 3 binden fazla insan katledildi -devlet gözetiminde yapıldığı operasyonların başarısını göstergeci olarak- ilan edildi.

Kısacası, on yıllardır rüzgâr ektiler, çaresiz firtınaya biçecekler. Halkımızın tarihsel haklılığından doğan, öfkeden ve tepkilerinden güç alan firtınaya hissediyor artık olguları. Henüz büyüten bir firtına bu. Ama onları taleba dışıdırırmeye yetiyor. Halkımızın direnme geleceği, sayısız katliama, "topyekûn" saldırılara karışi teslim olma kararlığı bu firtınanın büyüyeceği doğai zemindir. Östelik bu firtına sadece Kürdistan dağlarında değil, Toroslar'da, Karadeniz ve Ege dağlarında da kopacak, şehirlere bitişilecek ve böylece gerçek gücüne ulaşacaktır.

Devlet 70 yıldır ektiler rüzgârın firtınasını benzer göstermiş. Ama insan hükmüsünde da hiçbir zaman kurtulmadı. Kontrgerilla eylemleriyle, zulme, zorbalığa ayakta kalmaya çalışan iktidar sahipleri, halkın kanı üzerine politika yapan düzen süstçileri, burjuva baasın yoruncuları, bir şeyi unutmamalı. Halklara karışi işlenen suçların hiçbirini unutmamak ve mutlak hesabı sorulur.

Başkentte halkı karışi patlatıldıkları bombalar, onları bu hesabı vermekten kurtaramaz.○

Kontrgerilla artık "legal"de... DEP Genel Saldırı hükûmeti düz

Demokrasi Partisi Genel Merkezi 18 Şubat akşamı bomba saldırısına uğradı. DEP Genel Merkezi'nin bulunduğu binanın boş asansörüne konan zaman ayarlı bomba saat 18.15'te patladı. Tahrip gücü yüksek olan bombanın patlamasıyla bir kişi öldü, 2'si ağır olmak üzere 17 kişi yaralandı. Necatibey Caddesi üzerinde, çevre sokaklardaki birçok binanın camları kırıldı. Birçok araç hasar gördü. Başkent'in göbeğinde patlayan bu bomba, devletin Türk halkına karışi uyguladığı seçim terörünün ulaştığı boyutu ifade ediyordu. Olguları seçimleri "devlete kazandırmak" için her şeyi göze almış. MGK'nın, kontrgerillanın direktif ve yönlendirmeleriyle politika yapan yetkililer, dolaylı ifadesiyle bombalamaların devletin DEP'e karışi bir "uyarısı" olduğunu itiraf ettiler.

"Bulunamayan" Bomba Parçaları

Patlamadan birkaç dakika sonra olay yerine ulaşan Ankara muhabirleri ilk izlenimlerini şöyle aktarıyordu: "Kızılay'da bir panele yetmişlik için hızlı hızlı yürüten bir patlama sesi duyduğum. Ses DEP Genel Merkezi'nin olduğu bölgede gelmişti. Genel Merkez'in bombalanması olabileceğini doğru edemey Necatibey Caddesi'ne doğru kampanya başladım. Necatibey Caddesi'ne ulaşıldığına tahmininde yanılmadığımı anladım. İlk dikkatimi çeken polislerin yüzündeki tebeşürü. Polis benime birlikte birçok gazeteciyi DEP Genel Merkezi'ne yaklaştırmamak için elinden geleni yapıyordu. İtfaiyeciler, yaralıları çıkartıyordu. İtfaiyecilerin çıkarttığılar arasında Ekrem Akçakaya'nın da cesedi bulunuyordu. Yüzü parçalanmıştı, elbiseleri kan içindeydi. DEP milletvekilleri ile polisler arasında sert tartışmalar geçiyordu. Binadan çıkan bazı polislerin ellerinde torbalar vardı. Polisler topadıkları bomba parçaları taşıyorlardı."

Birkaç gün sonra Emniyet Müdürlüğü "bombanın hiçbir parçasını bulmadığını" açıkladı!

DEP Milletvekilleri: 'Amaç Sadece Bizi Seçime Sokmaktır' Dediler

Saldırının sorumlusunun hükümet ve sessiz kalan siyasi partiler olduğunu belirlen DEP Genel Başkan Yardımcısı ve TBMM sözcüsü Remzi Kartal, saldırıyı şöyle değeriendirdi: "Bağdın bir siyasi partilere ve demokratik kurumlara yapılan saldırıların failini bulmaya kadar meçhul bırakıldı. Bu saldırıların sorumlusu devlet adına hükümettir. Demokratik, saya-

Terdimen ve Sabah gazeteleri, bomba saldırıdan sonra İçişleri Bakanı Nâhîl Mentese'nin sözlerini manet yaparak yeni katliamlara canak tuttular. Yeni Günün gazetesinde kraldan çok kralcıydı. "Özgün" bir başlık kullanarak "DİCLE EKTİĞİNİ BİÇİYOR" yazıyordu. Kontrgerilla saldırılarını işte bu başlıklarla alkışlayan burjuva basın mütekepp yerine kan kullanan kendi ektiklerini nasıl biçeceğini hesap ediyor mu acaba?

sal kurulların bugün ortadan kaldırılamaz katenmesinin sonucu, Kurt sonuna karışi devlete yürütülen "aaskeri çözüm" politikalarıdır. Demokrasi Partisi'ne konulan bomba demokratik güçtür, parlamenteronun, barış ve demokrasinin bombalanması demektir. Demokrasi güçlerinin süsmesi ile meymdan, savasın tarısı: göçlere kalamaktadır. Bu da Türkiye açısından çok

büyük bir felakettir. DEP Sirt milletvekili Zübeyir Aydar ise şunları belirtir: "Bu saldırı geçmişte yine Ankara Yenimahalle, Mamak, Ankara il teşkilatlarına ve genel sekreterimize yapılan saldırının devamıdır. Bu saldırılar altında daha önce kamyonu oluşturlarlar hazırladılar. İlk, ikibükü yıl kamyonu basını yoluyla bu saldırılara hazırladılar.

Devletin seçim çalışması: Propaganda yerine terör DEP'e yönelik saldırılar

- 1 Şubat: Kızılay Belediye Başkan adayı Tevfik Sincir (kontrgerilla tarafından katledilen Mehmet Sincir'in babası) gözetilme altında. HEF'in İçişleri ekşi yöneticilerinden Faik Kızılay ve Hüseyin Öden sonu kurulsar katledildi.
- 3 Şubat: Marş DEP il binası polis tarafından basıldı. İl ve merkez ilçe başkanları gözetilme altında. Digor ilçe başkan gözetilme altında.
- 4 Şubat: Digor ilçe binası kundaklandı.
- 6 Şubat: DEP Genel Sekreteri Murat Bozlaq kontrgerillanın silahlı saldırısı sonucu ağır yaralandı.
- Doğu Beyazıt Belediye Başkan adayı ile birlikte 60 kişi gözetilme altında. Başkan Adayı Mehmet Bozbeşer gözetilme işkence sonucu hastaneye kaldırıldı.
- 10 Şubat: Kozluk Belediye Başkanı Abdullah Kaya ve Kurltan Belediye Başkanı Cemil Akçilgen Bakanlık tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden görevden alındılar. Erçiş yönetimin kurulu üyesi bir kişi gözetilme altında. İntaşlıb K Çekmece ilçe yönetimin kurulu üyesi ve altı misafiri gözetilme altında.
- 13 Şubat: Malazgirt ilçe başkan, belediye meclis adayı üç kişi, il emcimen adayı ve bir parti çalışanı gözetilme altında.
- Tatvan Yönetim Kurulu Üyesi Şükri Arslanlar gözetilme altında. Kendisinin haberi alınmıyor.
- 12 Şubat: Dıyarkabı Büyükşehir belediye başkan adayı, Yenisehir belediye başkan adayı ve otuz yakın adayı DEP üyesi gözetilme altında. Bağlar belediye başkan adayının evi polis tarafından basıldı.
- 15 Şubat: Hüseyin Yılmaz silahlı saldırıya uğrayarak yaralandı.
- DEP: Yüreğir belediye başkan, yönetim kurulu üyesi ve yaklaşıp 60 DEP üyesi gözetilme altında.
- Batman il yönetim kurulu üyesi Nizamettin Mera'nın ağabeyi Şaki Meral silahlı saldırı sonucu katledildi.
- Gaziantep il binası polis tarafından basıldı. 2 DEP üyesi gözetilme altında.
- 16 Şubat: Ankara il Yönetim Kurulu Başkanı Adnan Akpolat askerlerin açtığı ateş sonucu katledildi.
- 18 Şubat: DEP Genel Merkez binası bombalandı. Ekrem Akçakaya öldü, 17 kişi yaralandı.

Merkezi bombalandı

Devlet "üstlenildi"

Am-ça sadece bizi seçime sokmamak değildir. Sal- dırının kim tarafından yapıldı ortadadır. Açık kıl kontrolle saldırısıdır."

"Saldırı Devlet Terfisi Üstlenildi"
İçişleri Bakanı Nalhit Metin'e, açığı kapatmak için "DEP, kendisi binaları bombalıyor" şeklinde bir açıklama yaptı. DEP Genel Başkanı H. Hatip Dicle'nin "vatan haini" olarak nitelendi. Başbakan Tansu Çiller ise "DEP'in çekime gibi bir şysıklaşım içine girdiğini anlıyorum. Hiçbir şey yapılmamış. Bunun yerine nedeni de hükümetin gösterdiği kararlı tutumudur. Bunun için çok uğraş veriyor" derken DEP'e yönelik saldırıların sorumlusunu devlet olduğuna açıkça atıf yapıyor. Dicle'nin Tuzla olayından sonra "Savaş var, savaşta böyle şeyler olur" sözlerine karşılık olarak da "O çeşit beyanları yeni yeni olayların nedeni olur, kimse insanları tahrik etmemiş" diyor Demirel, saldırının kontrolle yapıl- rından yapıldığını gözlemliyor...

"Saldırı Kontrolle Gerçekleştirildi"
DEP Genel Merkez binası südekli polis kontrolüne alınması karşın, saldırıyı gerçekleştiren iddia edilen iki kişinin elini kolunu sallayarak buraya geri çıkması bile saldırının kontrolle- rillendiğini iş olduğunu kanıtlamaktadır.

Saldırının İslamî Çark Oğru'nun üstlendiğini ancak bunun bir telefon oyununu abileceğini belirten Ankara Valisi Erdoğan Şahinoğlu, saldırıyı beklediklerini ve önlem aldıklarını söylerken olayın sorumlularını da ağzından kaçırıyor. Ankara Emniyet Müdürü Orhan Tapaner ise il- çileri ve vatandaşları "bombarlayın" bormba- yın" kararın yarınlar arasında bulunmasını istediğini- den çok ediyor. Polis, elden Ekrem Akçaya'nın binada hiçbir bulundumunu tespit ile ilgiliyen ve katillerle ilgili elle tutulabilecek

hiçbir ipucu bulunamıyor. Tanıklara rağmen "egalleri belirdik, enselemdiydi" gibi açıklama yapıldı, çünkü saldırının faili meçhul değil, kontrolle yapıldı...

Devrimci Demokratların Sorumluluğu
Dün katliamları kontrolle yapılan gerçekleştiren- gi gözlemeye çalışan devlet, bugün imali de olsa bunu kabul ediyor. Elbette ki "teftat"uğün- den değil. Sopa yine abe altında. Ama artık so- panın varlığı inkar ediliyor... Pervasızca saldı- rının devlet şimdiki imali olarak üstlendiği saldı- rının yarın açığı savunmanın planlarını yapı- yor. Buradaki asıl amaç katliamları ve baskıları en geniş kitlelere kanıksamak ve duyurarak bir toplum oluşturmaktır. Devlet bunun çalışmaları- nı yıllardır yapıyor ve baskısını çok daha boyut- landıracağı zemiller yaratmaya çalışıyor.

Devrimci demokratlar iş ve kumullar en kü- çük bir tereddüde düşmeden yurtsever çevrele- ri yönelik saldırılara karşı devletin ve kontrol- lerinin kırk yüzünü açığa çıkarmalıdır. Saldırılar- na duyarlı olmalıdır, teşhir ve karşı çıkışlar güçlendirilmeli süreci saldırıların daha da pervasız bir hal alacağı bilinci en geniş kitleler içinde yaygınlaştırılmalıdır. Ankara'da DEP Ge- nel Sekreteri Murat Bozka, DEP Ankara il bi- nasına yönelik saldırıdan sonra DEP Merkez'e yönelik baskıların saldırının gerçekleşmesi devle- tin üstlendiği pervasızlığı boyutunu açığa ortaya koymaktadır.

Halkın yandaşları güçlerin tüm saldırılara karşı dayanışmalı, açık hareket etmeyi hayatta geçirmeleri uzun süredir yinedeğimize gibi hal- kın yanında olmanın ölçütüdür. İnsan olmak so- rumluluğundan kaynaklanmaktadır. Olguların tüm saldırılarına karşı olmak bir şekilde göğüs- gerilmeli, bu konuda hiçbir özveriden kaçınılma- malıdır.

DEP Genel Başkanı'nın basın açıklaması "Saldırılar sistemli"

DEP Genel Merkez binasının bombası saldırıya uğramasından sonra DEP Genel Başkanı Hatip Dicle 19 Şubat günü bir basın açıklaması yaptı. Bu açıklamada Dicle gelişmeleri şöyle yorumluyor:
"Birbiriş aç öncesinden Ankara Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü'nden koruma istedik. 10 gün önce bir bek- şi verildi. Ankara il binasının bombalandığı gün bekliği geri çekildi. Böyle bir saldırının olacağını az çok bekliyorduk."

"Sayın Cindoruk bir mektup yaz- arak, Türkiye'de adil ve özgür bir seçim ortamı oluşturulması dolayısıyla Avrupa Parlamentosu'nun (AP) gös- lencisi gözlemlemesine gerek olduğunu belirtiyor. Ve şöyle devam ediyor: "Meclis Avrupa Parlamentosu'nun gözlemci gönderme kararıyla hayal kırıklığına uğramıştır."

"Peki ben şimdi sayın Cindoruk'a soruyorum. AP sizin mektup yazdığınız gün kontrolle bizi parti ge- nemel merkezi tekrar bombaladı. Pe- ki böyle bir koşula adil ve özgür bir seçim ortamının olduğunu nasıl iddia edersiniz? Avrupa Parlamentosu'nun gözlemci heyet göndermesinden naye bu kadar çekimsermiş? Madem ki demokrat var. Madem ki eği ve ahl- kopolarda seçkin var, madem ki bu ülkede hukuk işliyor, o zaman bira- nın işin, gözlemlen."

"Bu gün sorumlulu, azmetiren hükümettir. Sayın başbakan, az- metiren, sayın başbakan yardımcısı ve hükümetler. Planlayan İşleri Pa- rkan Nalhit Mete ve Emniyet Ge-

DEP Genel Başkanı Hatip Dicle

nel Müdürü Mehmet Aja'dır.

"Sayın Meteş çok talimatlı bir açıklama yapıyor. Diyor ki, 'DEP kendisi binasını bombalamıştır.' Bir işçileri bakanı böyle suçlaması. Bu kadar açıklağı beyanlatı veremez. Bu saldırının uyulayışını ise kontrolle- lardır. Aslında Türkiye büyük bir ekonomik ve siyasi kriz içindedir. Bizi de diğer partileri bir bir köşeye, çürütme sistemin, bu 70 yıllık inkara, asimilasyona, yoldate dayalı ve artık çalldığı kalını anayasası ile çalldığı kalını işleri sistemi ile, çalldığı kalını bir sisteme payanda yap- mak istiyorlar. DEP, payanda olmayı reddediyor. Bütün bu saldırılar ne- deni budur. Biz böyle sorumluluğu- nuz."

"Bu sistemi bir saldırıdır. MGK kurardır. MGK, DEP'i seçime sokmamak istiyor. Biz de direniyoruz, nereye kadar gider bilemiyoruz. Sa- vaj diyen MGK başkandır. Ben de- miyorum ki. Genelkurmay Başkanı zöylemleri bunun sav olduğunu kendisi ilan etmiştir. Saldırı üstlen- diği söylenen İslamî Çark Oğru'du de TIT ve OTIT gibi kontrollemler kullandığı isimlerdir."

Devlet terörü işçileri de vuruyor

"Topyekan savaş", ilan edilmişken- de marşıya uygun olarak halkın tüm kesimle- ri kaptırma olarak uygulanıyor. Saldırı her süreçte toplumsal mücadele- çinde öne çıkmışlığı göre farklı farklı kesimleri hedef alabiliyor. 1994 bağla- rından itibaren işçileri de hedef almaya başladı. Elbette daha önce de işçilere, sendikalar yönelik saldırılar olmuştu. Ancak Kürdistan'da demokratik kitle ö- çülerinin mevzilerinin geliştirilmesi- ne bağlı olarak saldırılar özellikle DEP üze- rinde yoğunlaşırken, "açık kalebin" kile- le örgütleniden biri olan sendikalar da önceki hedefler arasına girdi. Kontrolle- ri saldırılarının yoğun olarak yapıldığı- ı Batman'da meydana gelen saldırı sal- dırısında Petrol-İş işçisi iki işçi ölünken bir işçi de yaralandı. 8 Ocak 1994'te Petrol-İş işçileri işçilerin Emin Kahra- man katfeddi. Kahraman Tüpraş işçisi temizeledi idi.

İşçilere yönelik "tali meçhul" cinayet- ler kısa aralıklarla devam etti. 11 Ocak günü katledilen işçi Özetrol-İş Bat- man grubu esli yönetim kurulu üyesi idi. 9 Şubat günü uğradığı saldırı sonu- ra açığı yaratanan Abdurrahman Beğir- i Petrol-İş Batman şubesinin yeni se- çilen yönetim kurulu üyelerinden bir- i. Saldırılarla ilgili olarak görüştüğümüz

Kürdistan'da kontrollemlerin yeni hedefi işçiler, sendikalar... Devrimci işçiler, baskı ve katliamlara karşı işçi sınıfının sessiz kalmamasını sağlamak için; işçilerin, tüm emekçilerin mücadelesiyle Kürt halkının bağımsızlık mücadelesini birleştirme perspektifiyle hareket etmelidir... Bugün sendikal çalgıma da bu perspektifle biçimlenmek zorundadır. İşçiler, memurlar, tüm emekçiler, Kürt halkının haklarını savunmak için emekçiler, Kürt halkının çökmesiz olmalıdır. Batman'da da ya da İstanbul'da devrimci sendikacıların görevi sovenizme prim vermemektir.

Şube Başkanı Emrullah Akan, kontrolle- nilerin son zamanlarda işçilere de yö- nelindiğini belirtmek saldırıyı şöyle yu- ruldı: "Boşaltılan köylerden göç eden

halkın geldiği şehir merkezlerinden bir- de Batman. Nüfus artışı, tali meçhul denilen olaylarda da arttı oldu. Dükkân sahibi esnaf, gençlere yönelikleri gibi son zamanlarda işçilere de yöneliyorlar. Katlieden insanlar demokrat, yurtsever kişiler. Bu insanları katli ederek, diğari- den gelen köylülerle birlikte artan yur- tsever nüfusun sessiz kısırmak, sindirmek istiyorlar."

9 Şubat'ta Diyarbakır'da bir başka- kontrolle saldırısı bir işçi daha katlede- di. Tes-İ işçisi M. Sirtin Akdoğan sabah 8:30 saatlerinde evinden işyerine gitmek üzere çıktığı sırada iki kişinin silahlı sal-

dırması uğrayarak yaşamını yitirdi.

Akdoğan'ın cenazesi oldukça kalaba- k bir törenle toprağa verildi. Törende- de karşı cinayetin protesto edildi. Akdo- ğa'nın cenaze töreni, Diyarbakır'da Ve- dat Aydın'ın cenazesinden bu yana ya- pılan en kitlesel cenazeydi. Bu bile işçile- rinin taşıdığı potansiyeli ortaya koymas- ının önemli bir göstergesidir. Bunu elbette eşgören aynılarda görüyoruz. Olguları bu anlamda da bugün politika- nı, antiridji cinayetlerinin işçilerin Kürt halkının bağımsızlık mücadelesine- ı kalkmasını önlemeye yönelmiştir. Görü- şüğümüz Tes-İ işçisi bir işçi öncelikle

bunu vurguluyor; "Katledilen Akboğa, çevresinde yurtsever olarak tanınan ve sevilen bir kişiydi. Hedef olmasının asıl nedeni budur." Tes-i üyesi işçi sözlerini şöyle sürdürüyor: "Bu tür cinayetlerin faili meçhul değildir. Faillerinin kimler o lduğu bellidir. Seçimler yapıldıktan, bu tür cinayetleri artıranlar, yurtsever demokrat inanlara gözdağı verip yıldırmayı amaçlıyor."

Münir Ceylan'a Ceza; İşçi Muhalefetine "Kürt" Yasağı
İşçilere yönelik saldırılardan biri de Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Münir Ceylan'a verilen 20 aylık hapis cezasıydı. 1992 yılı na haftalık Yarı Cihan gazetesinde yayınlanan "Yarı Çök Çök Olacak" başlıklı yazıdan dolayı, yazarları, verilen 20 aylık hapis cezası. Yargıt tarafından da onaylandı. "Ceza"larındın aslında bir sendikacı, sendikacının Kürt sorununda tavır almış olmasındaydı. Basına verdiği demeçte kend-

MÜNİR CEYLAN

zine verilen ceza, demokrasiye, insan haklarına ve Kürt halkının özgürlüğüne müdahale eden kişilere yönelik bir saldırı olarak yorumlayan Münir Ceylan, aynı zamanda işçi sınıfı ve sendikaların yönelik bir gözdağı niteliği taşıdığını söyledi. Bu ceza olgusunun bir mesajı taşıyordu. İşçiler çok zor zamanları içine sokmakta oldukları için, Buna bir yere kadar da olsa tahammül gösterilebilir. Ama "Kürt savışı", Kürt halkına ilişkin devlet politikalarına karşı çıkmaları, "terör" karşı devlet yanında olmalarıdır. Sendikalar ve işçiler Kürt sorununa karışmamalıydılar kısacası.

Sendika Yönetimlerini "İzleyici" Tavrında
Münir Ceylan'a verilen ceza Petrol-İş Genel Merkezi ve çeşitli puberinde açıklık verilen yapılarak protesto edildi. Yine de verilen ceza karşı gösterilen tepki ve duyarlılık çok azdı. Münir Ceylan Türk-İş yönetim kurulu ve DISK'ın sorumluluğunda uygun bir tavır sergilememeleri söylerken haklıydı. Uzmanlar, düzenin cazibesi esen alan Türk-İş ile DISK yönetimini, düzenin en "hassas" olduğu bu konuda tavır almakta açıkça yarıcıydılar.

İşçi sendikalarının pek çok yapısını sürati halen Kürt yurtseverleri ve

devrimciler ile devlet arasında yaşanan bir hasarlaşma gibi izliyorlar. Bu azgın saldırıların rejimin dışındaymış gibi gelişmeleri yarım kalan sendika genel merkezleri, yarımcı hedef haline geleceklerini ise düşünmek, talafat bile etmek istemiyorlar. Kısacası Türk-İş ve DISK genel merkez çevrelerinde, gerek Kürt halkına yönelik devlet terörü ve gerekse son zamanlarda işçileri hedef alan katliamlar konusunda tam bir duyarsızlık yaşanıyor.

Memur Sendikaları da Sadece Kendi Gövdelerini İleri Hareketli
Memur sendikalarının çoğunun durumu da farklı değildi. Devlet terörü ve Kürt sorunu konusunda duyurlı olduklarını göstermek pratik bir tutum içinde olmaları çok azdı. Türk Kamu-Sen'in görevimiz propagandası ve "onlar bölücü" demagogileriyle bir kısım üyeleri kandırması, bu konuda sağlıklı bir bakış açısına, tutarı bir pratiğe sahip olmayan kitleleri memur sendikaları içinde "Kürt Sorunu"ndan uzak durma eğilimini besleyerek onların "demokratik" niteliğini ve devrimi olma iddialarına gölge düşürüyor. Bir de bu durumda sendika işi kongre hesapları edilebilir, kitlelerin nabızına göre şerbet verene anlayışı oldukça

yaşınlanmış durumda. Kürt halkının varlığını ve haklarının tanınmasını talep eden bir metni imzalayıp sonra tabanlırdaki kimi tepkiler üzerine "imzayı çekemeyenler" açtıkları memur sendikaları bunun önceliği sürmekte ve uğradıkları olulur.

Kendisine "demokratik" diyebilmenin gerekçesi olarak "devrimi düşünmek için, her şeyi yapıyor" diyor. Kürt halkına, Kürdistan'daki demokratik kitle örgütlerini yönelik saldırılar karşısında, insan hakları, kardeşlik ve barış vurgusu ön plana çıkarılarak kimseyi fazla rahatsız etmeyecek basın açıklaması ile "duyarlılık" göstermeye çalışıyor. Tabii böyle bir tutum, sendikaların yaşanan sorunlar karşısında sessizliğinin bozulmasına yetmiyor, yetmez de. Sınıf ve kitle sendikacılığı savunulduğunda, devrimci demokrat olduğunu iddia eden sendikalar örgütlenmeler "gövenimiz" teslim olarak bu sıfatları hak edemeler. Bu sendikaların toplumsal muhalefet açısından üstlenmeleri gereken bir misyon da gövenimize bankat olmaları.

Bu durumun aşılması için bilinci kamu emekçilerinin büyük görevler düşüyor. Bunların başında da genel kurul, koltuk hesaplarını bir kenara bırakıp, memur kitesi içinde belli bir tavır ve duyarlılık geliştirmek geliyor.

RÖPORTAJ İşçiler ve "Kürt sorunu"

Sendikaların devlet terörü ve Kürt sorunu konusunda duyarsızlaşmış, daha doğru bir şekilde de sesiz kalmışları ile ilgili olarak, Genel-İş 1 No'lu Şube Başkanı Şükrü Kartal, Belediyeye-İş eski Beyoğlu Şube Başkanı İlyas Güven ve Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı Erol Ekici ile kısa bir söyleşi yaptık.

Kürt halkına yönelik uygulanan yığın devlet terörü karşısında, işçi sınıfının tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Neden bir sesizsiniz var?

İLYAS GÜVEN: Evet, bugün işçi sınıfı ve sendikaların, Kürt halkının yaşadıkları karşısında sesiz kalmış oldukları maalesef doğru. Kürtler savışı sırasında, oldukça hareketli bir tepki örgütlenmişti. Bircok yerde "Emperyalist Savışa" karşı komiteler kurul-

İLYAS GÜVEN

muş ve aktif kampanyalarla işçiler seslendirmeye başlamıştı. O dönem Kürt savışını anımsatıcı ilk noktayı vurguluyorduk. Birincisi, emperyalist saldırıların işçi kitleleri katliamları karşı çıkarmasını gereği, ikinci, böyle bir savışın ülkemizin içi getireceği ekonomik yıkımı ve insan kaybı. Biz bunlara karşı olduğumuzu söyledik, işçi kitesinden de destek gördük. Oysa bugün bir insanlık dramı bizatihi ülkemizde yaşanıyor. Yarı bir savışın içindeyiz. Batman'da, Diyarbakır'da olduğu gibi sendikal faaliyet içinde olan işçiler de bu savışın kurbanları arasına girdi. Devletin askeri harcamaları arttık-

ça, ekonomik kriz derinleşiyor ve bunun da tutarısı bize çıkıyor. İşsizlik ve hayat pahalılığı artıyor. Bu nedenle yaşanan savış işçi sınıfını, Kürtler savışından çok daha fazla ilgilendiriyor. Ama yine de memur savışa karşı genel olarak, güçlü bir kampanya yapılamadı. Kürtler savışını sırasında yapılanlar bile yapılamadı.

Sesiz kalmış nedenleri neler?
ŞÜKRÜ KARTAL: Sesiz kalmışlık nedeni memur sendikal yapı. Ne Türk-İş, ne de DISK içinde sınıf ve kitle sendikacılığına uygun işlemlerin hayata geçirilebildiğinden söz edilemez. Sıfır politika götürmek, sınıfı etkilemek, bir yere hazırlamak, bir bilinci yaygınlaştırmak gibi faaliyetler yerine, herkes kongre hesapları, koltuk hesapları ile uğraşıyor.

Şu sıralar biz bir de yetki uyumsuzluğu sorunu ile uğraşmaya başladık. Belediyeye-İş ile Genel-İş arasında karşılıklı sendikal rekabet, sendikaların da, işçilerin de dikkatini bu konu üzerinde yoğunlaştırmaya yol açtı.

Yarı başka tür sorunlar, isten çıkarması, toplu sözleşmeler, dirençler gündeme geldiğinde, gündeme bunlar yerleşmektedir. Gündemi değiştirmek, yaşanan savışa ve Kürt halkının taleplerine çevirmesi için bilinci işçilerin yöne ve iradi bir çaba bizim elimizde.

EROL EKİCİ: Bir de şu sıkıntı var. Kültür bağlayışları, insanlar topluca gözetilmez alınıyor, işçilere ve katliam yapıyor. İnsanlar gördük işçilerle konuşmaya

kalıttığımızda, hemen karşımıza PKK'nın yanlış işlemleri çıkıyorlar. Çetkileri, meğazasını kundaklanmasın, otobüsleri bomba konulması gibi eylemler konuşuluyor. Bunları savunmadığımızı söyleyince de, gövdenin etkisi olan insanlara, sorunun diğer yanını yani Kürt halkının yaşadığı büyük sıkıntıyı anlatmakla zorluk çekyosunuz.

Kürtler savışına karşı çıkarmak meşruluğumuzla incinimiz tamdı. Ama Kürt halkına yönelik devlet terörüne karşı çıkarmak, PKK'nın yanlış eylemlerini savunma durumu değil endişesi gündeme geliyor. Çünkü böyle bir durumda görünür-sessiz kiteden tepki alıyorsunuz. Sizi artık dinlemiyorlar.

Sendikaların genel merkez politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?
ŞÜKRÜ KARTAL: Sendikaların Genel Merkezi yönetimleri de bu konuda tam bir duyarsızlık içinde. DISK Başkanları Kurulu kararsız, net bir tavır almıyor. Doğrusu, bu tavır belgeliyor. Doğrusu, bu tavır belgeliyor. Hatta Münir Ceylan'ın bir yazısından dolayı ceza alınması örnek gösterip karşı çıkarmakla "Ona yapilan bide de yapılır" diyorlar. DISK'ın 27. kuruluş yıldönümünde bir araya gelen başkanlar bir tür sözleri açışa söylediler. Ayrıca "Bizim gücümüzü yitirmeye, örgütlülüğümüzü henüz yitir" gibi gerekçeler ileri sürerek, kurtuluşun çizmeye çalışıyor.

İLYAS GÜVEN: Herkes genel kurul hesabı yaptığı işçi sorunu konusunda duyarsızlık sürüyor. Kendisine "yurtseverim" diyen kimileri de sınıf içinde du-

yarlılık yaratmak gibi bir amaçla sınıp ve, giller. Kimien özel niyetleri için kullanılıyor bu sıfatı, onları da koltuk hesapları peşinde. Örneğin İstanbul'da Genel-İş'e geçmediler. Belediyeye-İş'e kaldılar.

Neler yapılabilir?
ŞÜKRÜ KARTAL: İşçiler içinde hep günlük taleplerinden hareketle politika yapmak, müdahaleyi ve faiz ekonomize götürür. Ekonomist sendikacıların da nasil bir batak olduğu biliniyor. O halde böyle bir yanlışlığı düzmek için, işçileri görmek çok önemli. İşçileri değiştirmek, onun yaşanılan süreci daha geniş kavraması sağlamak, bilinci işçilerin görme-ri. Koltuk mücadelesi değil, bu görev işçi mücadele verildiğinde, sarf edilen emek mutlaka bir sonuç yaratacaktır. Bu her konu için geçerlidir.

Kürt halkına yönelik terör karşı çıkarmak, işçi sınıfının hem insan bir görevi-ri, hem de kendi sınıf çıkarlarını gerektirir. Kontraerleri terörüne bugün karşı çıkmazsa, bu terör yarı işçi dirençlerine karşı da uygulandığında, güç kazanacaklardır. Bugünden karşı çıkarmak gerekçeleri kavramak ve işçiler içinde yaygınlaştırmak zorundayız.

EROL EKİCİ: Örneğin, sendikaların, şube ya da merkez, genel kuruluna bu konuyu mutlaka taşımaları. Kürt halkının hak ve özgürlük mücadelesine, işçilerin hak ve özgürlük mücadelesine birbirinden çok ayrı değildir. Türk-Türk tüm işçiler Kürt halkının mücadelesini sahlepken, durumundadır. Buna da ebbette devrimi karşı önderlik etmelidir. Kürt halkına yönelik katliamlar karşısında günlük protestolar örgütlemek de tüm bu söylemlerin yerini bulması için altması: gereken ilk adımlardan biridir. Keza bu çerçevede Kürdistan'da sendikalar ve işçilere yönelik saldırılarda en fazla duyarlılık, en sert tepkileri gösterme sorumluluğu da biz işçilere atılır.

EROL EKİCİ

ŞÜKRÜ KARTAL

Dersim'de devrimci dostluk ve birliğe adım

Dersim, '93 Ekim'inde, PKK'nın 4 TDKP'li öldürmesiyle, solun on küsur yılı yarısının bir kez daha kanatıldığına tanık oldu. Dersim halkı, gösterilerle, kepek kapatmalarla protesto etti bu saldırıyı. Saldırıları, bir yandan bu saldırının teorisi olan anlayışları yarıyorlardı. Devrimci örgütler halkların kardeşliğine, birlikte mücadelesine zarar veren bu anlayışın terk edilmesi, yanlışlıkların giderilmesi, yanlışlıkların yapılması olan gelişmeler yaşanmış olmalı, "ölüm" uzanan bir boyutta yaşanmadı sorun... Ne var ki bu, sorunun çözülmediğini göstermiyor. Anlayış aynı kaldıkça, sorunun tekrarlanması da olasılık dışı değil. Devrimci, işte bu nedenle sorunun çözümü için tutulmuşları değil, çabalarını sürdürüyorlar. Gazetemize ulaşan Devrimci Sol Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı, TKP/ML-AK Askeri Komisyonu ve TDKP Dersim İl Örgütü imzalı ortak bildiri de bu çabaların bir parçası. Dersim'de sorunları birlikte çözmek ve mücadelede dayanışmayı geliştirmek için, sorunu ve duyarlı olmanın gereği olarak bir araya geldiklerini açıklayan bu üç örgüt "Emekçi Dersim Halkını" başlıklı bir bildiriyi, görüşmelerinin sonuçlarını kamuoyuna duyurdular. Aralık ayında kaleme alınan, ancak devrimci anlayış açısından güncelliğini koruyan bildiri yaşanan sürecin kısa bir anlatımıyla başlıyor.

"Bugün Türk-Kürt ve azınlık halklara ve devrimciler karşı açılmış bir savaş yayılıyor. Topyekûn saldırıya karşı birlik ve dayanışmamız geliştirmek zorundayız. Biz de bu sorumluluk ve dayanışma hareket ettik."

"Dersim'de mücadele sürdüren Devrimci Sol, TKP/ML, TDKP olarak bir araya gelmiş bulunuyoruz. Bölgede düşmanın azgınca saldırıları var. Devrimci güçlerin eylemleri, faaliyetleri var, halkın sağ ve karşısında tutarlı-tutarızı tavı var. Bunu ortaya koymayı, devrimci birlikteliği geliştirmeyi görev sayıyoruz."

"Özellikle PKK'nın geçtiğimiz süreç içinde devrimcilerle ve halka yönelik aldığı yanlış tutum ve politikaların değerlendirildiği bilince alınacakları tavrı da ifade ediyor."

"Bugün halk ve devrimci güçleri yarından ilgilendiren PKK'nın yanlış eylem ve kitle ilişkileri, bizlere karşı politikalarının ilkeli tavırda ortaya koyuyor."

"Bu Devrimci Platform, bölge sorunları karşısında ortak davranma pratiğini geliştirmektedir. Hedefimiz budur, düşmanın topyekûn saldırıya geçtiğinde, ona karşı sağlam devrimci birliktelikle durmak, ortak platform oluşturmak bizim açışın-

dan acil bir görevdir. Başımız devrimci örgütlenmelerimiz, dostluk, saygı çerçevesinde yaklaşımla birliğimizi güçlendiriyor."

"Sorun Halk İktidarı Karşı Örgütlenmek"

"Savaşın bir güç olan PKK'ya yaklaşımların dostluk, genişletmek PKK'nın yanlışlarındaki vazgeçmesine bağlıdır. Devrimci Platform olarak ortak alanda hepimizi ilgilendiren sorunlara cevaplarımız, tavırımız bugünden yarına olmak zorundadır. Bu platformun üzerinde duracağımız, pratik adımlar atacağımız, çözümümüz zorlayıcılığı Dersim bölgesinde yurttaşlarımız, devrimci güçlerin ilişkileri halkın genel durumuna olacaktır. Halka karşı yanlış eylem politikaları, devrimci güçler yanlış ilişkilerle zedeleyici saldırıları mahkum etmek olacaktır. Yurttaşlarımız PKK'nın halka, devrimci güçlere karşı yürüttüğü "silme", "mıslar" görevler Kürtistan'da devrimci güçlerin varlığına son vermek ve çatışma ortamını ortadan kaldırmak önemli görevlerimizdendir. PKK'nın Devrimci Sol, TKP/ML taraftarlarına uyguladığı baskı, öldürme, genelleştirme karşı karşıya geleceğimiz zemini yaratma oyunları boga çıkarılmadık, TDKP militanları karşı gittiği katliam mahkum edilmelidir. PKK bunları hesatı halka karşıdır. Geceyi geçtikten sonra, halkın karşı karşıya bulunduğu "kontra pratik", "Kör Cermi pratik" diyerek mahkum ederken, bugün yapılan çağrılara rağmen PKK MK'nın sessizliği de bizleri düşündürmektedir. Çünkü böylece durumun susmasını önlemek olumsuzlaşacağı bilinmeyen bir şey değildir."

"Bunun için PKK, devrimci örgütleri, halka karşı politika, eylem ve ilişkilerini değiştirmek zorundadır. PKK'nın yanlış eylem çizgisi, sola bakış, halkların mücadelesinde birlikteliği zayıflatır devrim ve örgütlenme anlayışını bu biçimle sürdürdükçe, sınıfsal devrimci örgütleri sorun çıkaracak ve analizi dikkat cevap veremeyecek şekilde olacaktır. Bu dayatma, ulusalcı çizgileri başımız devrimci örgütlenmelerimizin taviz veremeyecek. PKK'nın silme, yakagimisi standart mantığını bir paragrafı ortaya koyalım. İşte PKK, öldürdükleri, sürtme, çatışmayı zorlayan yaklaşımlar."

"Kendini Kürtistan'ın tek hakimi ilan eden PKK 'Egemenlik sahemizde yürülmek tüm faaliyetlerde sorumlu tek güç' PKK'dır, diğer güçler aldığı tüm kararları partimizi bilgilendirmek ve onay almak durumundadır." demektedir. (Ekim '93 tarihli Dersim Askeri Konseyi imzalı bildirisi)

"Devrimci faaliyetimizi 'kamp' eğitimi düzeyine indirgenen bu anlayış her türlü provokatif ortamı hazırlamaktadır. Toprakların üzerinde yaşadığımız iç içe geçmiş halkların devrimci örgütlenmelerini bizi 'mıslar' statüsüne sokan bu mantık tekkeci, mahkum edilebilir. Kimse halkı iktidara karşı örgütlenmez. Meydan açılır, varsa güç olan enerjisi dostuna karşı değil, düşmana karşı kullanılmak."

"Dersim bölgesinde halkın gücünün önemi nedenlerinden biri de PKK'nın halka karşı zorluk, yanlış eylemleridir."

Bugün Sünni köylülerin silahlanması, devlet tarafından kullanılır hale gelmesi, çok önemli nedenlerinden biri PKK'nın Erzincan Bağbaşı Köyü, Çemişgezek Güneybaşı köy baskınlarıdır, Doğan Köyünde insanları öldürmesidir. Bu açıdan ve ortada kim, PKK'nın bizlere 'Halkımıza zarar vermesinler, zorlamasınlar' demesi anlamsızdır. Halka zarar veren zorlamanın PKK kendinden başkasını göstermez."

"Biz halkın düşmanını topyekûn saldırılarına karşı halkların kardeşliğiyle geliştirerek, devrimci güçler arasında, dostluğu örgütleyerek savaş vermenin ilişkileri yaratacağına inanıyoruz. Bu devrimci yaklaşımımız sürecektir. Bunun devamı, PKK'nın yanlış eylem ve kitle

DEVİRCİ SOL, TKP/ML, TDKP:
"Biz halkın düşmanını topyekûn saldırılarına karşı halkların kardeşliğini geliştirerek, devrimci güçler arasında, dostluğu örgütleyerek savaş vermenin ilişkileri yaratacağına inanıyoruz. Bu devrimci yaklaşımımız sürecektir. Bunun devamı, PKK'nın yanlış eylem ve kitle ilişkilerinden vazgeçmesi, devrimci örgütleri karşı provokatif değerdendimelerinden uzaklaşmasına bağlıdır."

ilişkilerinden vazgeçmesi, devrimci örgütleri karşı provokatif değerdendimelerinden uzaklaşmasına bağlıdır."

"Göç Kurtuluş Değildir"

Dersim'de yaşanan sorunların olumsuz sonuçlandırılmasının birinin de halkın göç etmesi olduğunu vurguladığı bildiride "Göç kurtuluş değildir" arabalığıyla Dersim halkı köylerinde kalmaya çağırılıyor.

"PKK kendini, dostlarına ve halka karşı tutumunu yeniden değerdendimelerinde, bugün Dersim'de yanlış eylem ve kitle çizgisinden dolayı halk korku ve panik içinde. Ne yapacağına soruyor, PKK'ya karşı silah bulmaya çalışıyor. Tabii ki devrimciler olarak biz buna izin veremeyiz. Halkın genelleştirilmesi birlikteliği davranışa oturtulacaktır. Ama göç atılmaz. Dersim bölgesi hızla insanlaşmaktadır. Düşmanın istediği kitleleri oluşturamaz."

"Yıldızla dirmen geleceği olan Dersim halkı, yanlışlar karşı çıkarak, doğuya sarılıp, devrimcilerin yanında yerini alarak, kendi potansiyelleri kalmalıdır. Göç kurtuluş değildir. Köylünün gideceği yerlerde de kendini rahat ve huzur beklemiyor. Oraların göçebeleri olarak huzursuzluk ve sıkıntıları yaşayacağına, zira,

köyünüzde kalın. Düne kadar düşmanın saldırılarına karşı duran Dersim halkı, PKK'nın yanlışlarına karşı da devrimcilerle birlikte karşı durmalı, PKK kazandırmalıdır."

"İşte bu anlayıştan hareketle halen devrimci ve dost bir güç olarak görüldüğünü PKK'ya bir defa daha çabında bulunmayacağına inanıyoruz."

"Düşmanın Heveslerini Kursağına Bırakalım"

Bildirinin sonunda "PKK'ya ve Dersim Halkına Çağrı" başlığı altında ise şunlar söyleniyor:

"PKK bunca olumsuzluklarına rağmen, halkımızın ve bizlerin dostluğunu kazanmak istiyorsa:

-Dersim Eyaleti 1. Bölge Komutanlığı imzasıyla ilçe yayınları bildiride geçen ve devrimciler tarafından kurgulanmaya kadar götürülen kararların genelleştirilmesi,

-Karşı-devrimci çizimden em ve karşı-devrim mevzilerini gücünden bu politikaları ve sonuçlarının köklü bir şekilde özleştirilmesi, vaktiyle, halkan ve devrimcilerin özür dilemelidir."

"Bu pratiklerin sorumlu olanları açığa çıkarılmalı, yargılanmalı ve hak ettikleri cezaya çaptırılmalıdır."

"Esas alınan ki TDKP savasçıları derhal serbest bırakılmalı, el konulan silah, teçhizat ve diğer bütün malzemeler iade edilmelidir."

"PKK'yı yukarıda sıralanan ve iyi niyetimizden gösterdiği olan şartlara uymaya çağırıyoruz. Aksi halde, aynı politikayı uygulamaya devam ederek, halka ve devrimci örgütleri yöneltimi sürdürürse, bizlerin de meşru müdafaa hakkı doğacaktır."

"Düşmanımızı sevindirmek istemediğimizden dolayı, bugüne kadar gösterdiğimiz siyasi omurganın ve sabır daha fazla zorlanmamalıdır."

"Halkımızın üzerine düşen görev ise, bugüne dek olduğu gibi, yanlış uygulamalar karşısında doğrusu savunmak perspektifi ile hareket edip, yanlışların düzelmesi için mücadele vermek olmalıdır. Doğruya savurmak gerektirilecek saldırılar bizim kontrolümüzde, aksine bunların karşı tarafın yayılmasından kurtulmakla, unutulmamalıdır. Göç etme ya da dost bir güç karşı silahlı saldırıların sonuçlarına göçmesine değil, boyutlanmasına neden olacaktır. Öyleyse yapılması gereken ne PKK'nın yanlışları karşısında susmak ne de kaçmaktır."

"Eleştirilerimiz elimizde bir silah olduğunu unutmadan bu hareketin devrim saflarındaki yerini korumasını sağlayarak, düşmanın hevesini kusağına bırakalım."

Üç örgütün ortaklaşa imzaladığı bildirinin kardeşliği ve devrimcilerle birliğini öne çıkaran şartları belirtiliyor.

"DEVİRCİ DOSTU VE TARAFKARLARINA SALDIRILARA SON!"

"GÖÇ KURTULUŞ DEĞİLDİR!"

"YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ, DEVİRCİLERİN DOSTLUĞU, BİRLİĞİ!"

Anadolu Yakası Şubesi Altıyıldan Kadıköy meydanına inerken attığı "Zam, Züm, Züm İktisade-iye Fazımız", "İnsanlık Onuru İktisade-iye Yenelcek" ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" gibi sloganlarla eylemlerine ekonomik taleplerle sınırlanmadığını gösterdiğini de ortaya koydu.

Kadıköy'deki mitingde de KÇSP'nin hazırladığı merkezî bildirinin okunması, açıklanacak hâleyle ve atılan sloganlardan sonra eylem bitirdi. İstanbul'daki eylemlilerde iki anda göçü çarpan 13 Çoak'taki cabanın tersine sendikaların daha az bir çağırma yapmalarına rağmen, merkezî eylemlere olsun işyerlerinde eylemlere olsun katılmanın daha fazla olduğu.

ANKARA

KAMU ÇALIŞANLARI 22 ŞUBATTA YINE SAKARYA'DAYDI...

22 Şubat'ta iş bırakarak kamu çalışanları topluca viziteye çıkarak ve Ankara'da artık gelenek haline gelen "Sakarya Cadde-sindeki kitleli bir basın açıklaması" yapılarak, atıldıkları grevli toplu-sözleşme sendikali haklarını istedik.

22 Şubat'taki eylemlerde; Ankara'daki belediyeleşme çalışan çalışkaları dokuz bin Tüm Bel-Sen'i ve Ben-Sen'i kamu çalışanları gün boyunca iş bırakarak ve Sakarya Cadde-sindeki kitleli bir basın açıklaması kitleli olarak katıldılar. SSK'ya bağlı işyerlerinde çalışan Tüm Sosyal-Sen'i memurlar, Çocuk Esirgeme Kurumu'nda çalışan Sosyal Hizmet-Sen'i memurlar ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı işyerlerinde çalışan Ener-Sen'i memurlar da bir günlük iş bırakma eylemi yaptılar. Demir Yol-Sen'i memurları Ankara Hastanesi'nde toplanarak topluca viziteye çıkarak, Tüm Haber-Sen'i PTT çalışanları toplu viziteye çıktıkları sonra Ulus Postanesi'nde saat 10.30'da yüzlerce kişinin katıldığı kitleli bir basın açıklaması yaptılar.

Sakarya'daki basın açıklamasına 2000'den fazla kamu çalışanı katıldı. 13 Çoak'ta terör estiren Ankara polisi, bu kez basın açıklamasını sadece izledi. Sabah saatlerinde İbaran Kızılay'da emvazlenen geveli kuvvet otobüslerinin aksine, daha önceleri memur eylemlerinin wazgeçimle uğursuz polisi panzerleri ortalarına gürültüydü. Çevik kuvvet polisleri iş sesizce otobüslerini oturtuyorlardı. Sakarya'da bulunan sivili polisler işe basın açıklamasını izlediler, yalnızca.

MEMUR BURADA DELİKANLI NEREDE?

Basın açıklamasına katılan tüm sendikalar adına "Memur Burada Delikanlı Nerede?", "Yaşasın Sendikali Mücadeleimiz" sloganlarıyla girdiler. Bilerce kamu çalışanının "devlet" ne rağmen Delikanlı Orhan Taşanlar ortaltıda yoktu!

Eğit-Sen Ankara Şube Sekreteri Aker Öztürk'ün KÇSP adına yaptığı basın açıklamasının ardından eylem 13.15'de binlerce kişinin hep birlikte attığı sloganlarla ve çekilen hayallerle sona erdi. Basın açıklamasına Münir Ceylan, Orhan Doğan, Yürekli Aydar ve Saliman Kaya da katıldı. Ankara'daki eylem 13 Ocak'tan sonra kararlaştırılmış sergilemesi açısından doyurucu oldu.

SIVAS

Sivas'ta Eğit-Sen'in öğretmenlerin toplu viziteye çıkarak eğitim durdurma çağrılarını yanında Sosyal Hizmet-Sen ve Tüm Sağlık-Sen üyesi kamu emekçileri

de toplu vizite eylemi yaptılar. Sosyal Hizmet-Sen ve Tüm Sağlık-Sen tarafından yapılan açıklamaların yanı sıra, Eğit-Sen Sivas şubesi başkanında "Sorumluların gözörmünü nereden geçtiğini biliyor ve bu uğurda mücadeleye manyoruz, biz kazanacağız" diyordu.

ADANA

Adana'da toplu basın açıklaması için seçilen yer Abidin Dino Parkı'ydı. Buradan yapılan etkinliklere 700 civarında bir katılım oldu.

Öğle saatlerindeki toplu eylemin önde de her sendika kendi belirlediği iş yerlerinde eylemletilmekte bulundu. "Toplu Sözleşme ve Grev Hakkı İleri İleri" pankartıyla yola çıkan Demir Yol-Sen yürüdü ağırlıkla toplu vizite eylemini istasyondaki sağlık ocagında yaparken; Tüm Sosyal-Sen Çağırma ve Sosyal Güvenlik Bölge Müdürlüğü önde 50 kadar üyesiyle iş bırakıyor ve basın açıklaması yapıyordu. Emek-Sen'iler Emekli Sandığı Adana Bölge Müdürlüğü önde çıktıkları Demir Yol-Sen ve Tüm Sosyal-Sen'ilerle aynı devizleri taşıyor, aynı sloganları atıyorlardı: "Memruz Haklıyız Kazanacağız", "Devlet Gödümü Sendikaya Hayır!"

"Grev-toplu sözleşme hakkı için; bu işyerinde grev var" pankartını asan Tüm Bel-Sen'i eylemine Petrol-İş Başkanı ve

22 ŞUBAT ADANA, ANKARA... Kamu çalışanları binlerce geldikleri Sakarya'da sordular: "Memur Burada Delikanlı Nerede?"

Yüreğir Belediye Başkanlığı Bağırmas Adayı Murat Yücesu da destek verdi.

AYDIN

KÇSP'nin kararıyla Aydın Belediyesi önde toplanan yaklaşık 1000 kişilik bir kitle basın açıklaması okuduktan sonra sloganlarla yürüyüşe geçti. Belediyenin Devlet Hastanesi'ne kadar süren yürüyüşten sonra topluca viziteye çıktılar.

MUĞLA'da ise İnsan Hakları Parkı'nda toplanan yaklaşık 800 kişi buradan Devlet Hastanesi'ne yürüdü ve topluca viziteye çıktılar. 13 Ocak eylemi katılım 300 civarındayken 22 Şubat'ta katılmanın daha kitleli olmasının önemini vurgulayan Muğla'da kamu çalışanları "Eylemimiz üçü geneline göre geriler olma birliktir, Muğla'daki faşist sendikaların gücü karşısında önemliy" dediler.

SAMSUN

Tüm kamu çalışanları Samsun'da saat 12'de Cumhuriyet Meydanı'nda toplan-dılar. Kamu çalışanları sendikalar platform-

munun pankart ve dövizlerinin taşıdığı eylemler kamu çalışanları, "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Memruz Haklıyız Kazanacağız", "Yur Yur İlesin Ankara Dinlesin" şeklinde sloganlar attılar. İş bırakma gün boyu sürdü.

KONYA

150 dolayında kamu çalışanının katılımıyla Konya Devlet Hastanesi önde bir vizite eylemi gerçekleştirildi. Eylem Tüm Haber-Sen, Kültür-Sen ve Tüm Maliye-Sen üyeleri katıldı. Devlet Hastanesi önde bir basın açıklaması yapıldıktan sonra eylem sona erdi.

Konya'da aynı zamanda "güc birliktir" diye Egitim-İş, Genel Sağlık-İş, Tüm Tak-Sen, Yapı Yol-Sen ve Ener-Sen sendikalarına üye kamu çalışanları en yakın sağlık merkezlerinde viziteye çıktılar.

ESKİŞEHİR

Kamu çalışanları Tüm Sosyal Hizmet-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Sağlık-Sen üyelerinin önde, tüm kamu çalışanları sendikalarının imzasını yer aldığı bir basın açıklaması yaptılar. Eylemin bitirilmesi "Sadaka Değil Toplu Sözleşme" şeklinde slogan atan kamu çalışanları polisi saldırarak gözaltına almayı çalıştı ama başaramadı. Eylem alkışlarla bitirdi.

Devrimci Sol tutsaklarından kamu çalışanlarına destek

Ülke genelinde yapılan kamu çalışanlarının eylemine Devrimci Sol tutsakları da 22 Şubat günü yaptıkları bir günlük destek açık grevleriyle omuz verdiler. Bursa Özel Tip, Malatya, Samsun, Çarşılar, Cezayir'deki tüm Devrimci Sol tutsakları ile Diyarbakır Kapalı Cezaevi'ndeki bayan Devrimci Sol tutsakları açık grevinden önce yaptıkları açıklamalarla kamuoyuna kamu çalışanlarına verecekleri destekleri duyurdular.

Devrimci Sol tutsaklarının "Bis tutsaklar da açılmışız 22 Şubat'ta kucaklıyoruz, kamu çalışanlarıyla omuz omuza halay düyoruz. Yürülmemizle kamu çalışanlarını 22 Şubat direnişini selamlıyoruz" diye bağladıkları açık grevine Bursa Özel Tip Cezaevi'ndeki HDÖ tutsakları da katılıyorlar.

İZMİR

İzmir'de iş bırakarak kamu çalışanları ancak 6000 kadarın Konek alanında toplanmış. İzmir'deki bu eylemin daha önceki eylemlere göre olumsuz bazı yanları vardı. Belirlienez gözüğe baktı, yürünmesi, insiyatın polis tarafından, dolayısıyla kitlenin direnişinde dağılması söz konusu oldu. Eğit-Sen'in daha fazla katılma çağrıldığı eylem burada yapılan kitleli bir basın açıklaması ile bitirdi. Ancak daha basın açıklaması bitirmeden 6000 olan katılımla 2-3 bin düştü. Memurların yer yer slogan atmadıkları kararlaştırıldığı platform sözlerini müdahale ederek engellediler. Tavrı anlamında beklenenin gerisinde kalan eylem, kararsızlık yanında platform sözlerini taşıdıkları bir gün çekilince ortaya böyle bir sonuç çıktı.

BOLU

Bolu'da kamu emekçileri belediye önderleri meydanına toplanarak bir yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe ağırlıklı olarak Tüm Bel-Sen, Tarım-Sen, Yapı Yol-Sen üyesi yaklaşık 500 memur katıldı. Yürüyüş sırasında taleplerle ilgili afişler ve dövizler taşıdılar. "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Memruz Haklıyız Kazanacağız" şeklinde sloganlar da atıldı. Yürüyüş vailiğün önde yapılan basın açıklamasından sonra bitirdi.

ZONGULDAK

Viziteye çıkan yaklaşık 2000 kamu emekçisi Zonguldak'ta toplanarak, Madencilik direnişini toplandı. Ve Vailiğde kadın sloganları yurüdü. Eylem sırasında, "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Söz Yetki Karar Çalışanlara", "Devlet Gödümü Sendikaya Hayır" sloganları atıldı. Yürüyüş ve mitingde hiçbir pankart ve dövizin olmaması eylemin sonuk geçmesine neden oldu.

TRABZON

Kamu emekçileri Meydan Park'ta toplanarak bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına 300 dolayında memur katıldı. Eylem "Devlet Gödümü Sendikaya Hayır" sloganı atıldıktan sonra eylem bitirdi.

Düzen partileri için arpaık... Devrimciler açışık

Yerel yönetimle

Yeni-sömürgelemler demokrasiçiliğinin en çarpıcı sahnesi kışkuzus seçimlerdir. Oyün repiklerin değışmesine karşın genel seçimlerde de yerel seçimlerde de aıdmatma ve köyölölük doğuına ulaşıır. Ülkemizde yani yerel seçimin arifesinde, yine böyle bir dönem yaşıyoruz.

Önce görünürlük tablo bu aıdmatmaya yuıuruluı. Yollar asfaltlanıyor. Yapılan yolların ön kati, yüz kati vaat ediliyor. Geçekondur "tapulandırılıyor", hava kirliliğine bir önceki çözümör üretiliyor. Osa vaadin, onca kalabalığın arasında, yerel seçime ilişkin asi olarak söylemisi, tartışması gerekenler ortalıkta alınıyor. Adaylar her gün bir başka kanalda bir başka açık oturumda seçimin karşısına çıkıyorlar. Kimin ne kadar yediği, kimin daha "dönük" olduğu ve kimin daha çok pey vaat ettiği tartışmasının ötesinde, halkın yönetime katılımı ve yerel yönetimlerin demokratikleşirilmesi sorunu ön açık oturumlarda da birilni bir terçile "es" geçiliyor.

Belediyelerin, belediye başkanlarının elini kolunu bağlayan yasaklar, kısıtlamalar hepisi biliyor olmasına karşın, hiçbirinden yerel seçimin ve yerel yönetimlerin demokratik muhtevasına ilişkin somut bir plan, proje duyulmuyor. Onların gündeminde böyle bir sorun yok.

Kışkuzus, devrimciler açışık olan yer seçim gündemi farklı bir muhtevaya birlenince, yerel yönetimleri arpaık olarak gören düzen partilerinin, genel anlamıyla muv demokratik bir mevzu maddeler olarak değerdendir devrimci hareketin yaklaşımları, yöntemleri farklı olacaktı.

DÜNÜ VE BUGÜNÜYLE YEREL YÖNETİMLER

Yerel yönetimlerin kaynağı-kökünü olarak ele alınabilmekte oluşturmaları tarihi oldukça eskidir. Ancak şehir olgusu esas olarak Ortaçağ'a özğüdür. Yönetmel mekanizmalarıyla, kamu hizmetlerinin daha gelişmiş bir tarzda ortaya çıkışıyla birlikte şehirler esas olarak bu süreçte biçimlenmiştir. Ortaçağın sonlarına doğru yönetimlerin merkezleşme eğilimlerine karşın şehir burjuvazisinin bir ihtiyacı olarak ortaya çıkan ve feodal otoriteyle çoğunlukla ilişkili içinde olan yerel yönetimler, kapitalizmin hakim üretim biçimi haline gelmesi ve burjuva devrimleriyle birlikte sistemde olan değişikliklerin de böyle olduğu gerekerek burjuva demokrasisi içerisinde kurumsallaşmışlardır. Yaklaşık 700 yıllık bir geçmişi olan yerel yönetimlerin hukuki anlamda kurulmuşları sırasında, Avrupa'nın metropollerinde ya da Asya'nın, Afrika'nın geri bialıklarında ülkelerinde, birbirinden oldukça farklı modeller oluşmuştur. Geleneklere, var olan siyasi rejime, bókü ekonomisinin durumuna göre, pek çoğunda kendine özğı biçimler ortaya çıkmıştır. Ancak, bu modelleri, siyasiz çeşitliğine karşın, bir yönetim organı olarak siyasi sistem içindeki yerli itibarı

riyle üç kategoride toparlayabiliriz. Birincisi tüm yek ve insiyatifin merkezi yönetime olduğu, yerel yönetimlerin siyasi iktidarın "memurları" olmaksızın ötekine geçemediğimlenmektir. İkinci kategori ise özellikle sosyalist ülkelerde daha yaygın bir uygulama alanı bulan, yetkinin ve insiyatifin büyük ölçüde yerel yönetimlere bırakıldığı biçimdir.

Ülkemizde hemen her konuda olduğu gibi bu konuda da çarpık bir çekillenme oluşturulmuştur. Ülkemizdeki yerel yönetim sistemi bu iksinin deforme edilerek ulaştırılmış halinden başka bir şey değildir. Ki bu da üçüncü kategoriyi girmektedir. Bu "melez" çekillenmeye karşın egemen sınıfların terçili Kemalizmin tek parti döneminde de, ülkemizin asi sömürgeleştirilme sürecinde de hep merkezi yönetimin çekitirilmesi doğultusunda olmuştur.

Hal böyleyise, ülkemizde yerel yönetimlerden ne beklenilebilir ve ne umulabilir? Bu sorunun yanıtı ülkemizdeki siyasi sistemde yerel yönetimlere çizilen çerçeve ortaya konularak verilebilir.

ÜLKEMİZDE YEREL YÖNETİMLERİN Kısa Tarihiçe

Kapitalizmin gelişiminde, burjuva devrimlerinin Avrupa'yı çok geriden izleyen Osmanlı İmparatorluğunda şehirlere de aynı yavaşlıkla gelişti. Keza Osmanlı'da şehirlerin olgunluğu belediyelerin oluşumu arasında da uzunca bir dönem vardır. Osmanlı'da biçimsel anlamda yerel yönetim karşısına koyabilmemiz kurumu "Kadıklılık". Ne var ki şehrin çoğünden ekonominin tedarik edilmesine, görevlendirilme kadar hemen tüm "kamu hizmetleri"ni yekilinde bulunduran kadıklar, işiyi ve işlevi itibarıyla yerel yönetim türüne ögesi olmaksızın çok esas olarak merkezi yönetim çerçevesinde temsilisi durumundaydılar. 1850'lerden sonra çıkarılan belediye kanunlarıyla Osmanlı yönetiminde de yerel yönetimler resmelleştirildi. Ancak bunda da henüz bir seçim ögesi yoktur. Belediye Meclisi, şehrin en fazla emlak vergisi veren zenginlerinden oluştuğundan, belediye reisi de doğrudan hükümet tarafından atanmaktadı.

TC döneminin ilk belediye kanunu ise 1930'dur. 1930 tarihli belediye kanunu hazırlanırken Türkiye'de kentleşme henüz çok yavaştır. İkinci Paylaşım Savaşı sonrasında ise kapitalizmin gelişimiyi birlikte çok hızlı bir kentleşme sürecine giriyor. 1930'ların Türkiye'ye göre hazırlanan yasalar hazırlanırken dönemde belediyelerin görev alanını çok geniş tutmuş olsa da, mevcut kentlerin idari, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarına yanıt veremeye başlamıştır. Bunun ötesinde ise yapılan tüm düzenlemelerde yerel yönetim türüdeki olarak siyasi iktidarın müdahalesine açık bırakılmıştır.

1970'lerin ortalarında itibaren ülkemizdeki siyasi gelişmelerde başlı olarak yerel yönetimlerin önemi ve işlevi değışti. Hızlı kentleşme ve dolayısıyla geçekondulması şehirlerin dokusunu, siyasi at-

mosferini değıştirirken, devrimci mücadele gelişimi ve siyasallaşma da yerel yönetimleri ötekine genelleşik sınıf savagının mevzilerinden biri haline getirdi. Olgarların yerel yönetimlere ilişkin olarak bu tarihten sonra yaptığı yasalar ya da fali düzenlemeler de esas olarak buna göre biçimlenmiştir.

Bugünkü Yasal ve Fıllı Durum

TC yasalarında yerel yönetimler de burjuva devletçiliklerinden alınmış pek çok kurum için olduğu gibi dört başı mamur kurumlar olarak tanımlanmış, kağıt üzerinde "demokratik" bir çerçeve çizilmiştir, hatta yasalar onların "özek" olduğundan bile söz eder. Oysaki, yerel yönetimlerin demokratik niteliği açısından öncelikli sistemin kendisinin kaynakları nasıysa öncelikli, sınırlarında söz konusudur. Çünkü sistem her şeyden önce merkezlik üzerine çekilmiştir. "Yerel" deği "merkez" esastır. Halk deği devlet-i öremi olamaz.

Merkezi siyasi iktidarların bile olağan parlamentör yolları dışında multilateral, darbelerle iktidardan ulaştırılabildiği, darbelerle iktidarın yüzlerce milletvekiliyle birlikte parlamentolarının kapatılabildiği bir ülkede, bir belediye başkanının, bir muhtarın görev süresini normal olarak tamamlamasının, görevlerini müdahalesiz halkın talepleri doğrultusunda yerine getirebilmesinin "güvence"sinden söz etmenin, mevcut siyasi panoramada kinde fazlaca bir gerçekçiyi yansıtır.

Kaldı ki yerel yönetimler "olağanüstü" müdahale biçimleri dışında, "olağan" parlamentör döneimlerde de gerçek anlamda bir yönetim güvencesine sahip değillerdir. Ülkemizdeki mevcut yasalar düzenleme kinde bir belediye başkanının siyasi gileceği işiyi Bakan'ın işi dudadı arındırır. Her belediye başkanı ya da bu da kinde tasarrufla bulunanın üzerinde böyle bir tahdidin ağırılığı vardır.

Yerel yönetimler, ülkemizde yalnızca siyasi açıdan değil ekonomik açıdan da merkezi yönetime ve siyasi iktidarlara bağıdırılır. Bu bağılık iş başındaki bir hükümet-"89 yerel seçimlerinde olduğu gibi-"Eli kol bağı bir belediye başkanının" sanız bizim adımızı seçtin" deditebilmekte kadar birleştirebilir. Herhang bir hükümet, "halk" partisinin olmayan belediye reisi, rantla iş yapamaz hale getirebilmektedir. Sistem bunu işiyişinin doğai bir parçası haline getirmiştir.

1580 ve 3030 sayılı yasalarda belediye meclislerinin, bütçeleri başta olmak üzere, işi ömeki kararların yürürlüğe girebilmesi için merkezi yönetim tarafından onaylanması koguı vardır.

Önceki ekilemek gerekçeleri ki, merkezi yönetim baskı ve tahakkümü, yerel yönetimlerin anti-demokratik bir tarzda çekillenmesinin tek nedeni değildir. Mevcut siyasi partilerin işi işiyişinin kaynakları nasıysa engelleri de bu anti-demokratikite önemli bir payı vardır. Partilerin işi işiyişleri öylesine çekilmiştir ki, gerçekte

aday gösteren halk değil partiler olmaktadır. Adayların merkezi yoklamalarıyla belirlenmesi yani "atanması", hemen her yerel seçim öncesinde siyasi partiler için de kavgalara, kopolara yol açmaktadır. Adayların merkez yoklamalarıyla belirlenmesi, buna rağmen olgarların ve parti üst yönetimlerinin terçili olmaktadır. Çünkü böylelikle, düzene ya da kendilerine muhal olan aday adayları devre dışı bırakılarak, "sızma"lar önlenmiş olacaktır. Öte yandan partilerin yerel yönetim adaylarını ön seçim yaparak belirlenmesi halinde de, bu, halkın seçimele doğrudan katılımı anlamına gelmektedir. Yasaların öngördüğü öneşim mekanizmasında halkın terçili, istemleri düzen partilerin delege mekanizması sayesinde daha bağtan sınırlanılmakta, kişisel çıkar kavgalarıyla değil edilmis olmaktadır. Bu noktada da halkın yerel seçimlere katılımı ve demokrasiye payı, bu süreci belirleyici anlamda yönlendirmek değil, yalnızca ölerine konan kırık aday arandıran, deyim yerindeyse "kötünün iyisi" birini seçmekle sınırlanılmaktadır.

YEREL YÖNETİMLERE DEVİRİMCI BAŞIK

Kabaca özetlemeye çalıştığımız kollar altında biçimlenen yerel seçimler/yerel yönetimler sorunu devrimci mücadele açısından değerdendirildiğinde sorunu ki aynı boyutıyla ele almak gerekir ortaya çıkıyor. Bunların işi yerel yönetimlerin demokratikleşirilmesi mücadelesi. İkinci ise, insiyatif ve etkinizin olguları yerel yönetimlerin demokratik mevziler olarak değerdendirilmesi boyutudur.

Yerel Yönetimlerin Demokratikleştirilmesi, Demokrasi Mücadelesinin Bir Parçasıdır

Bugün yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesi mücadelesi, memurların grevli toplu sözleşmeleri sendika mücadelesiyle, öğrenci gençliğin özğı üniversite mücadelesiyle, işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesiyle aynı türden bir mücadeledir. Ve onlarla bir bütündür.

1984'te çıkarılan ve gerekçesi "82 Anayasas'ndan olan 3030 sayılı yasayla, TC'nin belediyelere ilişkin kanunlarına bir yenisi eklendi ve bu yasayla "Büyükşehir Belediyeleri" statüsü gündeme getirildi. Hızlı, plansız kentleşmenin, çoğun dayatıştı bir gelişmeydi bu. Ancak Büyükşehir statüsü oluşturulurken, halka yerel yönetim hizmetlerini daha iy bir içinde götürmekten çok, polis ve resmi denetim açısından olgarların büyük kentlerdeki ihtiyaçlarına yanıt verecek bir düzenele yapılmıştır.

Kentleşme yoğun olgarların denetileyebildiği, yönlendirebildiği bir olgu değildir. Olgarı, bunu yapamadığı ötekine sınıf mücadelesinin, toplumsal hareketin olası biçimlerini hesap ederek, kentleri yemeye bu hasasları, daha doğrusu bu korkuları doğrultusunda müdahale etmeye çalışıyor. Bu müdahalenin özü ise kentlerdeki yoğunlaşmanın önüne geç-

Şehitlerimiz Onurumuzdur

A. NECİP BOZALIOĞLU
(Şubat 1977)

Anti-faşist mücadelenin yükseldiği yıllarda Dev-Genç'in ön saflarındaydı. Öğrencisi olduğu Beşiktaş Mimarlık Yüksek Okulu'nu basan sivil faşistler onu katlettiler. Necip anti-faşist mücadelede ölümsüzleşti.

CEMAL ÖZDEMİR
(26 Şubat 1983)

Eskişehir'de örgütlenme ve etkili ajitatorluk özellikleriyle devrimci mücadelede birçok insan kazandırmıştır. 12 Eylül sonrası, ağır bir hastalığa yakalandığı bir zamanda tutuklandı. Şube ve cezaevinde gördüğü işkenciler hastalığını daha da artırdı. 26 Şubat 1983'te Cemal aramızdan ayrıldı.

FİKRİ KARA
(Şubat 1978)

Sivil-faşist saldırıların halka yineldiği yıllarda, Faşist kursunlar onu İstanbul Şehremini'nde çalıştığı inşaatla yakaladı. Fikri, Şubat 1978'de katledildi.

ALİ TOPALOĞLU
(28 Şubat 1993)

'92'de Hacettepe Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi görürken Karadeniz Devrimci Sol operasyonunda işkenceciler tarafından hasta yatığına zincirlendi. Tedavisi tamamlanmadan tutuklandı. Tahliye olduktan sonra ilerleyen hastalığı nedeniyle 28 Şubat'ta doğum yeri olan Rize'de yaşamını yitirdi.

ADİL CAN
(Şubat 1980)

Dev-Genç'liyd. Beyazıt bölgesinde FTKSME ekiplerinde birçok devrimci eyleme katıldı. Faşist bir odanın dağıtılması eyleminde jandarmayla girdiği çatışmada yaralı olarak yakalandı. İşkenceciler tedavi için yoldaşlarını ele vermesini şart koştu. O, bedelini göze alarak ve bu bedeli ödeyerek yoldaşlarına ihanet etmedi.

Ali Rıza mezarı başında anıldı

Unutulmadı
İşkenceciler, katliamlar unutulmadı. Gençlik bedenleri en hunharca yöntemlerle yaşamdan ayrılan halk unutmaz elbette. Ali Rıza

Ağdoğan'ın ölümünün 3. yıldönümü nedeniyle 16 Şubat'ta mezarı başında toplananlar hesap sorulacağını haykurdılar bir kez daha. "Bize Ölüm Yok" dedi TİYAD'lı aileler, devrimci mücadelede sanatçılar ve İYÖ-DER'li öğrenciler. Ali Rıza'nın ailesiyle birlikte şehitlerin ölümsüzlüğünü sloganlara döktüler.

CEMAL EREK
(28 Şubat 1980)

İşsel Dev-Genç içinde disiplinli çalışmasıyla tanınırdı. İstanbul Etiler'de yazılama hazırlığı içindeyken bir muhbirin ihbarı sonucu jandarmayla girdiği çatışmada şehit düştü.

MEHMET MART

Onurlu yaşamıyla devrimci mücadelede yaşıyor. Mehmet Mart'da nice devrim şehidi gibi kavganın içinde ölümsüzleşti.

ERCÜMENT AKSOY

ÇAĞLAR COŞKUNER

İstanbul'dan Ankara'ya giderken geçirdikleri trafik kazası sonucu aramızdan ayrıldılar. Anıları mücadelenin ateşinde sızaklığını koruyor.

İsmail Kandemir
mücadelemizde
yaşayacak

ESKAD ve Eskişehir ÖZ-GUR-DER kurucusu İsmail Kandemir 1. Şubat 1994'te çalışmak için gittiği Yalova'dan Eskişehir'e dönerken geçirdiği bir trafik kazasında kaybettik.

Mücadelede katabileceği daha çok şey vardı. Başkardan, tekdüştenden gözüldürden yılmayan her selerinde daha kararlı, daha inancılı, çıkan bir kavgaya dostu olarak anılacak. Tüm devrim şehitleri gibi o da o güzel günde omuzbaşımızda zafer türkülerimizi söyleyecek.

TÜSİAD, TOBB, TİSK... Ve hükümetler Yönetmenler ve başrol oyuncular

Son birkaç haftadır Başbakan Tansu Çiller'in toplantı gündemi oldukça yoğun geçiyor. Toplantılarında Çiller oldukça zorlanıyor. Çünkü o, bir yandan IMF'nin isteklerini ve TÜSİAD'ın çizdiği programı hayata geçirmeye çalışırken, diğer yandan bu kurumlardan, halka parisine sürükledi destek olan TOBB'nin bile "eleştirilerine maruz kalıyor".

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi tekeli sermayenin desteğiyle başbakan olan Çiller, onların isteklerini ve verdikleri programı uygulamaya çalışmasına rağmen, "beceriksizlik ve yavaş kalma"la itham ediliyor. IMF raporlarında TÜSİAD ve TOBB'nin azar niteliğindeki eleştirilerine kadar bütün gelişmeler Çiller'in ahlidinde koltuğun kaymaya başladığına işaret ediyor. Geçen iki hafta içinde hem TÜSİAD hem de TOBB yönetmenleri toplantılar yapmasının nedeni de yaşanan ekonomik ve siyasi krizden en büyük boyutlardı.

11 Şubat günü "kremann krenası" TÜSİAD ile görüşte. "Bana 6 ay önce, terörü halset, başka bir şey istemeyi deniştir. Bugün yapılmıştı gördük. Şimdi arsa ekonomiyi geldi. Ayır kararlık ve hızla çok acil olarak 1994 yılını ekonominin tamirat yılı yapacağız" diye konuşan Çiller, "ev ödevine iyi çalıştığı halde kırk not almış bir öğrenci" gibi konuşuyordu. Aslında "çözümünü" bir şey

olmadığı gibi, hiç de "umutlu" bir gelecek görünümündeki "patronların patronları" olan TÜSİAD, Çilleri çok sert bir dille eleştirirken acilen "tekeller önlenmeli"ni hayata geçirmenini istiyordu. TÜSİAD Başkanı Halis Kocil'in ifadelerine "tekelat laf", işbirlikçi tekeli sermayenin dilese nelecekti olmuştur. Hükümet ağır askaz olarak uygulamaya soktuğu politikalar, sermayenin krizini hafifletmiyor, her geçen zaman krizi daha da içinden çıkılmaz bir duruma sokuyordu. Bu nedenlerle mevcut hükümetin siyasi ömrü tükenmişti...

Hükümetin ve özellikle de Çiller'in "beceriksizlik"le suçlanması TÜSİAD ile sınırlı değildi. TOBB içerisindeki İstanbul ve Ankara Ticaret Odaları gibi belirleyici sermaye unsurlarının tepkileri de yoğunlaşmıştı. Ankara Ticaret Odası (ATO) Başkanı Arslan Çavuşoğlu, "Nasıl olsa oylar ile parti de düşülecektir, az önce büyük sermaye indiriz. Bundan sonra bir şey kaybetmeniz mümkün değil. Radikal tedbirleri sepmiden önce alabilmeniz" diyerek doğrudan aciliteyi vurguluyordu. TOBB saflarında yeni seçimlerden sonra bir "mili mutabakat hükümeti" kurulması istekleri yükseliyordu...

Tekelci Sermaye ve Hükümetler

Hükümetin, işbirlikçi tekeli sermayenin bu temel organlarıyla ilişkileri kuşkusuz yeni bir gelişme değil. Parti başkanları, seçimler öncesinde ve sonrasında bu kuruluşlara programlarını anlatıyorlar ve "Alıldıkları nota göre" seçimleri kazanıyorlar ya da hükümetlerini sürdürebiliyorlar. ANAP'ın SH-PP'ye kadar birçok partiyi bu yoldan geçmiştir. Partiler içerisinde genel başkan olmanın hükümet kurmaya ve hükümet olduklarında da izleyecekleri tüm politikalar kadar etkili ve belirleyici oluyordu tekeli sermayesi. Hükümetlerin dönüştürmesi, partilerdeki yönetim kadrolarının belirlenmesi, bunların ne zaman ve hangi süre için gerekli olduğu, askeri darbelerin ne zaman gerçekleştirileceği gibi ülke yönetimiyle ve izlenecek politikalarla ilgili tüm konularda emperyalizm ve işbirlikçi tekeli sermayenin belirleyiciliği şu görüşme bir gerçektir.

1979 yılında Ecevit'in CHP hükümetine izlenen "istatistik önlemleri"ni derinden TUSİAD, alman işbirlikçileri TÜSİAD, alman işbirlikçileri TÜSİAD, yavaş tereddütler, geç, etkin olmayan uzak ve tamamlanmış öğelerden yoksun" olarak nitelendirilmekteydi. Bu tepsiyi yapan TÜSİAD, aradığı "yerleri ve gönüllü" uygulayıcıları bularak gazete ilanlarıyla Ecevit hükümetini düğme kampanyası yürüttü ve nihayet Ekim 1979 arsa seçimlerinden sonra Süleyman Demirel'in azınlık hükümeti kurulmuştur.

Şimdi adı TOBB olarak değişen TOB (Türkiye Odalar Birliği) ise yeni hükümeti verdiği raporla; asayişle ilgili yasaların en kısa zamanda meclisten geçirilmesi, DGM yasanının çıkarılması, sendikaların denetimine sokulması, genel bir ücret politikasının belirlenmesini vb. istiyordu. MESS (Madeni Eyalet Sanayicileri

11 Şubat günü
"kremann
krenası"
TÜSİAD ile
görüşen Çiller,
ev ödevinden
kırk not almış
bir öğrenci
gibiymi.

Sendikası) Başkanı Turgut Özal, Demirel'in müstaeşir oluyor ve Aralık 1979'da Türkiye'ye gelen IMF heyetinin derinleştirilirdir alınıldık sonra "24 Ocak Kararları" uygulamaya sokuluyordu. Kısacası tekelci sermaye istediği politikaları uygulamaya geçirmeye çalışıyordu. Ancak yaşanan ekonomik ve siyasi kriz ortamında toplumsal muhalefetin boyutları, sendikaların kazanımlarını sınırlı kılmıştı. Ancak işbirlikçi tekeli sermayenin uygulamalarına engel oluyordu. 12 Eylül 1980 günü gelip çatıştığında ise tekeli sermayesi "çikarlarını en güvenli konusuna olan "örtün" itidatına kavuşuyordu. Amerikancı faşist cunta yönetime el koyduğuna açıkladığında, TİSK Başkanı Halit Narin, "Artık güme sırası bizde" diyor. İşçiler için artık "grev yok, görev var". Emperyalizm halka kurtarılan faşist cunta, emperyalizm ve işbirlikçi tekelci adına yönetime el koymuştur.

Cuntanın devamı olan Özal'ın ANAP idaresi ise emperyalizmin ve işbirlikçilerin istediği politikalarından küçük bir sapma göstermeyen bir çizgi izlemiştir. Bu çizgi etrafında toplumsal muhalefetin direnerek elde ettiği kazanımlar ölümsüzleştirilerek uymuştur. Ama bu durum tekelci sermaye tarafından da bilindiği için TÜSİAD ve TOBB gibi örgütlerin eleştirel nitelikteki tepkileri Özal döneminde hemen hiç olmamış, politikaların Amerika ve işbirlikçi tekelere olanaylatarak uygulayan Özal, egemen sınıflarla tam bir uyum içinde çalışmıştır. ANAP'ın Akbulut ve Yılmaz dönemleri ile DYP-SHP'nin Demirel ve İnönü'den dönemleri de bu uyumun sürdüğü ve sermayenin yoğun tepkilerinin olmadığı süreçler olarak geçmiştir.

Her yıl iş ve işbirlikçi büyümesi, hükümetin alacağı olan emperyalizm ve işbirlikçi sermayeye borçlarını ödemekte zorlanması ve işbirlikçi tekeli sermayenin dışı bağımlı olmasından kaynaklı olarak sömürünün paylaşımda daha dezavantajlı konuma düşmesi yaşanan kriz derinleştirilmiştir, çok acil olarak yeni sömürü kaynaklarına ihtiyaç duyulmasına neden olmuştur. Tekeli sermayenin acilen özelleştirilmesi, vergi düzenlemeleri, terörünü derinleştirilerek yasalarda düzenlemeler istemesi ve özellikle de ücretlerin dondurulmasını gündeme getirmesi, sürekli yaşanan bu krizden artık dayanamayacağı boyutlara gelmesinden kaynaklanmaktadır.

Tekeli sermayenin etkin olduğu dışı, ANAP'tan sonra halkın yeni belkendirilerek sokarak toplumsal muhalefetin önünü kesmek amacıyla DYP-SHP koalisyonunun iktidara gelmesini destekle-

mişti. Koalisyon hükümetinin ilk dönemlerinde halk "demokratik olguların gelişeceği, başbakan ve sömürünün azalacağı" beklentilerine sokulmakta başanlı olduğu da söylenebilir. Ancak bugünün koşullarında DYP ve SH-PP'nin gerçek yüzlerinin ortaya çıkması, acil böyle bir beklentinin de kalmaması ve oligarşinin ekonomik ve siyasi terörüden acilen yükseltmek zorunda olması, tekeli sermayeyi yeni arsaylara yöneltmektedir. "Mili mutabakat hükümeti", ANAYOL formülü gibi tartışılmanın gündeme sokulmasının ana nedeni budur.

TÜSİAD (Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği)

12 Mart cuntasının hemen sonrasında, Türkiye ekonomisine yön veren büyük sermaye grupları tarafından kurulmuş, diğer büyük sermaye gruplarının katılımıyla geliştirilmiştir. Siyasi ve ekonomik yaşama yön veren TÜSİAD'ın yıldı iki kez hazırladığı "Ekonomik Rapor", hükümetlerin uygulaması gereken zorunlu "ölemler"dir.

TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği)

Bünyesinde irili ufaklı tüm burjuva kesimleri barındıran TOBB, 15 Mart 1950'de TOB olarak kurulur. Tüm burjuva kesimlerini barındırmasına karşın, yönetimi işbirlikçi tekeli sermayenin elindedir. Bu örgüt aynı zamanda hem oligarşi için çikileşlerini yoğunlaştırıyor, hem de uzlaşmalara bağlı olduğu bir platformdur.

TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları)

Çikirdiği denilecek ilk örgütlenme, başbu Vehbi Koç'un çektiği ve 1958'de kurulan MESS'dir. 1974'te kadav birlikler (Koç vd.) etkinliğinde olan TİSK, değişik burjuva gruplarını da bünyesinde toplamıştır. Sınıf mücadelesini düşürmek için iyiverence oluşturulan ekonomik işbirlikçi örgütlenmesidir.

12 Eylül'ün devamı ve "24 Ocak Kararları"nın hayata geçirilmesinin baş organı Turgut Özal, tekeli sermayenin içindekin çikış bir politikacıydı. ABD emperyalizmi ve işbirlikçi tekeli sermayesinin en iyi politik temsilcisidir. Emperyalizm ve oligarşi ile politikacılar arasındaiki ilişki belki de en açık olarak Özal'ın yöneticilik evrimi ortaya koymaktadır.

1971- Dünya Bankası çalışanı
1976- MESS yönetim kurulu üyesi.
1979- MESS başkanı
1980- Başbakan Müstaeşiri ve DPT Müstaeşir Vekili.
1981- Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı.
1984- Başbakan.
1989- Cumhurbaşkanı.

MESS

Turgut Özal sendikaların temsilcisi

"İşçileri greve zorlayıp aç bırakıyorlar"

GREV FONU KURULMALI

Yeni bir sendika

Yeni bir sendika

YAKSINDAN

Yeni bir sendika

Yeni bir sendika

Kredisini dolduramayan öğrencilere ek ders

Meslek sahibi olabilmek, üniversiteye girebilmek için adeta yarış atına döndürülmek istenen liseli gençlerin önünde adı sınav olmasa da bir engel daha var. Genici faşist eğitimcilerin, para tutkârlarından yakasını ayırmayarak öğrenciler, gımdı bir de kredili sistem adı verilen engel aşmak zorundadır.

Liseli öğrencilerin belirli kredi limitini doldurmaklarıyla ilgili ceket derisi ile abaleceği iddiasıyla uygulamaya konulan sistem, açmazını sonuçlarıyla ortaya koydu. İdare tarafından okuldan atılan, sene kaybeden öğrenciler görmezden gelinerek sistemin uygulandığı okullarda yüzde 76 oranında başarılı olduğu açıklandı da, diğer yandan yapmak istedikleri değişiklikler sistemin başarısızlığını ortaya koyuyor.

Uygulamaya konulduğu günden beri birçok aksaklığı da beraberinde getiren kredili sistem bir zamanların YÖK uygulamalarına benzeyor. YÖK'ün sınav uygulamalarına yaptığı gibi hiçbir pilot uygulamaya yapılmadan deneme-yeniden-yeni yoluyla bir yerler yapılmaya çalışılıyor. Öğrencilerin görmeceği zarar önemsenmiyor.

Kredili sistemin sonuçlarını bir göz atacak olursak;

Kabatış Ticaret Lisesi'nde okuyan öğrenciler de, üniversite sınavına girebilmek için belirlenen kredi limitini doldurmak zorundadır. Fakat öğrenen ve dersane yetersizliği, sınıfların kalabalık olması gibi nedenlerle ders almakta zorluk çekiliyor. Okul idaresinin getirdiği özütüm ise para karşılığı almak dersi almak. Bir ders için belirlenen ücret ise bez yüzü bir lira, yani ki ya da üç öğün tamlanamamak isteyen birkaç öğrenciye zorunlu çıkarmak zorunda.

Kuşçuköy Endüstri Meslek ve İncin Meslek Lisesi ise akşam yerine hafta sonu ders uygulamalarını seçmiş. Hatta

22 ŞUBAT, KABATAŞ LİSESİ ÖNÜ-LİSELİ öğrencilerin kredili sistemin çarpıklıklarına tepkileri giderek büyüyor.

bazı okullarda yaz tatili sırasında ders konulması düşünüyor.

Bir dersten kalan öğrenci kredisini tamlamayıp öğrenci için yeniden o dersi almaları gerekiyor. Ders için sınıf açılmadığı takdirde öğrenci bir süre bekliyor.

Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri her ne kadar kredili sistem yüzünden okuldan atıldığını için açık griyi yanan, yürüyüşler düzenleyen öğrencileri görmezden gelip sisteme övmeye çalışsa da durum bu.

Sistemin yol açtığı sonuçlar öğrenciler ve aileleri tarafından tepkileri karşılıyor. Para ile kredi alma yöntemi Bağcılar Lisesi'nde yılların tepkisi ne denilemeye uygulamadan kaldırıldı. Uygulamanın aksi mağdur olan öğrenciler ise sık sık tepkilerini dile getiriyorlar.

Kredili Sisteme Protesto Eylemleri

Manisa'da demokratik Lise için Mü-

cadele Komiteleri (DLMK) kredili sistemin çarpıklığı ve dezavantajların anlatılan bildiriler dağıtarak bütün öğrencileri örgütlü mücadelelere çağırdılar.

İstanbul Kabataş Ticaret Lisesi'nde ise DLMK'li öğrenciler 22 Şubat günü yaptıkları basın açıklamasında yine kredili sisteme protesto ettiler. Okul çıkışında "Kredili Sisteme Son", "Eğitimde Söz Hakkı İstiyoruz", "Yapasan Demokratik Lise Mücadelemiz" ve "Öğrenciyi Haklıyız Kazanacağız" yazılı dövizler açan liselilerin eylemine okundan çıkan diğer öğrenciler de ilgi gösterdiler. Okuldan basın açıklamasında öğrenciler isteklerini "Bizler DLMK'li öğrenciler olarak bağışından beri bizim için sorun olan bu sistemin ortaya çıkardığı mağduriyetlere son verilmese; öğrencilerin, velilerin ve eğitimcilerin katılımı ile belirlenecek bilimsel, demokratik bir sistem oluşturulması amacıyla bir imza kampanyası başlatılır. Tüm liseli gençliği ve duyarlı kamuoyunu bu kampanyaya destek vermeye çağırıyoruz." diyerek dile getirdiler.

Aslında sistemin öğrencilerin de dile getirdiği gibi öğrenciyi kısas sürede masn ederek bütçede eylemi anılan ödeneği azaltarak, kredi satarak para kazanmak hesapları üzerine oturuyor. Ama bu hiç de "yetkililerin" düşündüğü kadar kolay olmayacak. Liseli gençlerin mücadelesi sonucu aynı YÖK'ün sınav yönetmelikleri gibi sık sık geri adım atmamak zorunda kalacaklar.

Şişli DLMK'dan basın açıklaması

Niğantaşı Kız Lisesi'nde uygulanan gerici-faşist eğitimi protesto eden Şişli DLMK'li öğrenciler, 24 Şubat günü Şişli SHP İlçe binasında bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamalarında özellikle din öğretmenleri Arif Aslan'ın okullarında mescit açtığını, kalkışarak, gerici-faşist örgütlenmeyi oluşturmuş olduğunu, okullarındaki gerici-faşist örgütlenmelere ve baskılara izin veremeyceklerini belirttiler.

Para tuzağına protesto

DLMK'li öğrenciler okullarda yapılan soyguna izin veremeyceklerini söylediler.

Bağcılar Akşemsettin Lisesi'nde eylem parası adı altında öğrencilerden para toplamak istemesini DLMK'li öğrenciler tarafından protesto edildi.

21 Şubat günü okul çıkışında "Esofman parası adı altında yapılan soyguna son", "Toplanan paralar nereye gidiyor?" ve "Yapasan Demokratik Lise Mücadelemiz" yazılı dövizler açan öğrenciler yaptıkları açıklamada "Her öğretim yıl kayıt parası, bağış olarak toplanan paralara yıl içinde karne, spor, esofman paraları da ekleniyor. Toplanan paraların nereye gittiği belli olmamıştı gibi, bunun için resmi bir açıklamada yapılmıyor. Biz DLMK'li öğrenciler olarak, okul idaresinin dört yüz bin liralık soygununa dur diyor ve öğrencileri mücadeleye çağırıyoruz. Anti-demokratik baskıları ve uygulamaları ancak örgütlü mücadeleyle aşabiliriz." dediler. Okuldan çıkamakta olan bir öğretmeninde de "Yaptığınız haklı ve güzel bir iş, tebrik ederim" sözleriyle destek verdiği basın açıklaması "Yapasan Demokratik Lise Mücadelemiz" ve "Öğrenciyi Haklıyız Kazanacağız" sloganları ile sona erdi.

DLMK'li öğrenciler Bağcılar Milli Eğitim Müdürlüğü'nde

Bağcılar Lisesi'ndeki sivil faşist-polis-idare baskısı ve okul katanının sağlığı koşullarda iltisamların protesto eden DLMK'li öğrenciler 23 Şubat günü Bağcılar İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nde bir basın açıklaması yaptılar.

Ellerinde "Polis-İdare-Sivil Faşist Terörüne Son", "Eğitim Hakkımız Engellenmez", "Sıhahların Gözdesinde Eğitim Son", "Tenzil, Sağlıklı ve Ucuza Kantin İstiyoruz" dövizleri taşıyan öğrenciler açıklamalarında okullarındaki bu uygulamaların için topladıkları 500'ü aşkın imzayı okul idaresine verdiklerini, fakat idarenin bu imzaları işleme koymadığını belirttiler. Ayrıca tarih öğretmen Ergül Yaşar'ın öğrencileri diğer okullarına gönderdiğini ve okula bazı tıfpen, faşist öğrencilerin devrimci-demokratik öğrencileri silahla tehdit ettiğini sözlerine eklediler.

Kırşehir'de faşist saldırılar

Ramazan ayının gelmesini bahane eden sivil faşistler, polislerle işbirliği içinde devrimci-demokrat öğrenciler üzerinde terör estiriyor. Polis arabaları ile geçen sivil faşistler, öğretmen görevlileri ve yurt yöneticilerini de destekli öğrencilere saldırıyorlar.

Kırşehir'de 17 Şubat günü kantinde sigara için öğrencileri tehdit eden faşistler aradan bir saat geçmeden 40 kişi kadar bir gruba bez öğrencileri saldırarak dövdüler. Aynı akşam devrimci öğrenciler güvenliklerini sağlamak amacıyla topluca yurda gitmek zorunda kaldılar. Bu arada saldırıyı gerçekleştiren faşistlerden üçü devrimci taraftan dövdükler cezalandırıldı. Cezalandırma eylemi ve topluca yurda gitme karşısında panikle kapılan faşistler "Komünistler yurda basacak" sözlerini yurdaydılar. Yurdun önünde toplanan faşistler ve polisler öğrencilere tekrar saldırılar. Aldığı darbeler sonucu bir göz öğrenci yaralanırken iki kişi de gözaltına alındı. Gece ise polis ev ev dolaşarak devrimci-demokrat

öğrencileri gözaltına almaya başladı. Gece 15 öğrenciyi gözaltına alan polis ertesi gün ise Atakent Tap ilimli öğrenciyi okula gözaltına aldı. Arkadaşlarının tepki göstermesi üzerine Müdür Yardımcısı Mustafa Dinçer "Polisler alar, mutlak bir bildiği vardır" diyerek kipte kitleliğini ortaya koydu.

Faşist saldırıları ve gözaltıları protesto eden öğrenciler 18 Şubat günü arkadaşlarının serbest bırakılması için açık grivine başladılar. Büromuz çalışanlarından bir kişi, DLMK temsilcisi ve İHD gençlik komiteyesinden da katıldığı eyleme KÇSP ve DEP de mesaj göndererek destek verdi.

İHD heyeti ve SHP Kırşehir Milletvekili Hilmi Yücelen ise ikencehaneleri gezerek gözaltındakileri yapılan işleri incelemek istedi. İHD heyeti idarelerini arttırdı, işgenciyi doğrudan doğruya kargın, SHP milletvekili gerçekleri gizlemeye çalıştı.

Gözaltına alınanlar yaratan kamuoyunu etkileyen 19 Şubat günü serbest bırakıldılar.

Polis ve sivil faşist terörü karşı

Daha kararlı mücadele

Üniversitelerde polis terörü açık bir şekilde 1990 Nevruz'undan bu yana artarak sürdü. Karşımda güçlü bir örgütlülük, bir tepki de görüyorum polis, elini kolunu sallayarak öğrenci okullarında affırlar yitirerek, öğrencileri gözaltına alarak, kantinleri, yemekhaneleri istediği gibi kullanarak üniversiteleri siyasi pubelerine, polis karakollarına çiftili haline dönüştürdü.

Bugün polis terörüne karşı artık güçlü mücadele "dur" demenin zamanı gelmiştir. Ashında bu öğrenci gençliğin geçtiktiği bir görevdir ki zamanı zamana.

Polis üniversitede yerli olmadığın söylenirken pratikçe geçirmek için mücadele ve bu mücadelede de kararlılık gerekiyor. Geçmişin glorie İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü ve Marmara Üniversitesi'nde polis karıştıran tavırlar bu mücadelede bir başlangıçta dönüştürülmelidir. Bu eylemler zaman zaman polis daha da pervasızlaşarak suskunluğun kırılması anlamında olmalıdır.

Öğrenci Meşin'in polis teröründen menemeniyetini söylediği okulların karıştırmaya ve çevre ile mücadelesinde aktif olmaları. Kaldı ki "Okulda polis istemiyoruz" deyip polis geldiğinde de sesiz kalırsanız çözümler. Bu çözümleri kitlelere güven verilmek ve genel bir adın alınması kafalarındaki "son korku"nun etkisiyle her defasında engellenir. ÜN Beyazıt Kampüsü ve MÜ'de bu korkunun kırılması ve polis karıştırmaya adanmış olmalıdır. Polis karıştırmaya eylemlerle ve çıkışlarla gerekten derinden açmalıdır. ÜN Edebiyat Fakültesi omulmuşluk ve olumsuzluklarıyla örnek teşkil etmemelidir. Örneğin, sivil faşist affırlar yitirmişse karşı alman kararlı tavır, polis okula girdiği zaman gösterilememelidir.

Polis karşı karıştıran tavırları yaygınlaştırmak ve kitleleştirilmeye gerekiyor. Bunun için örgütlülük, örgütlemeye için de yeni mevziler kazanmak gerekiyor. Öğrenci dernekleri mücadelede bu başarıya cevap vererek en önemli örgütlenme araçları ve mevzileridir. Oysa birçok fakülte öğrenci dernekleri bugün işlevsizdir. İşlevsiz oldukları demek daha doğru olacaktır. Çünkü öğrenci derneklerini okullarda, işletmede de öğrencileri elinde.

Üniversitelerde polis ve sivil faşist terörüne karşı mücadelede zemini vardır. O halde devrimci-demokrat öğrencilere düşen en önemli görev bu zeminin örgütme ve kararlı bir mücadelede etkinliktir. ☺

MÜ'de ve İÜ'de polis ve sivil faşist terörü

Öğrenciler polise karşı direniyor

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü ile Edebiyat Fakültesi'nde ve MÜ Haydarpaşa Kampüsü'nde geçtiğimiz hafta polisler ve sivil faşistler bir kez daha terör estirmeye çalıştılar. Ancak devrimci-demokrat öğrenciler, devrimci değerlerine yönelik bu saldırılara karşı sessiz kalmadılar ve kimi yerde yitirilen affırlarını tekrar oku duvarlarına astılar, kimi yerde arkadaşlarını polise teslim etmediler, kimi yerde de polis okullarına ve sloganlarına tüm öğrenci kitlesine teşhir ettiler.

İÜ Edebiyat Fakültesi
İÜ Edebiyat Fakültesi'nde genci-faşist bir öğrencinin devrimci olan affırlarını yitirdiği için dövülmek cezalandırılması üzerine gerginlik yaşandı.

23 Şubat günü cezalandırılan faşist, sivil polisleri öğrenci kantininde EFOD üyesi Arzu adı öğrenciyi göstererek ihbar etti. Polis gitmemek için direnen öğrenciyi kantinden sürükleyerek zorla gözetim altına aldı.

Arkadaşlarımızın gözetimine alınmasını protesto eden devrimci-demokrat öğrenciler okullar ve "Kati Polis", "Kati Polis Dişarı" sloganlarıyla dekanlığı çıktılar. Dekanı yerinde bulamayan öğrenciler tekrar affırlar ve sloganları felsefe bölümünün bulunduğu koridora gelecek burda bir konuşma yaptılar. Polisin çok rahatsız bir şekilde okullarına girip hiçbir gerekçe göstermeden arkadaşlarımızın gözetimine alındığını belirttiler. Bu olaya tepkiyi kalınlımda yansıttıran kendilerini de gelecekteki sözlerine verdiler.

Daha sonra tekler dekanlığı doğu yürüyüşü geçen öğrencilere sivil polisler bir kez daha saldırı. Ve öğrencileri kalamayacağına bağladı. Başlatma yakaladığı bir öğrenciyi de gözetim altına alan sivil polisler okuldan ayrılmak okula çevik kuvvet girdi. Ve koridorlarda dolayarak öğrencilere gözdağı vermeye çalıştılar.

MÜ Haydarpaşa Kampüsü

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde 23 Şubat günü okula giren polis duvarlarıdaki affırları ve çizimleri indirdi. Öğleden sonra kantine gelen polisler ise demek üyesi bir öğrenciyi gözetim altına aldı. Olaya müdahale eden devrimci demokrat öğrenciler arkadaşlarını polis vermediler. Kantinden çıkan polisler bu kez çevik kuvvet desteğiyle geri döndüler. Fakat hiçbir şey yapamadan geldikleri gibi gittiler. Polislerden sonra tekrar asılan affırlar faşist

Öğrenciler
İÜ Merkez
Kampüsü'nde
polis
terörüne
karşı
yürüyüş
yaparak
Rektör'le
gürüştiler.

bir öğrenci tarafından indirilmek istendi, olaya müdahale eden devrimci-demokrat öğrencilerden sivil faşist özer dilemek zorunda kaldı. Bu olayın ardından bir forum düzenleyen öğrenciler polis teğir eden konuşmaları yaptılar. Ve "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz", "Polis Dişarı Bilim İçeri" sloganları atarak can güvenliklerini sağlamak için okula bir avukat çağırıldılar.

Forumun ardından kantine bir kez daha gelen çevik kuvvet koridorlarda bir süre dolayarak gözdağı vermeye çalıştı. Öğrenciler daha sonra avukat eşliğinde okuldan çıktılar.

İÜ Merkez Kampüsü

22 Şubat günü Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde iki sivil polis bu kez devrimci öğrencilerin affırlarını indirmesi üzerine kantinde bulunan devrimci-demokrat öğrenciler alkışla protesto başlattılar. "Üniversitede Polis İstemiyoruz", "Kati Polis Üniversitede Değil" sloganlarıyla yürüyüşü geçen öğrenciler Siyasal Bilgiler Fakültesi kendisi ile görüşmeye gittiler. Dekan Pertev Bilgen'e görüşen yaklaşık 70 öğrenci üniversitede polis istemediklerini dile getirdiler. Öğrenciler polisin SBF kantinine geldiğinde iki sivil polis öğrenciler arasında kaldığını, dövülmelerini mümkün olduğunu, ancak bunu yapmayarak kendisiyle görüştüklerini, eğer polis SBF'den çekilmezse, gelecekte okulların kendilerinin sorumluluğunda olduğuna vurgu yaptılar. Daha sonra dekanın, Rektör Bülent Berkarda ile görüşmek için randevu alması istendi. Rektörden 23 Şubat Çarşamba günü saat 9.30 için randevu alındı.

23 Şubat Çarşamba sabahı 9.00'da Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin kantininde toplanan öğrenciler temsili seçtiler ve dekanla birlikte rektörlüğe girdiler. Toplantı odasında yapılan görüşmeye rektör, doktor yardımıyla, SBF dekanı ve rektörün sekreteri ile birlikte 22 kişilik öğrenci temsili grubu katıldı. Rektör öğrencilere hak verdiğini, polisin davalarını yanlış olduğunu, kendisinin demokratik tartışmalarda yana olduğunu ancak okula ilgili ve çatışma gibi durumlarda, polisin bu çatışmaları ayırmak için okula bulunmasını yana olduğunu söyledi.

Kendisinin görevi yeni geldiğini, istekleri yerine getirebilmek için zamana ihtiyacı olduğunu söyleyen rektör, öğrencilere verilen sözleri yerine getiremediği takdirde "Bu makam önemli değil,

isterseniz istifa ederim" dedi. Toplantının sonunda temsilcilerin bir ay rektörlüğe görüşmesi kararlaştırıldı. Toplantının ardından temsilciler ve diğer öğrenciler rektörlükten çıkarken kapıda bulunan sivil polisler ve çevik kuvvet öğrencilere sözlü tehditlerle gözdağı vermeye çalıştılar. Öğrenciler ise rektörlük binasının SBF kantinine dok "Kati Polis Defol", "Üniversitede Polis İstemiyoruz", "Polis Dişarı Bilim İçeri" sloganları ve alkışlarla yürüdüler. Kantinde görüşmeye katılan temsili öğrenciler tüm öğrenci gençlik kitlesine görüşmeye ilişkin açıklamalar yaptılar. Tüm bu yaşananların arkasından öğrenci gençliğin ortak kanısı artık polisin daha önceki gibi rahat davranamayacağı, çünkü kendine güven kazanan öğrenci gençliğine müdahalelerinin buna izin veremeyeceğiydi. ☺

Cenazeye bile saygıları yok

Malatya (Mücadele)- Kars'ta Dığor ilçesinde şehit olduğu PKK gerillası Sakine Yaylagül'ün cenazesi 18 Şubat 1994 tarihinde Kürecik'e bağlı Dumuklu Köyü'nde kalabalık bir halk topluluğunda katilimi ile kaldırıldı.

Mücadele okullarının da katıldığı cenaze töreninde, halkın gerilla cenazesine eşlik çıkışları tahammül edemeyen devlet güçleri genlere basak yapıtı. Çevre köylerden gelen birçok insan böyle sokulmayarak geri çevirdi. Cenaze evinin çevresi üç gün boyunca jandarmaların abluka altında tutuldu. Bu arada jandarma gelen insanlardan kimilerini kimliklerini toplayıp tehdit ve küfür ederken, çok sayıda insanı da döverek gözaltına aldı. Şehit gerillanın gözetimine alınan akrabalarından Mustafa Yaylagül ve Muhtar Hasan Yaylagül iki gün sonra serbest bırakıldıkları, gözetiminde yoğun işkence görüldükleri, Hasan Yaylagül'ün kulağında ciddi rahatsızlık meydana geldiği anlaşıldı. Gözetiminde alınırken içinde bulunanlardan Av. Önder Şahiner ise ancak 4 gün sonra serbest bırakıldı. ☺

Gazetemizin satışına engelleme

Malatya (Mücadele)- Mücadele gazetesini okuyan tarafların yaklaşık iki yıldır elden satılıyor. Polis bunu engellemek için gazete satan okurlarımızı hemen hemen her hafta gözetim altına alarak gencileri tehdit ve tehdit ettikten sonra serbest bırakıyor. 20 Şubat günü yine mahalle satıcısı Çakan Özgür Ünver ve Bülent Ceylan alarak okurlarımız Kanalı Bülent Ceylan saldırısına uğradılar. Okurlarımız gözetim altına almayacağına karşılık, kararlı direniş karşısında yardım çağırarak zorunda kaldı. Stad

karakoluna götürülen okurlarımız iki saat boyunca işkence gördükten sonra serbest bırakıldılar. Özgür Ünver serbest bırakıldığında kolu polisin tarafından kırılmış durumundaydı.

Ayrıca polis elden yapılan satışlardan sonra, mahallede evleri gezerek "Mücadele gazetesini almıyacasınız" diye haklı tehdit ediyor.

Okurlarımız gazetemizi sahiplenmesi sayesinde polisin bu tür keyfi baskıları ve engellemeleri cabaları boşa çıkarılıyor. ☺

Faşistler devrimci tutsaklara ve gardiyanlara saldırdı

Faşist saldırdıkları devrimci dayanışmayla boşa çıkartıldı

Ankara (Mücadele)-Sivas katliamlarının 13 Şubat'ta görülen duruşmaları için Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne getirilmeleri devrimci tutsakların tepkisine iyi açtı. Devrimci tutsaklar 37 insanın katliamlarını sorumlu bu genci-faşist günhü sloganları ve marşlarla bir hafta boyunca protesto ettiler. Sivas katliamları mahkeme sa-
lonlarına da yansayan saldırganlık-
ların cezaevinde de sürdüğü ve 15 Şubat'ta gardiyanlara saldırarak ikisini yaradılar. Sivas katliamlarının cezaevinde olması, faşist çek-senet malıyatı artıkları-
na da devrimci tutsaklara saldırmaya
osarttı verdi.

17 Şubat günü 5. koğuşun bir siyasi tutsak hastaneyne giderken faşist çek-senet malıyatı artıkları-
nın önce azılı sorumlu fiili saldırları-
nyla karşılaştı. Faşistlere karşı tüm siyasi tutsaklar birlikte hareke-
te geçerek sloganlar ve marşlarla karşı saldırıya geçtiler ve faşistler taş ve sopa kullanılarak püskürtüldü. Buna hazmedemeyen faşistler çatıya çıkarak 4. ve 5. koğuşlara yangın söndürme tüpüyle küktü arklar. Ardından jandarma saldırdı, ya geçti ve kaçan devrimci tutsakların kaldığı devrimci doğru ateş açtı. Saldırı koordineliydi. A-
maçları, ilk anda ortaya çıktı; tutsakların açık grev direnişleriyle kazandıları haklar gasp etmek isteniyordu.

Faşistlerin ve askerlerin saldırı-
sına karşı siyasi tutsakların "Kah-
rolun Faşizme Yaşasın Mücadele-
miz," "Faşizme Karşı Omuz Omuz-
la," "Sivas Katliamının Hesabını
Soraçağız," "Yaşasın Halkın Dev-
rimci Adaleti," "Yaşasın Devrimci
Dayanışması" sloganları, marş-
lar ve türkülerle bütünleşti. Kaygı-
nın coşkusuna, dayanışmanın gü-
zelliğini yaşıyan ve sahiplenile-
yince siyasi tutsaklar değildi. Adli tutuklular da devrimci tutsaklar-
la aynı direniş içindeydi.

Devrimci saldırdı güzel bir da-
yanışma örneği sergilerken, fa-
şistler çekimliklerine uygun ha-
reket ederek bulundukları kısım-
daki kantini, berberi, çay ocağı-
nı yağmalayıp, dağıttılar. Sivas kat-
liamlarının mahkemeden dönme-
siyle de cesaretlenen faşistler iç-
ki bir saldırıya geçtiler. Faşistlerin
taç ve çar parçaları atarak bir kö-
pürü sıkırdığı gardiyanlar dev-
rimcilerin müdahalesiyle kurtarılar-
dı. İkinci kez daha güçlü bir şekil-
de faşistler devrimci tutsaklar tar-
fından püskürtüldüler. Cezaevi
idaresi ve askerlerin işyeriye kaçan
faşistlerin karşısına katliamları kilile-
me taktiklerine devrimciler de ko-
şulmuşlardı.

Çapulcu sürüsünün pervasızca
saldırı karşısında gösterilen dev-
rimci direniş sonrasında devrimci-
ler olayı hızlı sıyrıklarla etkilerken

Tutsak aileleri, cezaevindeki yaşam koşullarının düzeltilmesi için SHP'liilere görüştü.

20'nin üzerinde faşist yaralandı, iki
kisi hastaneye okudu.

Bu olayları fırsat bilen cezaevi
idaresi siyasi tutsakların haklarını
gasp etmekle geçimdi. Akşam
normal sayı yapıldı. Bir süre
sonra 4. ve 5. koğuşun havala-
dımına dışardan çağırılan ko-
mandolar, gardiyanlar, savcı ve
müdürler geldiler. Bu çekimlik-
re bakılarak tek tek siyasi tutsak-
ları idarenin amacı bir provokasyon
yaratarak koğuşlara operasyon
çıkarmak. Devrimci tutsaklar buna
fırsat vermediler.

FAŞİSTLERDEN SONRA
İDARE SİLDİRYE GEÇTİ

Ertesi gün artık idarenin saldırı-
sını gördüklerdi. Koğuş kapıları
açılmadı. Askerler ve gardiyanlar
öğle üzeri tekrar "savag" düzeni
alınarak sayım ve arama yapmaya
hazırlandılar. Savcı ve müdürler
gittikten sonra yapılan arama tam
bir talandı. Özel eşyalar, savunma
notları, belgeler parçalanarak orta-
ya saçıldı. Bu talan ve yağmadın
sonra 4. koğuşta bulunan Devrim-
ci Sol ve TKP-L tutsakları slogan
atmaya ve her yarın saatte bir ko-
ğuş kapılarını vurma eylemine
başladılar. Bu eyleme 5. koğuş da
katıldı. Bu eylemler üç gün bo-
yuncu bayan tutsakların ve adli tu-
tukluların katılımıyla sürdüldü.
Tutsaklar olası bir saldırıya karşı
barikat kurarak, güvenliğini önlemleri
aldılar. Karavana ve kantine
boykotlaya eylemlerini zenginleş-
tirdiler.

18 Şubat'tan itibaren kapalı ka-
lan havalarda kalan 20 Şubat'ta
devrimci tutsakların kararı
direniş sonucunda açıldı. 21 Şubat'ta
da obalecek sürgünlerin engelle-
mesi, cezaevi koğuşlarının 18
Şubat öncesine döndürülmesi ve
halkatik ziyaret hakkının verilmesi
iki temelinde düzeyinde görgü-
meler başladı.

22 Şubat'ta cezaevinden dev-
rimci tutsakların, dışından da aile-
lerin ve avukatların kararı tavı so-
nucu cezaevi idaresi geri adım at-

tı. Ve sürgün kararını geri çekti.

Ankara Merkez Kapalı Ceza-
evinde gerginlik ilk günlerdeki
olması da halen devam ediyor.
Tutsaklar 20 Şubat'ta yaptıkları or-
tak açıklamada kendilerine yönle-
nen bir saldırının başını cezaevi-
yi 1. Müdürü Bahattin Çetinkaya-
nın çektiğini ve iki haftadır tutsak-
lara dayatılan hak gasplarını
uygulayabilmek için planı bir sal-
dırın olduğunu söylediler.

"DEVİRMİCİ TUTSAKLARA
KALKAN ELLERİ
KIRACAĞIZ"

Ankara'daki gelişmeler üzerine
bir açıklama yapan Sağmacılar
Cezaevindeki Devrimci Sol tutsak-
larını saldırdı "Bu saldırı Aralık-
Ocak genel direnişleriyle kazandı-
lan zafiri hazmedilemez, hak
gaspları için 'mesgulük sağlama' ka-
basıdır. Bilindiği gibi, diyerek değeri-
lendirildi ve tüm tutsakları Anka-
ra'daki direniş sahiplenmeye ça-
ğırdılar. Yapılan açıklamada aile-
lerin sorumlularının sivil faşistler,
cezaevi müdürü, savcısı, Cezaevi-
nin Genel Müdürlüğü ve Adalet
Bakanlığı olduğu belirtilerek bu
saldırının hesabının mutlaka soru-
lacağı vurgulandı.

TUTSAK AİLELERİ
SHP'LİLERE GÖRÜŞTÜLER

Tutsak aileleri 21 Şubat'ta Ce-
zaevileri Genel Müdürü Zeki Gün-
ğör ve SHP Genel Sekreteri Halil
Çuhaoglu ile görüşerek saldırları
duruşmalarını istedikten sonra 23
Şubat'ta SHP avukatı ve Kara-
yığın'ın Danışmanı Şeref Fele-
koğlu ile görüşerek cezaevinin vi-
seleri koşullarının düzeltilmesini
işeren 6 maddelik taleplerini Fele-
koğlu'na verdiler. Felekoğlu tutsak
ailelerine konuyla ilgili Adalet Ba-
kanlığı ile görüşeceğini ve cezaevi-
ne gideceğini dair söz verdi.

23 Şubat'ta Ceza ve Tevkiy Evi
1. Müdürü Zeki Günğör, Ankara
Cumhuriyet Başsavcısı ve cezaevi
müdürleri tutsaklara görüşerek ta-
lepleri kabul ettiler.

Kayseri Cezaevi'nde
siyasi tutsaklar görüşe
çıkmadılar

Kayseri Cezaevi'nde çeşitli direnişlerle kazanılmış haklar,
her yeni tutuklanmalar döneminde, "belki kabul ettirilir"
mantığıyla gasp edilmekte ve faşist uygulamalar tekrar daya-
tılmaktadır.

Daha önce serbest olan iticiyaz malmelerinin kısıtlanma-
sıyla başlayan keyfiyet son olarak 12 Şubat tarihinde görü-
şü hakkının engellenmesi devam etti. İdare cezaevi içinde
keyfi işlemlerini sürdürmekte ve kendi kanunlarında
bile aramamın dedektörle yapılacak bildirilmesine rağmen
bu uygulamayı siyasi tutsaklara dayattı. Bu ve buna benzer
yaptırımlar direniş ve ayırtıcı gibi gösterilerde içinde siyasi
kimliği ve insanlık onuruna yönelik saldırıya kermettedir. Bu
uygulamayı protesto eden Devrimci Sol ve PKK tutsakları gö-
rüşe çıkmadılar, pazartesi yaptıkları ortak açıklamada ise
bu uygulamaların sorumlusu olarak kendisi cezaevi idaresi
olmak üzere baş sorumlularının 2. Müdür Mustafa Özgüçel ve
Baş Gardiyan Hüseyin Yıldırım'ın olduğunu belirttiler ve "Do-
ğal olarak tüm olumsuzluklardan cezaevi idaresi sorumlu olaca-
rız. Hiçbir keyfi uygulama ve insanlık onuruna yönelik saldırı-
ya sessiz kalmayacağız." dediler.

■ ■ ■

Malatya DGM'de jandarma
tutsaklara saldırdı

Malatya (Mücadele)-Malatya'da 17 Şubat tarihinde yapılan
duruşmada Devrimci Sol davasından yargılanan tutsakların Nal
Çavuş tecrit ve sürgün politikasını protesto eden bir dilekçe oku-
du. Nal Çavuş daha önce cezaevi idaresi tarafından aynı davadan
yargılandığı arka planından yauından alınarak "can güvenliği"
gerekçe gösterilerek diğer TKP-ML, TIKKO tutsakların kaldığı ko-
ğuşa gönderildi. Bunun idarenin tecrit ve sürgün politikasını
bir başka biçimi olduğunu belirten Çavuş, Devrimci Sol tutsakla-
rının bulunduğu 7. koğuşa gitmek istediğini, kendisine yönelilen
bu komplozun savunma yapmasını engellemek ve yoldaşlarını
güvenli şekilde savunmak amacıyla yoldaşlarını belirtti.
Ardından tutsakların Devlet Şirketi 4 numaralı adımı olduğu di-
ledecekte Ordu'da katliamları Bahattin Akar ve gözaltında kaybedilen
Ali Efeoğlu'nun ölümü tarafından kaybedildiği belirtilerek
ölüşürünün aciz yüzünü ve çaresizliğini dile getirdi ve konuşma-
nın "Devrimci Sol Gerillaların Ölmüştür", "Yaşasın Devrimci
Sol" sloganlarıyla bitti.

Mahkemenin 24 Mart'ta eteelenmesi üzerine tutsakların "Devrim-
ci Sol Gerillaların Ölmüştür", "Bahattin Yagyor Devrimci Sol
Savcıları", "Yaşasın Devrimci Sol" sloganlarını attılar.

Buna dayanmayıp açıldığı gösteren jandarmalar tutsaklara
ve ailelere saldırdı. Tutsaklar buna karşılık "İnsanlık Onuru İken-
ceyi Yenerek" sloganını attılar. Ve tartaklanarak, dövülerek sa-
lonları çıkarıldılar.

Mahkemeye giden muhabirimiz Nurettin Şenol, Levent isimli
tecrit bir polis tarafından DGM karakoluna götürüldü. "Resmimi-
zi neden görüyorsunuz?" diyerek tehdit edilirken, tecrit bir polis
"Basın özgürlüğü vardır, çekilmedi!" dedi. Fakat gelen emir muha-
birimizin elinden fotoğraf makinesini alarak, tehdit ve küfürler
yaptırdıkları filmleri el koydu. Ayrıca bir daha kesinlikle mahke-
meye Mücadele muhabirlerinin giremeyeceğini söyleyip diğer
polisleri muhabirimizi göstererek alınmaya için emir verdi. Ve
muhabirimiz tehdit edilerek bırakıldı.

■ ■ ■

Tutsak yakınları cezaevlerinden
insanca bir yaşam istiyor

Elazığ (Mücadele)-Elazığ Cezaevinde siyasi tutsaklar
üzerindeki baskılar gittikçe artıyor. Tutsakların açık grevle-
riyle kazandıları haklar birer birer gasp ediliyor. Hicre ce-
zaevinde yarıncı tutsaklar engellenirken alınarak ikmenceye gö-
türüldüler. Görüş hakları engellenirken alınarak ikmenceye dahil
çıkartılabiliyorlar. Bilindiği gibi bir süre önce bir tutsağın
ikmenceye soruyuşu alınması karşı çıkan diğer tutsaklar jan-
darma ve gardiyanların saldırısına uğramış ve 2'isi ağır 45 kişi
yaralanmıştı.

Tutsaklara yönelik saldırıların durdurulması amacıyla tut-
sak yakınları oluşturuldu 6 kişilik bir heyetle 8 Şubat günü
Ankara'ya gittiler ve burada yetkililere görüştüler. Anka-
ra'ya gittikten önce Diyarbakır İHP'de bir basın açıklaması
yapan tutsak yakınları "Çocuklarımızın sorunları çözülmeli-
ği takdirde kendimizi Meclis'te ölmeye hazırız" dediler.

Belediye işçileri Özgürlük Meydanı'nda

Bağcılar, Güngören ve Bahçeşehir belediyelerinde çalışan işçiler 1992 yılından bu yana 2500 işçinin biriken toplu sözleşme farklarından kaynaklanan 30 milyar lira alacakları için Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptılar.

23 Aralıkta yaklaşık 700 işçinin katıldığı basın açıklamasına Enimürü belediye işçileri ve Bem-Sen'i menmurlar da destek verdiler. İşçiler "Gelecek Elinimizdedir", "Yasasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Çöçü Dediler Hakkımızı Yediler" pankartları asarak "Hürs Ali Talip İstifa", "İşçiler Burada Hürs Bakpan Nerede" dövizleri taşıdılar. Bakırköy Belediyesi'nde kadrolu olarak çalışmaya başlayan ancak Kasım 1992 yerel seçimleri sonrasında Güngören, Bağcılar ve Bahçeşehir belediyelerine dağıtılan işçilerin 25 milyar lira olan alacakları, Tasarruf Tevlik fonlarının yatırılmaması parçasıyla da toplam 30 milyar bulmaktadır. İşçilerin yaptığı basın açıklamasında, belediye başkanlarının seçimlerdeki vaatlerini unuttukları, emekçilerin alacakları söz konusu olduğunda hiç aksatmadan ödemedikleri halde, işçi alacakları söz konusu olduğunda birden bire paramız yok demeyi alışkanlık haline getirdikleri belirtildi. İşçi ahlaklarını ve haklarını gasp edilmemesi sürdürüldüğü takdirde daha fazla sessiz kalmayacaklarını açıklayan işçiler "Biz belediye çalışanları zaman gasp edilmemiş hakkımızı elde etmek ve gelistirmek için mücadele ediyoruz. Bizi yargıya koyuyor. Bizde büyük basın yapan kuruluşları olmak üzere sermayenin tüm sözcüleri bizi neredeyse vatan millet düşmanlığıyla suçluyor. Onlar işçiyi işçiyi, işçiyi diğer çalışanlara, çalışanlara eşitlik karşıya getirmeye çalışıyor." dediler.

Basın açıklamasının okunmasından sonra işçiler çalıştıkları iş yerlerine dönerek eylemlerine son verdiler. ☺

Altındağ belediye işçileri süresiz iş bıraktı

Ankara (Mücadele)-İki yıldır ödenmeyen 4 kira, 3 kira yeme farkı, sosyal hakları, maaş farklarına Şubat ayı maaşları da eklenen Altındağ belediye işçileri 23 Şubat'ta süresiz iş bıraktı eylemine başladılar.

Genel-İş sendikasında örgütlü bulunan 2 bin işçi 23 Şubat'ta Belediye binasının önünde toplanarak vaze kuruydu oluşturdular. İşçiler vaze kuruyunda maaşlarının ve diğer sosyal haklarının ödenmemesi protesto ettiler. Altındağ Belediye Başkanı Ali Rıza Koç ile bir görüşme yapan Genel-İş yöneticileri belediyenin parası bulunmadığını, ancak 28 Şubat'ta işçilerin bütün alacaklarını ödeyeceği söz aldıklarını açıkladı. Direnişte bulunan işçiler ise belediye başkanının halkın içinde "İşçiler 15 milyon ücret alıyor" gibi yalan haber yayarak halkla işçileri karşı karşıya getirmeye çalıştığını,

23 ŞUBAT, BELEDİYE ÖNÜ-Maaş ve ikramiyeleri alamayan belediye işçileri direnişte...

oysa 10 yıllık belediye işçisinin ancak 4.5 milyon maaş aldığı, bunu da belediye başkanının çok iyi bildiğini belirtti. Genel-İş Maslak-Altındağ Şube Başkanı Yüksel Elenen de yaptığı açıklamada işçilerin bütün haklarını almaya kadar direneceklerini vurgulayarak bu konuda belediye yönetimine taviz vermeyeceklerini açıkladı. ☺

Anti-demokratik iş yasalarına karşı DİSK eyleme geçiyor

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) 22 Şubat'ta "Sendikal Örgütlenme ve Toplu Sözleşme Hakkı" konulu bir basın toplantısı yapıldı. Basın açıklamasında DİSK Genel-İş Sendikası Genel Başkanı İ. Hakkı Onal yapılanlar Polat ve Vatek Tekstil işçileri "Sendikal Hakkımızı Söke Söke Alırs", "Metier İşverilerine Sendikalı Çalışmaya Kabul Etmez" dövizleri taşıyarak basın toplantısına katıldılar.

DİSK Genel-İş Sendikası, DİSK içerisinde en hızlı örgütlenen sendika olduğundan işkolu barına Türk-İş'in ilk tiraz ettiği sendika idi. Genel-İş'in yetkisine 1993 yılı başında tiraz edilmeyi. Ve o günden beri Genel-İş bu sorundan kurtulmaya çalışıyor. Bazi işyerlerinde toplu iş sözleşmesi yapılmaması rağmen bunun dışında kalan 25 bini aşkın işyeri için Genel-İş Sendikası "yetki tirazı" davasının sonuçlanmasını bekledi. Birlikçi raporuna Genel-İş'in barajı aştığı doğrultusunda verine simdi toplu sözleşmenin yolu, bu sendika için açılmış oldu. Ancak 12 Eylülün anti-demokratik iş yasaları varlığını sürdürüyor ve başka işkollarında "yetki tiraz" devam ediyor. DİSK Genel Merkezinde 22 Şubat'ta yapılan basın açıklamasına buna karşı da mücadele edilmesi gerektiği ile getirildi.

Konuşmalarla "15 milyon işçiyi mağdur eden ve iş yerlerini patlamaya hazır bir gerilime iten bugünkü tikanma ve kilitlenmenin ana nedeni 2821 ve 2822 sayılı yasaların getirdiği barajlar, yasaklar ve tuzaklar sistemidir. Bu sistem yasaların somut gerekçeleri ve Türkiye işçi sınıfının artık durdurulması olanaksız hale gelen özgür istemi karşısında kend kendini felç etmiştir. Sendikalaşma özgürlüğü,

toplu sözleşme hakkını karikatüre çeviren bugünkü sistem en sonunda artık göstermek olanak bile yaşayamayacağına açıkça ortaya koymuştur." denildi.

Evet, işçi için basit de olsa hak gibi görünen yasaların bir tuzak olduğu gerçektir. Çünkü, Türk-İş bu yasaları kullanarak DİSK'e bağlı sendikaların yetkisine tiraz etti. DİSK bu sorunun geniş çaplı bir mücadele ile açıklanması belirlenirken kampanya başlatıldı. Bu kampanyada DİSK yapacağı eylemleri şu şekilde açıkladı:

"5 milyon DİSK'in Sesi özel sayısı, ağız hazırlanarak tüm ülke çapında dağıtım yapılacaktır.

Üyelerimiz eliyle özel sayılarımız, broşürlerimizin ve afişlerimizin her işyerine girmesi sağlanacaktır.

Türkiye'nin her yerinde en geniş katılımı bölge toplantıları düzenlenerek halkın görüşlerini ve önerilerini işçilere ve kamuoyuna anlatılacaktır.

İstisnalarımız şerefin baş pankartları ülke çapında kent merkezlerinde asılacaktır.

Çalışma yaşamının demokratikleşmesi istemlerinin yaşatılmasına işçi sendikaları, meslek odaları, siyasi partiler ve bunlarla birlikte tüm milletvekillerine çağrı yapılacaktır.

Örgütlenme ve toplu sözleşme hakkımızla ilişkizden alan barajlara ilişkin uluslararası alanda grimeyi yoğunlaştıracaktır. Başta Uluslararası Çalışma Örgütü olmak üzere Uluslararası Özgür işçi sendikaları Konfederasyonu ve Avrupa Sendikaları Konfederasyonu'na sorun bütün belgeleri ve uygulamalarını anlatılacaktır. çift standartları uygulamaları ortadan kaldırılması için çözüm ve destekleri istenecektir." ☺

İşçilerden kısa... kısa... kısa...

İstanbul Ulaşım Çalışanları Derneği kuruldu

Tramvay işçileri hak alma mücadelesinde kendilerini yeni bir örgütlenişle ifade ediyorlar. Kuruluş çalışmalarını sürdüren İstanbul Ulaşım Çalışanları Derneği açıldı. 19 Şubat'ta Fatih Sofular Mahallesi'ndeki dernek merkezinde yapılan açılışta tramvay işçilerinin mücadelesinde destek vermek amacıyla BEM-SEN'i menmurlar, grevde bulunan Topkapı Şube Başkanı Çakır, bazi mahalle muhtarlarıyla birlikte İşçi Hareketi, Yoksul Halkın Gücü ve gazeteciler katıldılar.

Açılış sırasında Dernek Başkanı Kenan Yığıt bir konuşma yaptı. Kenan Yığıt konuşmasında "Biz tramvay işçileri olarak demokrasi mücadelesinde daha örgütlenmek için, derneğimizi kurduk." dedi. Ardından açılış katılan davetliler tramvay işçilerinin mücadelesinde desteklediklerine ilişkin birer konuşma yaptılar ve açılışta gelen mesajlar okundu. ☺

İşverenin iflas sahtekarlığı

Bursa (Mücadele)-Bursa'da konfeksiyon alanında faaliyet gösteren AKSTON A.Ş. işvereni iflas ettiğini iddia ederek işçilerin haklarını gasp etmeye çalışıyor.

Fabrikamız içinde 14 saat ücretini sürdürmesinin rağmen, işverenin işçi yetkisini iddia ederek 4 Şubat tarihinde iki yüz işçiyi açtıkları toplantıya katılmaları. Aralık ve Ocak aylarında ait maaşları ile mesai ücretleri ödenmeyen işçiler alacakları için işverene gittiler. Ödeme sözü veren işverenin ortakları görüşmelerine üzerine işçileri ikine çek götürmeye gittiler. İşveren işçileri alacaklarını ıstıyolarla Bakırköy Bakalılar'ın şu duyurusunda bulunmalarını söyledi. İşletme müdürü ise daha da küstahlanarak bayan işçilere "Sizlerin atıldığınıza

örneğimize gerek yok. İstediğiniz yerde iş bulabilirsiniz" diyerek hakaret etti.

Fabrikamız aç kapatılma nedeninin alacaklarını gasp edilmemesi ve insanların kötü koşullarda çalıştırılmak istemesi olduğuna söyleyen işçiler, işverenin makineleri başka yere taşıyarak üretimi sürdürdüğünü açıkladılar. İşverenin üretimi sürdürdüğünü fabrikada küçük yaşıta ve sigortasız işçi çalıştırdığını iddia ettiler.

AKSTON A.Ş.'den çıkartılan işçi partisi ve sendika temsilcileri, Bursa Valiliği ve Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurarak sorunlarına çözüm bulunmasını istedi. İşçilerin tüm haklarını almaya kadar direneceklerini açıklayan kamuoyunu direnilerine destek olmasına çağırıldılar. ☺

Marcos, Aquino, Ramos... Ve Yeni Halk Ordusu

Filipinler gerçeği değişmedi

RÖPORTAJ

ABD emperyalizminin "yeni dünya düzeni" ile birlikte dünyanın birçok ülkesinde; yıllardır silahlı mücadeleyi sürdüren siyasi yapıların birer-ikiser silah bırakıp, "barış görüşmeleri" adına uzlaşma torilerinin yapıldığı bir süreç yaşanıyor. Dünya halklarının kurtuluş umudu diploması meselelerin içiçti edilirken, mücadeleyi sürdürmek kararlılığında olanlar da var. Filipinler Komünist Partisi ve onun askeri kanadı olan Yeni Halk Ordusu da mücadeleyi sürdüren gruplardan birisi... Kendilerinin de ifadesiyle "dönem dönem yanlışlar da yapabilir" Filipinler Komünist Partisi mücadeleyi bugünlere kadar taşıyıp ve bugün de sürdüren bir grup. Ayrıca yüzlerce adadan oluşan Filipinler'de, birçok bölgede büyük oranda denetim ağı oluşturmayı başarmışlar.

Partinin askeri kanadı Yeni Halk Ordusu (NPA) yanında bir de insanca NDF diye anılan cephe örgütlenmesi, Ulusal Demokratik Cephesi var. Filipinler'de Filipinler Komünist Partisi'nin (CPP) mücadelesi hakkında NDF Ulusalarası İlişkiler Temsilcisi Luis Jalandoni ile 29 Ocak 1994'te gazetemizin Viyana bürosu görüşti.

Luis Jalandoni

Filipinler, ABD emperyalizminin Uzakdoğu'daki en sadık müttefiki olmayı sürdürüyor. Marcos'lu yıllarda ABD'nin yeni sömürgeci haline gelen Filipinler'de ekonomik kriz, yoksulluk ve halka yönelik katliamlar tüm hızıyla sürerken, ne "kurtarıcı" Aquino, ne de "demokrat" General Ramos hiçbir şeyi değiştirmiş. Filipin halkı resmî-sivil devlet güçlerinin, kongreli güçlerinin saldırılarında kendini korumaya çalışıyor hala. Gençcekk çocukların fuhuşa alet edildiği, insanların göp dağlarıyla boğuştuğu, milyonalara istisnâ hiçbir güvencesinin olmadığı Filipinler'de ekonomik kriz aşısından ortaya çıkan tablo ise şöyle:

RAKAMLARLA İFLAS ETMİŞ BİR EKONOMİ

Filipinler, ABD emperyalizminin Uzakdoğu'daki en sadık müttefiki olmayı sürdürüyor. Marcos'lu yıllarda ABD'nin yeni sömürgeci haline gelen Filipinler'de ekonomik kriz, yoksulluk ve halka yönelik katliamlar tüm hızıyla sürerken, ne "kurtarıcı" Aquino, ne de "demokrat" General Ramos hiçbir şeyi değiştirmiş. Filipin halkı resmî-sivil devlet güçlerinin, kongreli güçlerinin saldırılarında kendini korumaya çalışıyor hala. Gençcekk çocukların fuhuşa alet edildiği, insanların göp dağlarıyla boğuştuğu, milyonalara istisnâ hiçbir güvencesinin olmadığı Filipinler'de ekonomik kriz aşısından ortaya çıkan tablo ise şöyle:

Toplam dış borç bütçenin % 66'sını geçerken, 34 milyar dolar buldu. Askeri harcamalar ise (resmî rakamlara göre) 31.2 milyar pesosa bulaştı. % 16-20'ine ulaştı.

Böyle bir ekonomik tablo içinde Ramos 1997 parlamenti ve 23 senatörü de kendine bağladı, oylarını satın almak için yeni şeyler buldu. "Gelişme Projesi" adıyla halkın parasından 31.6 milyon pesolu para harcamaları yapıldı. Gelişme Projesi rivyet fonundan başka bir şey değildi.

Daş doğrudur, askeri harcamalar, rivyet fonu diyerek bütçenin % 90'ı giderken, halkın sağlığına ve sosyal hizmetlere ayrılan pay da giderek düştü. Örneğin sağlık için ayrılan fon bu yıl geçen yıla göre % 50 azaldı. 11.3 milyar pesonun 5.5 milyar pesona düştü. Aynı içler acı durum diğer sosyal hizmetler için de söz konusu.

Bütçenin durumu böyleyken işsizlik de yok yoktu bir sorun halinde. Resmî rakamlarda işsizlik % 11.3 gösterirken gerçek işsizlik % 50 civarında.

İKTİDAR HALKLARIN HAKLARININ GASPİDİR

Ramos için "Filipinler 2000" Gelişme Planı çerçevesinde yabancı yatırımcıları çekmek için Türkiye'deki "serbest bölge"ler

gibi sendikası, grevizi endüstriyel "barış bölgeleri" oluşturdu. Örneğin Cavite-cop üretim alanında 100'den fazla firma olmasına rağmen sendikaların hiçbirinin örgütlenmesi hakkı yoktur. İşçiler örgütlenmeye başladıklarında Cavite, Romulla Valiliğinin vurucu yetkilerinin saldırıları sonucu korkutularak dağıldı. Rejim taseron firmalar aracılığıyla 5 aylık "bölgesel içi" statüsünde çok ulusal tekellerle çalışılmasına izin veriyor. İktidar Ulusalarası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası'nın işçilerin ayaklarından dondurulması şartını uyguluyor. İşverenlerin askeri ücreti dikkate alınmaması sonucu olarak; tarım işçisinin günlük 89 pesos, şehirlerde çalışan bir işçinin günlük ise 118 pesos.

Rejim tüm vaatlerini rağmen toprak reformunu tam anlamıyla ihmal etti. Köylünün elinden alınan topraklar ya endüstri bölgelerine çevrildi, ya da turistik bölge veya yapı alanları haline getirildi. Şeker pancarı ekimi yapılan 208.000 hektar toprak Marcos ve Aquino idareleri tarafından "kullanılmadığı" gerekçesiyle köylük üreticilerinden alınarak büyük toprak sahiplerine geri verildi. 1992 yılında kongre kararlarıyla çıkartılan 7202 sayılı "Cumhuriyet Yasası" bu işlemin hukuki gerekçesi yapıldı. Mindanao adasında bulunan ve ülkenin ekilebilir topraklarının üçte birini kapayan topraklar üzerinde iktidar 13 endüstri merkezi inşa etmeyi planlıyor. İktidarın köylülerin zararına çıkarıldığı yanı sıra yabancılara adadaki bu toprakları kullanma hakkına sahip oluyorlar.

IMF VE DÜNYA BANKASI'NIN YAPISAL UYGUNLUK PROGRAMI

Filipinler'de Ramos iktidarının "Kalkınma Programı" IMF ve Dünya Bankası'nın yeni-sömürgeci ülkeler için uygulaması çok tuğ "yapısal uygunluk programı"na dayandırılmış. Bu program dış kredilerin geri ödemesini için bir güvence oluşturuyor. Ve ekonominin liberalleştirilmesini öngörüyor. Çünkü yabancı yatırımcıları çekmek için, yirteklerin özelleştirilmesi, ticaretin liberalleştirilmesi, pesonun değerinin düşürülmesi, ihracatın teşvik edilmesi, ekonomi-

nin çokuluslu tekelere açılması gerekiyor. Tüm bunlar komer sıkması, temel gıda maddeleri için ayrılan yedek fonunun kaldırılması, birçok memurun işsiz kalması na neden olacak yönetim kararlarının da dahilması da beraberinde getiriyor.

Yeni zamlar halkın irtında büyük yük oluşturuyor. Halkın % 80'i yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

İKTİDAR HALKA KARŞI TOPEYKÜN BİR SAVAŞ YÜRÜTÜYOR

İktidarın yürüttüğü topeykün savaşın en çok etkilenenler ezilen yoksul halk kesimidir. Topeykün savaş 1987 yılında Aquino başlattı ve stratejisini General Ramos hazırladı.

Askeri operasyonlar psikolojik savaş metoduyla yaygın bir şekilde yürütülüyor. 2 milyon kişi yoğun bir bombardman sonunda çok etkiledi. Task Force Detainees der Philippines (TFDP), bu addaki bir insan hakları örgütünü kasa bir süre önce açıkladığı göre; askeri güçleri tarafından Temmuz 1992 ve 13 Kasım 1993 yılları arasında gerçekleştirilen saldırılarda 1080 tutuklandı, 59 kişi ölüme, 78 yaralı infaz, 17 kayıp, 49 katletme, 1914 kişiyi yolculuğa ifade almasıyla gerçekleştirildi.

REJİMİN BARİŞ ALDATMACASI

Ortaya çıkan böylelik bir tablo için, Filipinler Ulusal Demokratik Cephe Ulusalarası İlişkiler Temsilcisi Luis Jalandoni açıklamasında "İktidar ekonomik kriz ve topeykün savaş politikası üzerinde değişiklikleri uzatmak ve yabancı yatırımcıları çekmek için açıklanmış"la "barış" demagogisi yapıyor" diyerek şöyle devam etti:

"Ramos, ordi ikerisindeki fraksiyonların anlaşmazlıklarını çözmeye çalışıyor. Aynı zamanda pratik olarak mücadeleyi bırakmış olan Mono Ulusal Kurtuluş Hareketi (MNLF) ile atışkes antlaşması yaptı. Bir yandan devrimci hareketle barış görüşmelerini sürdüren, diğer yandan psikolojik savaşı yoğunlaştıran. Devrimci hareketten utanan, dışlanmış köktür bir grubu bu psikolojik savaş devrimci mücadeleye karşı kullanıyor."

Mücadele: Filipinler bizim ülkemizde fazla bilinen bir yer değil. Kısaça özetlemek istesek nasıl yapı hakkında bilgi verelim mi?

Jalandoni: Ülkedeki en büyük sorun göç diyebiliriz. Askeri operasyonlar, bombardımanlar ve işsizlik nedeniyle insanlar kendi topraklarından göç ediyorlar. Düğünün içinde başkent Manila'da 5 milyon insan gecekondulara yaşıyor. Ayrıca ülke dışına da büyük bir göç yaşıyor. Sadece geçen sene 680.000 insan ülke dışına göç etmiştir. Şu anda 127 ülkede Filipinler'den göç edenler yaşıyor. Bunlar başta Amerika (2.5 milyon) olmak üzere, İtalya (200.000), İngiltere ve İspanya'da (80.000 kişi) yaşamaktadır. Filipinler'de 65 milyon insan yaşıyor. 28 milyon içinden sadece % 50'i çalışıyor. Yani tam 14 milyon işsiz var. Halkın % 80'i yoksulluk sınırının altında yaşıyor ve her şeyden önce de sağlık sistemi bozuk bir durumda. Doktorun bulunduğu yersayak bile, sağlık masraflarını karşılamak için gereken maddi imkânları bulamıyorlar. Genelde insanlar yaşayabilmek için çocuklarını çalıştırmasın, tuşu, seyyar satışçı ve çöp ayıklama işine muhtaç kalıyorlar.

Mücadele: Bugünkü Filipinler Komünist Partisi'nin (CPP) tarihsel sürecini özetlerseniz?

Jalandoni: 1950'lerin sonunda devrimci gençlik ve öğrenci hareketi başladı. Yasal gençlik ve öğrenci kulüpleri demokleli kuruldı. İleri-sosyalist yayınları da etkisiyle kısa sürede öğrenci örgütüllüklerinde başkanı kuruldu. 1967'de (revizyonist) KP'den ayrılan devrimci gençlik, partinin oluşumuna için geçici bir büro kurdu. Buna paralel olarak devrimci hareketi geliştirdi. (Örneğin memur hareketi) Eski KP'den ve AJPA'dan (Anti-Japan Halk Ordusu) gelen ve devrimci nitelikteki bazı insanlar CPP'yi kurduklar. İlk etapta 60 insan ve 53 silahları vardı. 1969'da NPA kuruldu. CPP'nin merkez organı devrimci hareketi 20 bölgede genişletmeye karar aldı. Kuzey ve güneydeki iki ada ana bölge olarak seçildi. 5-6 kişilik seçimci birlikler, altı ay eğitimden sonra kuzeyin inşası

Yeni Halk Ordusu 73 eyaletin 60'unda faaliyet yürütüyor... Bu özgün çatıya yaratıcı taktiklerle mücadeleyi yaygınlaştırıyor.

İçin arada gonderildi. İki bir kitle çalışmasıyla devrimi harekate çıkartmak. Güneyde Negros bölgesinde NPA ve CPP yüz köye girer. Köylüler devrimci birliğine başlar. NPA gelişimden yararlanır. Ama örgütün sağlanmasını gözardı etti. Bunun sonucu olarak devletin ilk darbeleri birçok örgütlülüğü dağıttı. Bu hatadan gereken ders çıkarıldı. 1972'de bir yandan gelişmeler, bir yandan da örgütün iç sağlanılması oldu. NPA ile birlikte devrimci yığın hareketi oluştu.

Mücadele: Neredeyse adı partiden önce çıkmış olan NPA'nın görevleri nedir?

Lajalandin: NPA'nın temel görevi devletin silahlı gücünü yıkmak, halkı ve halk devrimcisi korumaktır. İdeolojik ve politik örgütlenmesi CPP tarafından yönlendirilir. Görevi devletin propaganda desteklenmesi ve örgütlenmesi, aynı zamanda günlük üretimde halka yardımcı olmaktır. NPA'nın çalışması 60 bölgeye bölünmüştür. Bu bölgeler halk devrimcinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu bölgeler halk devrimcinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu bölgeler halk devrimcinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Fransa hükümetinin ülkenin içinde bulunduğu bunalım atlatmak ve Avrupa Birliği'nde göçleri yasalak için uyguladığı politikalar sonucu, halk fiyatlari son dönemde oldukça ucuza. Hükümetin halk ithal ederek pazarları ucuz baltalı dönmüş, ihracatı özencilikten protesto eden balıkçıları 29 Ocak 1994'te eylemlere başlatır. Yürüyüş ve gösteriler sonucu hükümet balıkçıları 50 bin dolar yarıdım yapacağını açıkladı. Yardımı az bulan ve kendilerini taşıyıcı edilmemesi talepli balıkçıların balıkçıların kadrınımsız işyeri balıkçıları Balıkçıların Rames şehrine gelince büyük bir protesto gösterisi yapıldı. Polisler eylem çatışmada onlarca polis ve gösterici yaralandı. Ertesi günlerde ülkenin geçici yerlerinde Paris'e gelen yüzlerce balıkçı, halk baltaklı bunalımda pazarı sopalı saldırıya girişti. Bunun sonucu 60 ton balık kullanılmaz hale geldi. Polisler çatışmada yine onlarca polis ve balıkçı yaralandı.

Balıkçıların eylemlerinin yayılması ve

mokrasinin hüküm verdi. Ama maalesef bu bölgeler sürekli değil. Polis bu bölgelere saldırırdı, önce gerilla tarafından durdurulmuş çalıyıcılar, ama bu bölge açığa çıkıyor. Böylece devlet buralara askerlerini gönderiyor. Ordunun saldırması karşısında gerilla geriye çekiliyor ve işlerini başka yere kaydırıyor. Geniş kalan devrimci işler Birlik Cephesinde (UF) çalışmaları sürdürüyor. Bu çerçevede insan hakları ihallerine karşı veya askeri denetleme karşı marşı taktikler veya köylülerin denetleyiş kampanyaları örgütleniyor. Gerilla işlerini sağlam olduğu yerlerde serbest hareket edebiliyor. Devrimci hareket bir bölgede yeterince güç olduğu zaman, denetlemi alması sonucu toprağı olgıya alıp köylüleri dağıtır.

Mücadele: NPA, devletin kontrol ettiği kırsal bölgelerde nasıl çalışıyor?

Lajalandin: İlk etapta küçük bir birlik (6 savasçısıdan oluşan) köylere geliyor, halkın sorunlarına el atıp, yardım edip çözüme, böylelikle halkı örgütlemeye çalışıyor. NPA köylülerin desteğini aldıktan sonra devlet güçlerine karşı eylemleri harekate geçiriyor. NPA'nın köylülerin örgütlenmesinde büyük rolü var. Daha sonra CPP'den devrimci komite bölgedeki örgütlenmeyi devralır. Bir NPA birimi ilk etapta 7-10 köye baskıyor.

Mücadele: Ulusal Demokratik Cephe (NDF) ve Ulusal Cephe (UF) nedir, neleri hedefliyor?

Lajalandin: Nisan 1973 yılında NDF ve UF kuruldu. Hedefleri iş devrimi hareketi tabanını genişletmek. Birçok örgüt silahlı mücadeleyi desteklemek için geniş bir cephe kuruyor. UF'nin görevi devrimci sınıf stratejisi üzerine çalışmak, onun stratejisi iş devrimci parti ve savasçılar için birlikteli ile işi sınıfla önderlik etmek. CPP de ideolojik çizgisi kontrol ediyor.

CPP'nin çizgisi emekçi sınıfların önderliği, işçilerin ve köylülerin arasında birlik cephesinin oluşturulması, şehir köylü burjuvazi ve burjuvazi içindeki yetersiz kesimi mücadeleye katmak.

Yöneten sınıfın içindeki çelişkilerin kullanılması (Burjuvazinin gerici kesimine

sürekli darbeler indiriliyor. Bunlar genellikle iktidarda olan, emperyalizme doğrudan hizmet eden kesimi oluşturmuyor.)

Beldeyi, bölge ve ilçeler gibi büyük alanlarda demokratik halk iktidarının inşasının hazırlanması.

Mücadele: Halk demokrasisi diye adlandırıldığınız oluşum merkezi bir örgütlenme midir, yoksa dağılmı mı?

Lajalandin: Halk demokrasisi henüz kurulmamıştır. Farklı mediyeler, bir aşamada diğer bir aşamaya seçilecek temsilcileri, en alt aşamada kendisi seçiyor. Seçimler bazı bölgelerde açığa yapılabiliyor, yani adaylar ve seçimler belli oluyor. Diğer alanlarda seçimin gücü yapılmaz zorunlu. Bu, bölgedeki devrimci hareketin gücüne bağlı. Şehirlerde, hiçbir yapıda halk demokrasisi yok.

Mücadele: NDF'nin kitle çalışmaları nasıl biçimleniyor? Özellikle çalışmaları karşılaştıran birtakım sorunlar var mı?

Lajalandin: NDF'nin sendikalar, kadınlar, sağlık, gençlik, kilise, insan hakları ve kitle hareketi için legal gazeteleri var. Bu gazeteler maddi sorunlarla sürekli mücadele etmek ve yazdıkları dikkat etmek zorundadır. Örneğin silahlı mücadele çatışması yapılmaz kapatılır.

Ayrıca 15 bölgesel ve 7 ülke genelinde yayınlanan illegal gazete var. Bunların içinde devrimci hareketin değerlendirmelerini ve iktidar politikasını içeren bir gazete, devrimcinin yaptıkları kampanyaları bildiren bir gazete ve UF'nin gazetesi var.

Bölgesel gazeteler, Filipinler'de çok değişik diller konuşulduğu için önemli bir yere sahip. Halk kendi dili ile okumak istiyor. Bu gazetelerde önderlerin değerlendirmeleri ve açıklamaları, silahlı mücadelelerden haberler, tannı devrimi, sağlık kampanyaları, şehirlerdeki legal çalışmalar, uluslararası mücadeleler, uluslararası olayların değerlendirilmesi, GATT, yerel olaylar ve teori (ülke genelinde yayınlanan gazetelerin alınma) var.

Illegal gazetelerin basımı büyük bir sorun durumdur. Matbaa bulabilmek oldukça zor. Matbaa bulması bile çoğunlukla sempatisinin gereği çalıp bastıkları-çalıştırma matbaası bulması ve denetim altına alması zaman sürüyor. Devrimci olarak gitkileri zaman da tutuklanıyor. Bu yüzden gazeteler şimdi sürekliği sağlamak için tekrar bastırılıyor. dağılmı olarak basılıyor.

Filipinler Komünist Partisi tarihinden

26 Aralık 1968'de Filipinler Komünist Partisi, hemen ardından 29 Mart 1969'da da Yeni Halk Ordusu (NPA) kuruldu.

Filipinler Komünist Partisi ÇKP'nin etkisini bir sonucu olarak "uzun süreli halk savag"ı sonununu ve bu temelinde silahlı mücadeleyi yürütüyor. Silahı bu çığırın sağ ve sol sarmalarına da sürüküyor. Kendi ifadeleriyle "1980-1991 sürecinde, düzeltilemez büyük hatalar yapılmıştı" diyordu. Yeni Halk Ordusu daha büyük zaferler kazanmış olacaktı. diyorlar ve şimdi 1992'den beri tam ve geniş bir yeniden düzenleme hareketi yapıyorlar.

NPA bugün dünyadaki belli başlı güçlü birlik örgütlerinden biri. Güçlü olduğu bölgelerde toprak reformunu hayata geçirdikleri söyleniyor. Binslerce gerilla- danda başka, yerel gerilla kuvveti, mits ve silahlı (tabanca, kılıç) donanması 60-80000 kişilik. Köylülerin % 25'inde mücadele veriliyor. (40.000 köyün 10.000'inde). 73 eyaletin 60'ında fazlasında etkinlik yürütüyor.

NPA'nın iktidarı kontrol ettiği bölgelerde de örgütlenmeler var. Çocuklar, sanatçılar, gençlik, kadın, işçi ve köylülerden oluşan kitle örgütlenmeleri var. Ayrıca oluşturulan halk komiteleri "halk iktidarını yerel organ" olarak adlandırılıyor. Bu komiteler, eğitim, sağlık, toprak reformu, ziraat, finans, savunma, kültürel çalışmalar, hokemlik gibi fonksiyonları olan kitle örgütleri- ni destekliyor ve denetliyor.

Fransız balıkçıların isyanı

giderak radikalleşmesi sonucu hükümet balıkçı temsilcileriyle görüşti. Yapılan görüşmelerde ithalat ve ihracatta balıkçıların aleyhine olan uygulamaların bükülmeye uygulanacağı üzerinde anlaşıldı.

Balıkçıların eylemleri, emperyalizmin genel bunalımı, Avrupa'nın ilk işçi yeri olan Fransa'da krizin boyutunu gösteriyor. Ayrıca genel olarak emperyalizmin krizinin de bir göstergesidir. Fransa'da 1992'de % 10'lara varan işsizlik oranı bugün daha da artmış, ekonominin gelişimi de % 2'de % 0.6'dan daha gerilemiş durumda.

Fransız hükümeti politika ve uygulamaları Avrupa Birliği'ne geçişi teklifleri girme ve bunalımını atlatma üzerine oturuyor. Avrupa Birliği'ne geçişi teklifleri girilmesi için de küçük üreticileri taşıyıcı etmesi gerekiyor. Bunu da yardımları kaldırarak, ihra-

cata ucuzlatarak ve pazarları ucuz ithal ürünler sürme şeklinde yapıyor.

İlk balıkta halk ucuz ürün alıncı gibi olsa da uzun vadede küçük üreticiler taşıyıcı edileceği için tekerin piyasayı ele geçirmiş olmasını fiyatları daha da artırmaya söz konusu olacaktı. Diğer yandan bunalımın altlatmak geliri önülemedikleri karşılamadığı için, kendi emeklerini daha fazla sömürme yollarını da aramaktadır. Bunun sonucu da emekçilerin yaşam düzeylerinin gerilemesi ve sosyal haklarının gaspedilmesi olmaktadır.

Paris Komiteleri, Alman faşizmine karşı direniş gibi köklü mücadele gelenekleri olan Fransız emekçileri hükümetin politikalarına karşı bugün de sesiz kalmıyor. Geçen yıllarda tarım üreticilerinin, havayolu işçilerinin yaşadığı sorunlar aşmak için gösteri-

çi tavı bugün balıkçıları gösteriyor.

Balıkçıların eylemlerinin radikalleşmesi ve kitleleşmesinin nedenleri; yaşam düzeylerinin kötüleşmesi, geleneksel hak alma ve koruma bilinci, yığılmalı yapıtılan mücadele gelişiminden kaynaklı denler ve ülkenin içinde bulunduğu kriz derinleştiği.

Balıkçıların eylemi, her ne kadar devrimci önderlikten yoksun olsa da, demokrasi ve hak alma mücadelesinde emperyalizmi ülkelerin emekçilerine ve dünya halklarına örnek oluyor.

Emperyalizmin "sosyalizm" oldu, "tek alternatif kapitalizmdir" vb. propagandaları na karşı, emperyalist krizin boyutunu göstermesi ve gerçek yitirtilmesi ve propagandaların yalan olduğunu dünya halkları duyurması açısından balıkçıların eylemi dikkat çekici bir gelişme oldu.

9. SÜTUN

Isırgan

Medyanın seçim atağı

Her seçim döneminde olduğu gibi yine kamuoyu araştırmaları furıyısı aldı başını gidiyor. Her gazete ve televizyon kanalı kamuoyunu araştırıp kimin kazanacağını keşfetmeye çalışıyor. Bazıları şirketler aracılığıyla, bazıları da 900'lü telefonlar aracılığıyla halkın yerel seçimlerdeki tercihini saptamaya çalışıyor.

İlginç olan ise yapılan tüm kamuoyu araştırmalarında farklı sonuçlar çıkması. Daha ilginç olan bir yanı ise araştırmalarda birinci gözükten partinin basın kuruluşunun desteklediği parti ile aynı olması. Bir gün sonuncu durumdaki parti, medya ile arası düzeltince kamuoyu araştırmalarına göre iki gün sonra birinci parti durumuna gelebiliyor. Bu arada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta ise, hemen hemen kamuoyu araştırması yaptırılan tüm partilerin kendi araştırmalarına göre birinci parti durumunda olmaları.

28 Mart günü seçim sonuçları belli olacağına göre burjuva basın neden bu kadar araştırma yapıyor? Araştırmalar uğruna şirketlere neden bir sürü para veriyorlar? Yayınladıkları araştırma sonuçlarına bakılırsa bu soruları cevaplamak zor değil.

Medyanın amacı kamuoyunun eğilimini ortaya çıkarmak değil, sonuçları etkilemek, önceden anlaşmış parti veya adayları revaçta göstermektir. Burjuva basın arası iyi olan adayları, kamuoyu araştırmalarıyla sonuçları sayesinde halka yeniden umut olarak pazarlamaya çalışmaktadır. İSKİ skandalı sonrasında SHİP'yı yerin dibine sokan medyanın Livaneli'yi göklere çıkarması, araştırmalarda en kuvvetli aday olarak lanse etmesi bunun en somut göstergesidir. Çünkü Livaneli de onlardan birisi, gönül rahatlığıyla destekleyebilecekleri bir insandır. Livaneli belediye başkanlığına birçok hizmete özelleştireceğini açıkladığı gün, medyanın yayınladığı kamuoyu araştırmalarında birinci sıraya yerleşti.

Halk, her gazetede farklı sonuçlar çıkarılan araştırmalardan hangisine güveneceğine şaşırıyor. Daha da önemlisi halkın önemli bir kısmı, mevcut partilerin hiçbirine güven duymamaya başladı. Birbirinden hiçbir farkı olmayan, dün falanca partide yer alanların bugün başka bir partide, yarın daha farklı bir partide yer alabileceği ortada, partiler kendilerinin farklı olduğunu söylemek için binbir yolu deneseler de, halk artık bir fark görmüyor. Bunun sonucu seçime ilgi ve katılım düşüyor, seçim sonuçlarından beklenti azalıyor.

Bir yandan kamuoyu araştırmaları ile halkın tercihlerini yönlendirmeye çalışan medya, diğer yandan da "Şikayet etme ou kullan" kampanyaları ile insanları sandık başına taşımaya çalışıyor. Öyle ya, burjuva basına göre kimsenin düzensiz şikayet etmeye hakkı yoktur. Eğer bir partiden şikayetkin varsa bir dahaki seçimde diğer partiyi ou verisin, o da olmasın bir dahaki seçimlerde bir başkasına. Hiç kimse oligarşinin sunduğu alternatiflerden başka kesinlikle düzen dışına yönelmemelidir.

Burjuva basın devletin para ve hapis cezalarına rağmen sandık başına getiremediği insanları çeşitli yöntemlerle ou kullanmaya çalışıyor. Medya halkın seçime ve dolayısı ile düzene ilgisini artırma ve çıkararak görevini yapıyor. Karşılığında da devletin partilere ayırdığı ödeneklerin önemli bir kısmını kapıyor. ☺

Bir komiserin yıkılan hayalleri

Olay Bahçelisi'nin Kepsut ilçesinde geçmektedir. Gençler Mücadele gazetesine yeni tanışmışlardır. O gece Mücadele gazetesi okuduklarından zamanın nasıl geçtiğini anlamayan iki arkadaş, havanın güzel olmasından da etkisiyle ilçe sokaklarını gezmeye başlamışlar. Grup Yorum'un şarkılarını heyecanlı, biraz da yüksek sesle söylüyorlar.

Bu ilçenin küll yutmaz, geceleri uyamaz komiserinin gençleri gecenin 5'inde bu halde görüncce algtı kuzu görnüşü kurt gibi sular. Derhal vaziyete el koyarak gençlerin üstünü arar. O da ne, Mücadele gazetesi! Gözleri fal taşı gibi açılır, bir sevinir, bir sevinir "Dişey attım" der. Öyle ya, küçük bir umut olsa da ilkeyi il yaparlar, kendisini de emniyet müdürü olur. İşte bu hayalle oturur örgüt senaryosu yazmaya.

Artık siyasi şube devreye girmiştir. Şehirlere arası telefonlar çalıyor. Lider bulunur, ama yadırlıkla senaryo guruplulukları doludur. Kendileri de insanın, ama bir kez oynamaya başlamışlardır ve sonunu getirmek zorundadırlar. Polis karakolunda gençleri pısmır bir halde perişan görmek istemektedir. Fakat onlar oldukça neşelidirler.

Sıra savcı iladesine gelmiştir. Savcı klasik soruların sorar ve görevsizlik kararı vererek sefer barık, dosyası da DGM'ye sevk eder. İşte bu aşamada komiser küçük dilini yutarcasına hayrette iki elini iki dizine vurarak dövuñür, şimdiki bunlar serbest mi diye. Östüne üstlük DGM'deki davada "Mücadele gazetesi okumak Devrimci Sol için yeterli kanıt değildir" diye karar çıkar.

Bizim küll yutmaz, geceleri uyamaz komiserimizin emniyet müdürü olma hayalleri suya düşmüştür artık... Anlar ki örgüt kurmak da, emniyet müdürü olmak da zordur.

Arife Tarif...

"Çok darbe yedim. Hepsi üst üste geldi. Ne kadar sağlanmışım ki bu kadar darbede yaşamadım."

T. Çiller

Korkmana gerek yok. Babanın atlatığı darbelerin yanından seninkinin lafı olamaz.

"Türkiye demokratik huzuru yitirdiği takdirde yumrukları sağlanmış bir bizzurur arar."

Cumhurbaşkanı

Anlaşıldı, hazret yine şıpkayı alıp gitmeye hazırlanıyor.

"İçki, emekliye ve esnafı hoş sürprizlerim var"

Başbakan

Aman ha. Kendini sakının, memurları da böyle söylemişler...

"Eğiyayı Bekaa'da aramaya gerek yok. Bunların bir kısmı yüce Meclis çatısı altındadır."

Genelkurmay Başkanı Güreş

Operasyon sırası Zelt'den sonra TBMM'de olası gerek...

"Beni yalnız bırakmayın"

Merkez Bankası Başkanı Tüñner

Yalnızlık ne kelime, kâr kuyularda merdiveniz kalmaz.

"Sözlerimi tutamazsam istifa ederim."

İlhan Kesici

Ya bu sözünü tutmazsam...

"Ben halkın vicdanında berant ettiğime inanıyorum."

Refah Partisi Adayı T. Erdoğan

Vicdan dediğiniz Rabta'mın Riyalariye... bilin ki halkın vicdanıdır.

Cezayı ver, delili bulursun

DGM savcısı ne kadar uğraşıyorsa da doğru diltirdi delil bulamazmış. Nasıl olsa delil olup olmasının fazla kymeti de yoktur. Hakim her zamanı gibi "Yaz kıyam" diyerek başlatır. Mahkeme tutanaklara 3 yıl ile 12 yıl arasında değişen cezalar yağdırmış.

Sonunda savcının istediği olmuştur, azıcık bu sefer de görevini yapıp delil bulamamasının ezikliğini taşıyordur. İşte o anda tutanaklar keyfi cezaların protesto etmek amacıyla slogan atmaya başladılar. Savcı gülerken "İşte bunlar gerçek örgüt üyesiyim, sonucu sloganlarla karşılık veriler" dedi. Örgüt üyesi olmasalar keyfi bakılları protesto etmezlerdi. Savcı bey si devam edin, yadırlıklarla ceza versin. Nasılsa ne yapar eller bir delil yadırlamıdır.

Bamteli

"Öğretmenimiz Rifat Ilgaz olacak"

Rifat Ilgaz... Seksen üç yaşına kadar düşüncelerinden, onurundan, sosyalist kişiliğinden taviz vermemiş koca çınar. Daha güzel ve yaşanabilir bir dünya özlemi, sabırlı, natip, aydın kişiliği onun ölümsüzlüğüdür. Gençlik döneminde İYO-DE'Nin kurucu üyesi olacak kadar genç bir yoldaş sahip, mücadelenin omuzlarından ve çoglusundan kopamış örnek bir sanatçı olmuştur. Oğlu Aydın Ilgaz'ın dediği gibi "Başı dimdik, ilericî-devrimci düşüncelerini ilerletmeye yaşına rağmen savunmuştur. Ve onurla ölmüştür." Bugün Rifat Ilgaz devrimci sanatçıların mücadelesinde ölümsüzlüğüdür.

"Koca Çınar"ın anısına İstanbul Takasim İktisadi Caddesinde bir kültür merkezi açıldı. Oğlu Aydın Ilgaz tarafından açılan Rifat Ilgaz Kültür Merkezi'nde Aydın Ilgaz'la bir söyleşi yapıldı.

Rifat Ilgaz Kültür Merkezi'nin amaçları nelerdir? Hangi düşünceleri açılmıştır?

Seksen üç yaşında Rifat Ilgaz, binyeşer olarak da olsa gelecek güzel günlere olan inancını yitirmemiş, doğu bakışı yoklans, sosyalist düşüncelerinden taviz vermemek, yurdumızı, milcitemize etmiş. Rifaz Ilgaz Kültür Merkezi böyle bir mirasın taşıyıcısıdır.

Değiden dünyaya karşı erdemli bir yaşamın var olması için, ezilme-ye bir yaşamın direncini örnek alır. Ortaklık bir erozyonu olduğu bir kurtuluş toplumsal sorunlara duyarlı gençliğin, sanat ürünlerinin gelişmesini önündü aşan, zemini olsun Rifat Ilgaz Kültür Merkezi; fikir vermiş, ilericî bir misyon yüklen gençlerin, yepeseri gençlik düşüncelerinin, sanat eserlerinin yayımlanacağı bağ-bağlaşma olsun istiyoruz. Bu düşüncelerle yaşamın zenginliğini de kendisi ifade etsin istiyoruz. İnsanlar düşünceyi, tepkilerini katalanlara tutmasını istiyoruz. Bugün zamanında birçok görüntü yapmış emenlar gençleri. Bu insanlar, gençlerin ilericî düşüncelere sahip olmasını istiyorlar. Bu binada sanat, kül-

türel gelişmemize hizmet edecek. Kültür ve sanat bile dışından itilal edilmeye, bir kültür erozyonu yaşatılmaya çalışılıyor. Empe edilen bu kültür, hiçbir insancıl yanı olmayan dostluk, saygı, erdemlik taşıyor. Gençler avare kasnak gibi cayılayp duyuyor. Rifat Ilgaz Kültür Merkezi ne yapacak? Bunları korumak bile bir başlangıçtır doğrudur.

Biz Rifat Ilgaz Kültür Merkezi'ni mega bir yer görmüyoruz. Burası bir mutfaktır. Burada gelişen düşünceler topluma, başka ortamlara yayılabilir. Mekan küçük olabilir ama düşüncenin ve pratik gelişmesi büyük engeline takılmaz. Bir tyatro konup-

Onun tavizsiz kişiliği, onurlu ve dik başı, şindî devrimci sanatçılar için örnek alınan bir rışık. Adına açılan kültür merkezi de halkanı yasa sanat kitlelere taşıyacak.

ması, beğeni kazanmış bir sanatçının müziği, bir şairimizin şiiri veya etkinliklerin medya içinde kalmasını seveleri duyurabilir. Bir köpük radyo istasyonu buradan çıkışın sesini dalgı dalgıya geçireceğini söyleyebilir. Rifat Ilgaz Kültür Merkezi köpük radyosu olsun istiyoruz. Ve neden olmasın diyorum.

Sanatsal üretimlerin ve etkinliklerin toplumsal muhalefet içerisindeki yeri ne olmalıdır?

Sanatçının asıl görevi sanatını bu doğrultuda, kültürel faaliyetleri içerisinde topluma yön verme bilinciyle kullanmasıdır. Sanatçı ve ilim adamlarının görevi, toplum içinde kopmadan kendi amirinin savagını vermektir. Bugün örnek önem kazanmış. Bu anlamda halkanı yasa sanat ve sanatçı ayakta dur. Gültü, çiğnek anlatan şiirler de olmalı. Özgürlük ve demokrasiden bahsedilmeyen, memurların coplandığı, işçilerin özelleştirme politikalarına istenildiği, kapıların her geçen gün arttığı bir ülkede gülden, çiğnekten bahsetmek abes olur. Haklar yok olmaya başladığı zaman, türkülerini sözlere, şiirin dizeni değişmiş, halk gasplarına karşı çıkmak. Rifat Ilgaz'ın dediği gib:

"Görmedik sıkıntısız yaşadığımızı Rahatın şiirini yazamadık Bizim de bir çift sözcüm var Nar çiçeği, gül dalı üstüne"

Rifat Ilgaz Kültür Merkezi'nin faaliyetleri neler olacak?

Amacımız tyatro yönetmenlerinin öğretilenliğinde tyatro okulu kurmak. Bir aksilik olmazsa 15 Martta başlanıyaym düşünüyorum. Tyatro derslerini daha çok teknik ve teorik olarak vereceğiz. Çeşitli seminerler ve paneller yapmayı düşünüyörüz. Edebiyat, roman, hikaye üzerine derslikler olacak, kurslar verilecek. Amacımız diplomalı öğrencileri yetiştirmek değil. Sanatçı seven gençleri ülkemizde sanatçı her alınırın, gerçekten hak ettiği biçimde ıcrı edilemesini, sanata nasıl bakılması gerektiğini göstereceğiz. Öğretiminin hep Rifat Ilgaz olacak.

Hasan Hüseyin anması "Özanlar ölerек ölmez"

Hasan Hüseyin'in ölümünün 10. yıldönümüne nedeniyle İstanbul Atatürk Kütüphanesi'nde 17 Şubat günü bir anma toplantısı düzenlendi. Toplantıya konuşmacı olarak şair Semur Sezer, Enver Ercan ve Hüseyin Yurttaş katıldılar.

Hasan Hüseyin'in yaşamından kesitler anlatan konuşmacılar, bazı çevrelerin, hiç hak etmedikleri halde Hasan Hüseyin'i unutturmaya özet bir gayret gösterdiklerini belirttik, aradan geçen 10 yılda aydınların görevini aksattığını, Hasan Hüseyin'i daha genç kuşaklara iyi tanıtmadığını, aktarmadığını, böylece onu unutturmaya çalışanların bir öküde de başırlı olduklarını vurguladılar.

Semur Sezer ile konuşmasında "Özanlar ölerек ölmezler. Özanlar hâzen edebiyat tarihlerinde unutulmaz, hâzen de ölüm yıldönümleri unutulmazlar, hâzen de susarak öldürölmeceye çalışır" diyerek, Hasan Hüseyin'in bunu hak eden bir şair olmadığını vurguladı.

Anma toplantısı Semur Sezer'in Hasan Hüseyin'in bir şiirini okumasıyla sona erdi.

Ekin Sanat Merkezi'yle dayanışma yemeği

13 Ocak '94 tarihinde başlan ve kapatılan Ekin Sanat Merkezi'yle dayanışma yemeği 20 Şubat günü Ankara'da Sanat Kurumu'nda yapıldı. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinden temsilcileri de katıldığı yemeğe FOSEM'in sanat ve sanatçılar üzerindeki baskıları ele alan fotoğraf sergisi açıldı. Aynı zamanda yine ESM'yle dayanışma amaçlı fotoğraf satışı yapıldı.

Ekin Sanat Merkezi adına yapılan konuşmanın ardından Ortaklık Kültür Merkezi'nden Ethem Elala da bir konuşma yaparak "Emekçilerin sesi olan devrimci sanatçıların türkülerinden, şiirlerinden, resimlerinden, oyunlarından dolayı gözaltılarına, işkencelerine, tutuklamalarına karşıyız. Fakat bir devrimci sanatçıların düşüncelerinin kökle-tiri çok derinlere dayanmaktadır ve bizler yaptığımız sanatı megrulmuşluzu görüyoruz. Hiçbir güç halkanı yasa sanatı, sanatçıların susturmaya yetmeyecektir." dedi. Daha sonra Haklar ve Özgürlükler Platformu adına dayanışma-yı vurgulayan bir konuşma yapıldı. Ankara Halk Sahnesi Yönetimcisi'nin sözlerine, ESM başkanında gözaltına alın ve hâlen tutuklu bulunan İsmet Çobaklı'nın de-klam olduğu Grup Ekin ve Grup Sula'nın ünlüleri de-yan eden dayanışma yemeği son buldu.

Çorum'da Grup Yorum gecesi

Çorum'da 15 Şubat günü Grup Yorum'la dayanışma gecesi düzenlendi. Elemanların bir kısmı yurdışı-ğın turnesinde bulunan Grup Yorum'un yurtdışındaki elemanların katıldığı Çorum Kapalı Spor Salonu'nda yemeği 3000 kişi izledi. Çorum'un yanı sıra çevre illerden de konser katilimlere gerkçekleşti. Konser arasında Grup Yorum'un 16-17 Nisan'da katiliden Sait Taş'ın anısı Hanım Taş'ın sahneye çağırması çokluyla karşılandı. Aydın ve sanatçılar üzerindeki baskıların protesto edildiği gecede Grup Yorum üyeleri tutuk devrimci sanatçılara destek çağrısında bulundu. Ayte Gülen Halk Sahnesi üyuncuları da bir şiir dinletisiyle geceye katılanlar arasındaydılar.

Grup Yorum Çorum halkıyla bir kez daha umudu yaranatları, özgürlüğe bayrak bayrak koşanlara selam gönderiyordu.

GRUP YORUM AUSTRALYA'DA

Umudun türküleri Türkiye'den yaklaşık 20.000 kilometre uzakta, Avustralya'da yankılandı.

Türkiye'de, Avrupa'da yıllardır çöken halsizleri yeni omuzlar ekendi. Sydney'de, Melbourne'da, Mildura'da...

Tüm baskı, yasaak ve engellemelere rağmen sesi susturulamayan Grup Yorum'un türküleri bu kez kitalar aparak Avustralya'ya ulaştı. Sydney'de 4 konser verildi. Melbourne'da 6 Şubat'ta ve Mildura'da ise 12 Şubat'ta 4 konser verildi Grup Yorum, burada 1300 kişiye seslendi. Büyük coşku ve ilgiyle izlenen konserler sonrası çeşitli söyleşiler ve radyo raporlarıyla katılan Grup Yorum Türkiye'de verilen mücadelelerin zorlukları, yasanın hak gasplarını, baskıları, Kürt halkı üzerinde edildikleri terör ve bütün bunlara karşı geliştirilen mücadelelerin haklılığını anlattı. Devrimci sanatçılar üzerindeki baskıları de anlatan Grup Yorum, kendilerinin bundan fazlasıyla pay aldıklarını, fakat hiçbir baskının ve yasağın kendilerini susturamayacağını, hiçbir yasağın halkın kültürünü ortadan kaldırmayacağını belirtti.

✓ "VE O, BİR HALK ADAMIYDI"

■ Devrimci Sol, 69 No.lu haber bülteniyle Bahattin Anık'ın 9 Şubat'ta Ordu'da katledilmesiyle ilgili bir açıklama yaptı. Açıklamada Bahattin Anık'ın Karadeniz Kır Gerilla Birliği komutanı olduğu belirtiliyor ve Bahattin Anık şu sözlerle anlatılıyor: "O bütün yaşamını halkın kurtuluşuna adayarak gerçek bir halk önderi, halk örgütçüsüydü."

Yazısı sayfa 4'te

Bahattin ANIK

✓ Yetki itirazları

SENDİKA AĞALARI BARAJLARA YASLANIYOR

BELEDİYE İŞKOLUNDA KISMI ÇÖZÜM- Türk-İş'in yaptığı yetki itirazı 22 Şubat'ta mahkeme kararıyla reddedildi. Böylece DİSK Genel-İş % 10 baraj engelini aşarak, Mart '94'te başlayacak toplu sözleşme görüşmelerine oturmaya hak kazandı... 15 işkolunda yetki itirazları sürüyor.

BELEDİYE İŞÇİLERİ ALACAKLARINI İSTİYOR- Bakırköy Belediyesi'nden, Güngören, Bağcılar ve Bahçelievler belediyelerine sürülen işçiler 30 milyar bulan alacakları için Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda haklarını istedikler.

TRAMVAY İŞÇİLERİ DERNEK KURDU- İşverene ve sarı sendikacılığa karşı işçilerden örgütlenmede adım. ALTINDAĞ'DA SÜRESİZ İŞ BIRAKMA- Ankara Altındağ Belediyesi işçileri alacakları için süresiz iş bırakma eylemindeler.

Yazısı sayfa 19'da

✓ GENÇLİK ÜNİVERSİTELERDE POLİS İSTEMİYOR

- Beyazıt Kampüsü'nde öğrenciler kantindeki sivil polisleri alkışlarla protesto ederek dışarı attılar.
- İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde gözaltılara karşı dekanlığa yürüyüş ve forum...

- ✓ EFÖD afişini yırtan faşist dövizler cezalandırıldı.
- ✓ Haydarpaşa'da gözaltılara karşı direniş ve protesto
- ✓ DİMK: Kredili Sistem Aldatmacasına ve Paralı Eğitimde Hayır!.. DİMK'lılar İstanbul liselerinde eğitim sistemine karşı tepkilerini yükseltiyor...

Yazısı sayfa 16-17'de

FİLİPİNLER

Ulusal Demokratik Cephe
Uluslararası İlişkiler Temsilcisi
Luis Jalandoni ile görüştük.

Jalandoni: "Temel görev devletin silahlı gücünü yıkmaktır"

- FKP, kuruluşundan bir yıl sonra Yeni Halk Ordusu'nu (NPA) örgütleyen, 25 yıllık silahlı mücadelesiyle zengin bir birliğe sahip. Filipinler halkı içerisinde sağlam ve yaygın ilişkilere sahip FKP kurtarılmış bölge halkı yaygın komiteler içinde örgütleniyor.
- 29 Ocak'ta Viyana'da görüştüğümüz Jalandoni, işçi, köylü, gençlik, kadınlar, sanatçılar ve çocukların örgütlendiği komiteleri "halk iktidarının yerel organları" olarak değerlendirdiklerini belirterek şunları söylüyor: "Demokrasimiz halk örgütlerimiz üzerinde yükseliyor."

Yazısı sayfa 20-21'de

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi

Faşist saldırılar devrimci dayanışmayla boşa çıkartıldı

- Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde faşist mafya artıkları 17 Şubat'ta devrimci tutuklulara ve gardiyanlara saldırdı.

- Sivas katliamcılarının da katıldığı saldırı tutukluların devrimci dayanışması ile geri püskürtüldü. Cezaevi idaresi bu olayları bahane ederek siyasi tutukluların kaldığı 4 ve 5. koğuşa baskın yaparak koğuşları talan etti.

- Örnek bir dayanışmayla gerçekleştirilen toplu direniş sonucu gerici faşistler susturulurken, gasp edilen haklar geri alındı.

- ✓ Kayseri Cezaevi'nde görüş protestosu.
- ✓ Malatya DGM'de jandarma tutuklulara saldırdı.
- ✓ Elazığ Cezaevi'nde baskılar sürüyor.

Yazısı sayfa 18'de

